สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

THE LEARNING SITUATION OF UNDERGRADUATE CHINESE STUDENTS MAJORING IN THAI LANGUAGE AT UNIVERSITIES IN YUNNAN PROVINCE, CHINA

ยิ่นเฟย เฉิน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2562

สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ยิ่นเฟย เฉิน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2562
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE LEARNING SITUATION OF UNDERGRADUATE CHINESE STUDENTS MAJORING IN THAI LANGUAGE AT UNIVERSITIES IN YUNNAN PROVINCE, CHINA

YINFEI CHEN

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements

for MASTER OF ARTS (Thai)

Faculty of Humanities Srinakharinwirot University

2019

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ของ

ยิ่นเฟย เฉิน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

.....

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์)

..... ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรม สวนสมุทร)

..... ที่ปรึกษาร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรากร)

ชื่อเรื่อง	สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน
ผู้วิจัย	ยิ่นเฟย เฉิน
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาจีนชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทยที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 655 คน ในมหาวิทยาลัย 16 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน ผลการวิจัย (1) ด้านหลักสูตร พบว่านักศึกษาจีนที่สอบเข้ามาแล้วเลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นอันดับแรกจาก 5 อันดับมีจำนวนผู้เลือกมากที่สุด ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนมีหลายประการทั้งได้มีโอกาสไปเที่ยวเมืองไทยและเรียนรู้วัฒนธรรมไทย รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ ส่วนหลักสูตรที่ทำ MOU แลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยในไทยส่วนมากจะจัดเป็นแบบ “3+1” รายวิชาในหลักสูตรประกอบด้วยวิชาด้านทักษะภาษา วัฒนธรรม วรรณกรรม และความรู้เฉพาะทาง ที่มีเนื้อหาจากง่ายไปยากและครอบคลุมทักษะทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล (2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน พบว่ากระบวนการเรียนการสอน โดยการพูดคุยกับคนไทยและการแนะนำความรู้นอกตำราเรียนทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนจะเน้นด้านทักษะการแปลและการเขียนมากกว่าด้านทักษะการพูด การอ่านและการฟัง อย่างไรก็ตามกิจกรรมการพูดและการแปลทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากกว่ากิจกรรมด้านทักษะอื่นๆ นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนมีทั้งด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและด้านการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย ทั้งนี้การฝึกงานในประเทศไทยเป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์สูงสุด สำหรับสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนประกอบด้วยสื่อประเภทต่างๆ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของรายวิชา ซึ่งตำราเรียนเป็นสื่อที่ใช้มากอันดับแรก และสื่อของจริงเป็นสื่อที่นักศึกษาต้องการให้เพิ่มมากที่สุด ส่วนวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนของรายวิชามีกฎเกณฑ์อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ทั้งนี้การวัดผลจากการปฏิบัตินอกห้องเรียนเป็นวิธีที่ได้รับความสนใจเป็นอันดับแรก อีกทั้งต้องการให้เพิ่มการทดสอบการพูดในวิธีการวัดผลการเรียนมากที่สุด ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้เห็นถึงภาพรวมการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน ที่เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางต่อการจัดหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนในอนาคต

คำสำคัญ : สภาพการเรียนภาษาไทย, หลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย, การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน, นักศึกษาชาวจีน, มณฑลยูนนาน, สาธารณรัฐประชาชนจีน

Title	THE LEARNING SITUATION OF UNDERGRADUATE CHINESE STUDENTS MAJORING IN THAI LANGUAGE AT UNIVERSITIES IN YUNNAN PROVINCE, CHINA
Author	YINFEI CHEN
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2019
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Panupong Udomsilp

This research study aimed to study the Thai learning situations of Chinese students majoring in the Thai language, in the Bachelor of Arts program and in the aspects of curriculum, teaching and learning activities at universities in Yunnan Province, China. The population of the study included 655 fourth year Chinese students who studied in the Thai Language Program in the first semester of the 2018 academic year at 16 universities. The data was collected by using a questionnaire as an instrument and the statistics used in data analysis included percentage, mean, and standard deviation. The results were as follows: (1) in the aspect of the curriculum, it was found that most Chinese students elected to study the Thai Language major as their first choice from five choices. There were various factors affecting the decision making process, such as creating opportunities for travel in Thailand, learning about Thai culture and career enhancement possibilities. Most programs which had a MOU regarding exchange programs with Thai universities was arranged in a “3+1” form. The subjects in the curriculum consisted of language skills, culture, literature and specialized knowledge, with content that was graded from easy to difficult levels and covered listening, speaking, reading, writing, and translation skills; (2) in the aspect of teaching and learning activities, the research revealed that the most successful instructional process benefits resulted from conversational interactions with Thai people and an introduction to extracurricular knowledge. The class activities placed more emphasis on translation and writing skills than speaking, reading, and listening skills. However, speaking and translation activities provided greater benefits to students than other skill activities. In addition, the activities arranged outside class consisted of art and culture learning and the use of Thai language in practice. In this regard, the internship in Thailand provided maximal benefits to students. Various types of classroom teaching materials were employed appropriately to achieve the learning objectives. The syllabus textbook was most commonly used and students expressed increased use of realia in teaching was required the most. With respect to the evaluation of the learning, the defined rules applied appropriately to the content. Extracurricular practice is an assessment method that students were most interested in and the speaking test was required the most. The results of this research provided an overall view of Thai language study by Chinese students and gave a perspective of curriculum development. It also benefited Thai Language teaching and learning in China in the future.

Keyword : Learning situations of Thai language. Thai language curriculum. Teaching and learning activities. Chinese students. Yunnan Province of China.

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความเมตตากรุณาช่วยเหลือ และความเอาใจใส่อย่างดียิ่งตลอดจนการให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งจากผู้เกี่ยวข้องหลายท่าน จนงานวิจัยเล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลักผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วมผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง ที่ได้ให้ความเมตตากรุณาเป็นที่ปรึกษาและให้ความช่วยเหลือชี้แนะแนวทางในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการทำปริญญานิพนธ์นี้ด้วยเอาใจใส่ตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัค มหาวรากร ประธานหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย และคณาจารย์ในหลักสูตรที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ต่างๆ ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เปรม สวนสมุทร ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ เพิ่มเติมแก่ผู้วิจัยปรับปรุงปริญญานิพนธ์ ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่าน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน ที่กรุณาตรวจสอบแบบสอบถามให้เหมาะสมสำหรับการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาจีน

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์และนักศึกษาจีนสาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยทั้ง 16 แห่ง ณ มณฑลยูนนาน ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ที่อนุเคราะห์ให้ความร่วมมือในขั้นตอนการเก็บข้อมูลจนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิตรุ่นพี่ รุ่นน้อง แนะรุ่นเดียวกันที่เรียนในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่ได้ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการศึกษาและการทำงานวิจัยมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครอบครัวและเพื่อนญาติพี่น้อง ที่ส่งเสริมด้านการศึกษา เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

ยิ่นเฟย เฉิน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญ ..... ช

สารบัญตาราง ..... ฌ

บทที่ 1 บทนำ 1

ภูมิหลัง 1

ความมุ่งหมายของการวิจัย 6

ความสำคัญของการวิจัย 6

ขอบเขตของการวิจัย 6

บทที่ 2 สภาพทั่วไปในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย 9

1. สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย 9

1.1 วิธีการเรียนการสอน 11

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอน 12

1.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน 14

1.4 การวัดและประเมินผล 15

2. สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนาน 16

2.1 โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยของประเทศจีน 17

2.2 รูปแบบหลักสูตรภาษาไทยที่จัดสอนในมณฑลยูนนาน 18

2.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย 21

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 22

3.1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ 22
3.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน..... 26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 30
การกำหนดประชากร..... 30
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 30
การเก็บรวบรวมข้อมูล..... 33
การวิเคราะห์ข้อมูล..... 33
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 37
ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา..... 37
สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านหลักสูตร..... 39
สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน..... 47
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 67
บทที่ 5 สรุปผลและอภิปรายผล..... 84
สรุปผลการวิจัย..... 84
อภิปรายผลการวิจัย..... 89
ข้อเสนอแนะ..... 94
บรรณานุกรม..... 99
ภาคผนวก..... 107
ประวัติผู้เขียน..... 154

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 รายชื่อของมหาวิทยาลัยในการเก็บข้อมูล ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน .. 7

ตาราง 2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม..... 33

ตาราง 3 แสดงเพศของนักศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย..... 37

ตาราง 4 แสดงลำดับการเลือกสาขาวิชาภาษาไทยที่สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัย..... 38

ตาราง 5 แสดงสาเหตุสำคัญที่นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย..... 39

ตาราง 6 แสดงความคาดหวังของนักศึกษาในอนาคตเมื่อจบการศึกษา..... 40

ตาราง 7 แสดงการมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ (MOU)..... 42

ตาราง 8 แสดงเนื้อหารายวิชาภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน..... 44

ตาราง 9 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน..... 46

ตาราง 10 แสดงสภาพวิธีการเรียนภาษาไทย..... 48

ตาราง 11 แสดงสภาพวิธีการสอนภาษาไทย 50

ตาราง 12 แสดงสภาพการจัดกิจกรรมในห้องเรียน..... 54

ตาราง 13 แสดงสภาพการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน..... 58

ตาราง 14 แสดงสภาพการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน..... 60

ตาราง 15 แสดงสภาพวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน 63

ตาราง 16 แสดงสภาพการเข้าร่วมทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย 66

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกาภิวัตน์ที่เต็มไปด้วยสื่อและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้คนทั่วโลกสามารถติดต่อสื่อสารและสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกันได้ง่ายขึ้น ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ติดต่อและรับรู้กันได้รวดเร็วทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และวัฒนธรรม ภาษาจึงมีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงและแสวงหาความรู้ต่างๆ ซึ่งนอกจากภาษาอังกฤษแล้ว การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอื่นๆ ต่างได้รับความนิยมและเป็นที่สนใจในประชาคมโลก และภาษาไทยก็เป็นภาษาต่างประเทศหนึ่งที่ชาวต่างชาติให้ความสนใจจะเรียนรู้

วัชรพล วิบูลยศริน (2558, น. 27-32) ได้สำรวจการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศต่างๆ พบว่า สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั้งวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ มีการเปิดสอนหลักสูตรและรายวิชาภาษาไทย ทั้งในทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปอเมริกา และทวีปออสเตรเลีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทวีปเอเชีย มีมหาวิทยาลัยในหลายๆ ประเทศเปิดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เช่น ประเทศจีน ประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลี ประเทศเวียดนาม และประเทศอินเดีย เป็นต้น การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับอุดมศึกษามีทั้งหลักสูตรระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท ทั้งนี้ ในประเทศจีนมีจำนวนผู้เรียนภาษาไทยมากที่สุด มีทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจนถึงระดับอุดมศึกษา ความใกล้ชิดของประเทศจีนและไทยทั้งในมิติวัฒนธรรม การค้า การท่องเที่ยว และความร่วมมือทางวิชาการ เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ประเทศจีนมีผู้เรียนภาษาไทยจำนวนมาก (โรม จิรานุกรม และ คนอื่นๆ, 2553, น. 2)

การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนมีประวัติมายาวนาน ย้อนกลับไปในยุคโบราณสมัยราชวงศ์หมิงเมื่อปี พ.ศ. 2121 มีการจัดการเรียนการสอนภาษาสยามเพื่อมุ่งการติดต่อสื่อสารทางการทูต และในเวลาต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2489 วิทยาลัยภาษาตะวันออกนานกิง (南京东方语言专科学校) ได้เปิดแผนกภาษาสยาม และในปี พ.ศ. 2492 วิทยาลัยภาษาตะวันออกนานกิงได้รวมเข้ากับคณะภาษาตะวันออกมหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Peking University) ได้เปลี่ยนแผนกภาษาสยามเป็นภาษาไทย จึงถือว่ามหาวิทยาลัยปักกิ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกที่เปิดสอนภาษาไทยในประเทศจีน (ฟู่ เจิงโหย่ว, 2544, น. 53-55)

การสอนภาษาไทยในประเทศจีนตั้งแต่เปิดมหาวิทยาลัยแห่งแรกจนถึงปัจจุบัน เป็นเวลาประมาณ 65 ปีและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะช่วงเวลา 10 ปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าชาวจีนนิยมเรียนภาษาไทยกันมากขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนานและเขต

ปกครองตนเองชนชาติจ้วงกวางสี ถือได้ว่าเป็นภูมิภาคที่มีจำนวนผู้เรียนภาษาไทยมากที่สุด (Feng, 2559, น. 57-58)

จากข้อมูลที่ได้สำรวจจากการประกาศผลการอนุมัติมหาวิทยาลัยเปิดสาขาวิชาระดับปริญญาตรี ของกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2000-2019) พบว่า นับจนถึงปี 2562 ในประเทศจีนมีมหาวิทยาลัย 48 แห่งได้รับอนุมัติเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ได้แก่ มณฑลยูนนาน 20 แห่ง เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง (กวางสี) 9 แห่ง มณฑลเสฉวน 2 แห่ง มณฑลเหอหนาน 2 แห่ง มณฑลกวางตุ้ง 2 แห่ง มณฑลเจียงซู 2 แห่ง มณฑลไหหลำ 2 แห่ง มณฑลส่านซี 1 แห่ง มณฑลเจ้อเจียง 1 แห่ง มณฑลอานฮุย 1 แห่ง และเมืองปักกิ่ง 2 แห่ง เมืองจุงกิง 2 แห่ง เมืองเทียนสิน 1 แห่ง เมืองเซี่ยงไฮ้ 1 แห่ง จะเห็นว่าในประเทศจีน ในพื้นที่มณฑลยูนนานมีจำนวนมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรภาษาไทยระดับปริญญาตรีมากที่สุด กล่าวคือ นครคุนหมิงที่เป็นเมืองเอกของมณฑลยูนนาน 13 แห่ง และเมืองอื่นๆ อีก 7 แห่ง ได้แก่ เมืองฉู่จิ้ง เมืองยู่ซี เมืองต้าหลี่ เมืองฉู่ฉง เมืองเหมินซื่อ เมืองเหวินซาน และเมืองผูเอ่อร์ เมืองละ 1 แห่ง

เสี้ยน เสี่ยวเยี่ยน (Xiang, 2015, น. 31-33) กล่าวไว้ในบทความเรื่อง **การศึกษาและสำรวจสภาพการฝึกบุคลากรสาขาวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนาน** ว่า มีคนจำนวนมากที่เลือกศึกษาภาษาไทย เนื่องจากเห็นประโยชน์ในด้านการประกอบอาชีพในอนาคต เพราะสามารถใช้ภาษาไทยทำงานได้ในหลากหลายสาขาวิชาชีพ รวมทั้งการวิจัยภาษาและวัฒนธรรม เศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว การขนส่ง ฯลฯ ดังนั้นหน่วยงานที่ประกอบอาชีพในประเทศจีนส่วนมากเกี่ยวข้องกับกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ สำนักการแปล การสื่อข่าว เป็นต้น นอกจากนี้ทางด้านธุรกิจการนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทย ทำให้มีบริษัทของคนจีนจำนวนมากก่อตั้งในประเทศไทย จึงเป็นโอกาสสำหรับบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยได้มาทำงานในประเทศไทย รวมทั้งจุดเด่นทางสภาพภูมิศาสตร์ของมณฑลยูนนานมีพรมแดนที่ติดกับประเทศในกลุ่มอาเซียน ได้แก่ ลาว เวียดนาม และเมียนมา โดยมี แม่น้ำโขงเชื่อมโยงกับมณฑลยูนนานและประเทศไทย ชาวจีนในยูนนานจึงสนใจเรียนภาษาไทยกันจำนวนมาก

ประเทศไทยกับประเทศจีนมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดอันยาวนาน ศูนย์ข้อมูลแห่งชาติของสาธารณรัฐประชาชนจีน ศูนย์สถิติแห่งโครงการ 1 แถบ 1 เส้นทาง (The State Information Center The Belt and Road Big Data Center, 2017, น. 3) ได้ให้ข้อมูลว่า ในปี พ.ศ. 2560 ประเทศไทยเป็น 1 ในประเทศ 5 อันดับแรกที่มีความร่วมมือทางการค้าอย่างใกล้ชิดกับประเทศจีน

ในโครงการ 1 แถบ 1 เส้นทาง โดยรวมกับประเทศสิงคโปร์ อินเดีย รัสเซีย และโปแลนด์ และในอนาคตประเทศจีนกับประเทศไทยจะมีความร่วมมือทางเศรษฐกิจมากยิ่งขึ้น โครงการ 1 แถบ 1 เส้นทาง (One Belt and One Road) เป็นข้อริเริ่มสำคัญทางนโยบายของประเทศจีน มุ่งผลักดันพลังทางเศรษฐกิจและช่วยสร้างความใกล้ชิดเพิ่มมากขึ้นระหว่างจีนกับประเทศบนแนวพื้นที่เศรษฐกิจ ในเส้นทางสายไหมทางทะเลแห่งศตวรรษที่ 21 จะมุ่งเชื่อมต่อประเทศจีนกับประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นหลัก (สมยศ ศุภกิจไพบูลย์, 2560, น. 342-346) ส่วนเส้นทางสายไหมตอนใต้หรือเส้นทางหลวง R3A เป็นเส้นทางจากกรุงเทพมหานครไปยังถึงนครคุนหมิง มณฑลยูนนาน ประเทศจีน ทำให้ประเทศไทยกับมณฑลยูนนานมีเส้นทางการคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ รวมถึงการค้าเสรีแบบ ASEAN+3 จึงทำให้มณฑลยูนนานเป็นแหล่งสำคัญที่เป็นประตูเชื่อมโยงภาคตะวันตกของจีนสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร, 2559, น. 109-209) ดังนั้นประเทศจีนกับประเทศไทยจึงมีความสัมพันธ์และมีการร่วมมือในโครงการต่างๆ รวมถึงความสัมพันธ์ทางการทูต การศึกษา การท่องเที่ยว และเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ ส่งผลให้เป็นปัจจัยที่สนับสนุนให้มีการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนอีกด้วย

สภาพการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศจีน มีส่วนสำคัญทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนานได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก นักศึกษาชาวจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยจะมีโอกาสไปเรียนภาษาไทยเพิ่มเติมในประเทศไทยด้วย ในบทความเรื่อง **การศึกษาสภาพและบทบาทของการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนานภายใต้การศึกษาต่อที่ต่างประเทศ** ของอู๋ ชุนหลัน (Wu, 2015, น. 216) สรุปได้ว่า ในปี ค.ศ. 2012 นักศึกษาที่เรียนภาษาไทยในมณฑลยูนนานมีจำนวนมากกว่า 4,000 คน ภาษาไทยจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีจำนวนนักศึกษายูนนานเรียนมากรองจากภาษาอังกฤษ มณฑลยูนนานมีพรมแดนเชื่อมต่อกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และมีค่าใช้จ่ายการเรียนต่อในประเทศบนแนวพื้นที่นี้ไม่แพง คนส่วนมากจึงสนใจเลือกเรียนต่อในกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะประเทศไทยเป็นประเทศอันดับแรกที่ชาวจีนส่วนมากสนใจและเลือกที่จะเรียนต่อ

จากผลงานวิจัยเรื่อง **การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน: อดีต ปัจจุบัน อนาคต** ของหลิน สิ้วเหมย (Lin, 2558, น. 34-37) สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรต้องสอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลง หลักสูตรภาษาไทยที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย ณ ประเทศจีนมีพันธกิจในการสร้างบัณฑิตให้มีวิสัยทัศน์ที่เป็นสากล มีความใฝ่รู้ ริเริ่มสร้างสรรค์ มีความรอบรู้ตามกระแสความเจริญของสังคม และมีศักยภาพทั้งด้านการใช้

ภาษาไทยและความรู้ตามสาขาวิชาชีพต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ดังนั้น หลักสูตรภาษาไทยที่จัดสอนในประเทศจีนจึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีรูปแบบหลากหลาย ซึ่งมหาวิทยาลัยจะจัดรูปแบบหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งหรือผสมรูปแบบหลักสูตรหลายอย่างเป็นอันเดียวกัน ก็ขึ้นอยู่กับความเชี่ยวชาญของตนและความต้องการของสังคม สำหรับรูปแบบหลักสูตรมีดังนี้

1. หลักสูตรภาษาไทยคู่กับภาษาอังกฤษ มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะและความสามารถในการสื่อสารโดยใช้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษทางด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปลอย่างมีประสิทธิภาพ

2. หลักสูตรวิชาเอกภาษาไทย ที่มีโครงสร้างหลักสูตรจัดเป็นกลุ่มวิชาเอกบังคับและกลุ่มวิชาเอกเลือกเกี่ยวกับความรู้ของประเทศไทย เช่น รายวิชาเกี่ยวกับเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ฯลฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้ดีและมีความรอบรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในหลายๆ ด้าน

3. หลักสูตรภาษาไทยคู่กับสาขาวิชาชีพเฉพาะด้านอื่นๆ ซึ่งผู้ที่เรียนภาษาไทยสามารถเลือกศึกษาสาขาวิชาอื่นตามความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของตนที่คณะนิติศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ ฯลฯ เพื่อเสริมความรู้สาขาวิชาชีพเฉพาะด้าน เช่น กฎหมาย การเงิน ข่าวสาร การท่องเที่ยว เป็นต้น

4. หลักสูตรวิชาภาษาไทยปริญญาใบที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างผู้เรียนที่มีองค์ความรู้ของสาขาวิชาอื่นๆ และทักษะด้านต่างๆ โดยให้ผู้ที่เรียนภาษาไทยสามารถเลือกสาขาวิชาที่ไม่ใช่สายศิลป์เรียนไปพร้อมกัน หลังสำเร็จการศึกษาจะได้รับ 2 ปริญญา คือ ปริญญาตรีภาษาไทยและปริญญาสาขาอื่น

5. โครงการ 3+1 หรือ 3.5+0.5 หรือ 2+2 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และวิสัยทัศน์ที่เป็นสากล มีความเข้าใจภาษาไทยและสังคมวัฒนธรรมไทย และนำความรู้ใช้ถูกกาลเทศะ โดยส่งผู้เรียนไปเรียนภาษาไทยที่ประเทศไทยตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ซึ่ง 3+1 คือ ผู้เรียนจะเรียนในประเทศจีน 3 ปี และเรียนในประเทศไทย 1 ปี 3.5+0.5 คือผู้เรียนจะเรียนในประเทศจีน 3 ปีครึ่ง และเรียนในประเทศไทย 1 ภาคเรียน (ครึ่งปี) 2+2 คือผู้เรียนจะเรียนในประเทศจีน 2 ปี และเรียนในประเทศไทย 2 ปี

มหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยจะศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีหลักสูตรแบบที่ 2 และหลักสูตรแบบที่ 5 ซึ่งมีโครงสร้างหลักสูตรจัดเป็นกลุ่มวิชาเอกบังคับและกลุ่มวิชาเอกเลือกเกี่ยวกับความรู้ของประเทศไทย ในขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งได้จัดโครงการ MOU

(Memorandum of Understanding) แลกเปลี่ยนนักศึกษาไปเรียนที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยตามระยะเวลาและชั้นปีที่กำหนด รูปแบบโครงการ MOU แบ่งได้เป็น โครงการ 3+1 มี Yunnan Nationalities University, Yunnan Normal University, Dali University, Dianchi College of Yunnan University, Yunnan University เป็นต้น ได้แลกเปลี่ยนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เรียนในประเทศไทย 1 ปี ส่วนปีที่ 1-2 และปีที่ 4 เรียนในประเทศจีน มี Honghe University แห่งเดียวได้แลกเปลี่ยนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เรียนในประเทศไทย 1 ปี ปีที่ 2-4 เรียนในประเทศจีน โครงการ 2+2 มี Yuxi Normal University นักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 เรียนในประเทศจีน 2 ปี และนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 แลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทย 2 ปี (Zhang, Zhang, และ Zheng, 2016, น. 105-106) โครงการ 3.5+0.5 มี Kunming University of Science and Technology Oxbridge College (2017) ได้แลกเปลี่ยนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เรียนในประเทศไทย 1 ภาคเรียน และอีก 3 ปีครึ่งจะเรียนในประเทศจีน

นอกจากความหลากหลายของหลักสูตรภาษาไทยแล้ว การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็มีส่วนสำคัญที่สร้างความสนใจและแรงจูงใจแก่ผู้เรียนชาวจีน เพื่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ ในสาขาวิชาภาษาไทย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น มีทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน ปี้ เย่ (Bi, 2013, น. 21) ได้กล่าวว่า ในกระบวนการเรียนการสอน ถ้าพึ่งพากิจกรรมในห้องเรียนเพียงอย่างเดียวไม่พอที่จะรับรองคุณภาพการเรียน จึงต้องจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเสริม เพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาและวัฒนธรรม ตลอดจนยกระดับทักษะการใช้ภาษาไทยและเพิ่มความรอบรู้เกี่ยวกับประเทศไทย

ในด้านเนื้อหาและรายละเอียดรายวิชาภาษาไทยตลอดหลักสูตร ผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการออกแบบเนื้อหาต่างๆ ทั้งด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล ย่อมคาดหวังถึงคุณประโยชน์ที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และนำไปใช้สื่อสารตลอดจนการปฏิบัติงานได้จริงๆ ทั้งสัมพันธ์กับงานอาชีพของแต่ละคน หลี่ หย้าจิ้ง (Li, 2015, น. 21) กล่าวว่า จุดประสงค์ปลายทางของนักศึกษาในการเรียน คือการประกอบอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ตนเองเรียน ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความต้องการในการดำเนินอาชีพของผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาที่เรียนนอกจากเน้นความรู้พื้นฐานแล้วยังต้องเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพอีกด้วย ถึงจะได้ผลิตบุคลากรที่มีความสามารถและใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริง

จากผลการวิจัยเรื่อง **ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจของชาวต่างชาติในการเรียนภาษาไทย** พบว่า ปัจจัยด้านการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทย

มากที่สุดเป็นอันดับที่ 1 แสดงให้เห็นว่าถ้าผู้สอนจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ก็จะทำให้ชาวต่างชาติมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น มีกำลังใจในการเรียน มีความพยายามพัฒนาทักษะของตนเอง อันจะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาไทย ซึ่งการจัดการเรียนการสอนควรสอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และมุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนมากที่สุด (พรรณทิวา ไชยชนะ, 2553)

จะเห็นว่า การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนนั้น มีรูปแบบหลักสูตรการเรียนการสอนหลากหลายเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยเฉพาะมณฑลยูนนาน มีจำนวนมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนภาษาไทยมากที่สุดในปัจจุบัน สะท้อนให้เห็นถึงความนิยมในการเรียนภาษาไทยของชาวจีน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษาว่าสภาพหลักสูตรเป็นอย่างไร และสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบลักษณะการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน และกำหนดขอบเขตมหาวิทยาลัยที่จะไปเก็บข้อมูลดัง 2 ประเด็นนี้

1. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 4 รหัสนักศึกษา 58 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีการรับสมัครนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง

จากการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่แห่งมณฑลยูนนาน ฉบับการวางแผนรับสมัครนักศึกษาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ของสำนักงานการรับสมัครนักศึกษาสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนาน (Yunnan Provincial Department of Education, 2014-2018) จึงได้กำหนดขอบเขตมหาวิทยาลัยในการเก็บข้อมูลของงานวิจัยครั้งนี้ คือ มหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 16 แห่ง ได้แก่ นครคุนหมิง 11 แห่ง และเมืองอื่นๆ อีก 5 แห่ง ดังตาราง 1 นี้

ตาราง 1 รายชื่อของมหาวิทยาลัยในการเก็บข้อมูล ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ลำดับ	ชื่อมหาวิทยาลัย	ปีที่เริ่มต้นเปิดรับสมัคร
1	Yunnan Minzu University	พ.ศ. 2541
2	Yuxi Normal University	พ.ศ. 2549
3	Honghe University	พ.ศ. 2552
4	Dali University	พ.ศ. 2553
5	Southwest Forestry University	พ.ศ. 2554
6	Yunnan Normal University	พ.ศ. 2554
7	Qujing Normal University	พ.ศ. 2554
8	The College of Arts and Sciences Yunnan Normal University	พ.ศ. 2554
9	Yunnan University of Finance and Economics	พ.ศ. 2555
10	Yunnan University Dianchi College	พ.ศ. 2556
11	Yunnan University	พ.ศ. 2557
12	Yunnan Agricultural University	พ.ศ. 2557
13	Wenshan University	พ.ศ. 2557
14	Kunming University of Science and Technology Oxbridge College	พ.ศ. 2557
15	Kunming University of Science and Technology	พ.ศ. 2558
16	Kunming University	พ.ศ. 2558

กลุ่มประชากร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกกลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 รหัสนักศึกษา 58 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ของสาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย 16 แห่ง ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน จากการสำรวจนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ในมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนาน 16 แห่ง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 655 คน เป็นชาย 76 คน เป็นหญิง 579 คน

บทที่ 2
สภาพทั่วไปในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

การเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนได้รับความนิยมมาก มีมหาวิทยาลัยหลายแห่งเปิดหลักสูตรภาษาไทย และมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เนื้อหาทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้ มุ่งจะศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย
2. สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนาน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

การเรียนการสอน คือ กระบวนการวางแผนจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในด้านต่างๆ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ระหว่างปฏิสัมพันธ์ผู้สอนก็สามารถเรียนรู้จากผู้เรียนด้วย (ไสว ฟักขาว, 2544, น. 19)

การสอน คือ การจัดประสบการณ์กิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรม ความรู้ ทักษะ เจตคติ และมีความเจริญด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งผู้สอนต้องแนะนำผู้เรียนให้ร่วมกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การเรียน คือ การให้บุคคลได้รับประสบการณ์แล้วเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปทางดี แก้ปัญหาได้ และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (ดวงเดือน เทศวานิช, 2530, น. 50-53) การเรียนรู้ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นผลมาจากระบวนการเรียนรู้ (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558ข, น. 60)

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 6-9) ได้สรุปองค์ประกอบการเรียนการสอนว่ามีประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบรวม หมายถึง โครงสร้างที่ประกอบกันเป็นการสอน ได้แก่ ครู หรือผู้สอน หรือวิทยากร นักเรียน หลักสูตรหรือสิ่งที่จะสอน ส่วนด้านองค์ประกอบย่อย หมายถึง องค์ประกอบด้านรายละเอียดของการสอนทั้ง 5 ประการที่ทำให้การสอนสมบูรณ์ ได้แก่ การตั้งจุดประสงค์การสอน การกำหนดเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดผลประเมินผล

ไสว ฟักขาว (2544, น. 20) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนว่ามีองค์ประกอบ 3 อย่าง คือ วัตถุประสงค์การเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนบรรยากาศและสื่อต่างๆ ที่สอดคล้องกับผู้สอนและผู้เรียน และการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบจะเห็นได้ว่า ก่อนจัดการเรียนการสอนต้องมีวัตถุประสงค์จึงค่อยนำสู่การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดการประเมินผล ผลการประเมินที่ได้จะเป็นข้อมูลปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

นิตยา กาญจนะวรรณ (2558, น. 52-55) กล่าวไว้ในบทความเรื่อง **นโยบายภาษาแห่งชาติกับการสอนภาษาไทย** ว่า ผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจะเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ผู้ใช้ภาษาต่างประเทศ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น เกาหลี ฯลฯ ที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เป็นกลุ่มที่การใช้ภาษาไทยดีกว่า เนื่องจากมีโอกาสดำรงชีวิตในบริบทสังคมไทย กลุ่มที่ 2 ชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่นอกประเทศไทยและมิได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่จึงต้องสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นไทย เพื่อช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาไทยให้ลึกซึ้งขึ้นทางด้านสังคมวัฒนธรรมไทยต่างๆ ถ้ามีโอกาสควรให้ผู้เรียนเข้ามาประเทศไทยสัมผัสวิถีชีวิตสังคมไทย

นอกจากนี้ พัทธยา จิตต์เมตตา (2558, น. 109-110) ในบทความเรื่อง **การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี: แนวคิดการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ** กล่าวถึงผู้สอนไว้ว่า ผู้สอนต้องรู้ว่าผู้เรียนมีวัตถุประสงค์ในการเรียนเพื่ออะไร การจัดการเรียนการสอนต้องตอบสนองความต้องการของผู้เรียน แล้วยังควรรู้จักผู้เรียนในบริบทที่เกี่ยวข้อง เช่น อาชีพ ประสบการณ์ เชื้อชาติ ศาสนา เพศ วัย หรืออื่นๆ การรู้จักผู้เรียนจึงเสมือนเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อการวางแผนการสอน การจัดเนื้อหา วิธีการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์ การจัดกิจกรรมตลอดจนการวัดและประเมินผลอีกด้วย

ผู้เรียนเป็นส่วนสำคัญในการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรหรือการจัดหลักสูตร ควรคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนด้วย จินตนา แซนดิแลนด์ซ (2544, น. 137) ในบทความเรื่อง **การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ: มุมมองจากออสเตรเลีย** กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนมักจะมีความยืดหยุ่นตามวัตถุประสงค์และความสามารถของผู้เรียน ในบางครั้งผู้เรียนก็สามารถร่วมกำหนดหลักสูตร วิธีการสอนได้ ดังนั้นการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้เรียน จึงมีส่วนช่วยในการพัฒนาหลักสูตรให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

จากคำที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนและการสอนเป็นกระบวนการกระทำการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ การเรียนกับการสอนเป็นกระบวนการควบคู่กันแยกออกไม่ได้ โดยผู้สอนมีการวางแผนการสอนโดยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของ

เนื้อหาและกิจกรรมการสอน ในกระบวนการเรียนการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญหลายอย่าง ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วัตถุประสงค์การสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ และการวัดกับการประเมินผล

สรุปได้ว่า ในด้านสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยศึกษาและนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง 4 ประเด็นคือ วิธีการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

1.1 วิธีการเรียนการสอน

วิธีการเรียนการสอนเป็นกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ความรู้จากเนื้อหาสาระที่ผู้สอนกำหนดไว้ ในบทความเรื่อง **การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ** ของนวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2552, น. 116) ได้กล่าวว่า วิธีการสอน หมายถึง กระบวนการในการนำเสนอเนื้อหา บทบาทของผู้เรียน บทบาทของผู้สอน วัสดุประกอบการเรียนการสอน ซึ่งต้องกำหนดให้สอดคล้องกับแนวคิดที่เป็นตัวกำหนดเป้าหมาย เนื้อหาของการเรียนการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 139-174) กล่าวว่า วิธีการเรียนการสอนมีหลายแบบ แต่ถ้าพิจารณาด้านบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) วิธีสอนแบบครูเป็นศูนย์กลาง คือ ผู้สอนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ แต่ผู้เรียนมีบทบาทน้อยในการร่วม การเรียนการสอนจึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว

2) วิธีสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง คือ ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมและดำเนินการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้ประสานงานและให้ข้อเสนอแนะ จึงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, น. 39-119) ได้กล่าวถึงวิธีสอนภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติ โดยสรุปได้ดังนี้

1) วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The Grammar-translation Method) เป็นวิธีที่ไม่เน้นการฟังการพูดแต่เน้นไวยากรณ์และการแปล เน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านวรรณกรรมภาษาต่างประเทศที่เรียนได้

2) วิธีสอนแบบตรง (The Direct Method) เป็นวิธีการเรียนรู้ความหมายต่างๆ ของภาษาที่เรียนโดยตรง จึงไม่ผ่านกระบวนการแปลเป็นภาษาของผู้เรียน บทเรียนส่วนใหญ่เป็นบท

สนทนาเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสถานการณ์จริง เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศที่เรียนได้

3) วิธีสอนแบบฟัง-พูด (The Audio-lingual Method) เป็นวิธีให้ผู้เรียนฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ จนเกิดเป็นนิสัย เน้นภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวันโดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้

4) วิธีสอนตามทฤษฎีการเรียนแบบความรู้ความเข้าใจ (The Cognitive Code Learning Theory) เป็นวิธีที่เน้นพัฒนาความสามารถในการเข้าใจภาษาเป็นสำคัญ มุ่งกระบวนการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาที่เรียน เน้นพัฒนาทักษะทั้ง 4 ตั้งแต่แรกแต่ไม่ใช่ฝึกซ้ำๆ

5) วิธีสอนแบบเงียบ (The Silent Way) เป็นวิธีเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ที่จะคิดด้วยตนเองและมีความสามารถใช้ภาษาด้วยตนเอง ผู้สอนเพียงช่วยในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น

6) วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (The Total Physical Response Method) เป็นวิธีที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ที่สนุกสนานในการเรียนเพื่อการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ต่อไป

7) วิธีสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) เป็นวิธีที่เน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จ และช่วยให้ผู้เรียนได้นำพลังสมองของตนเองออกมาใช้ในการเรียนให้เกิดผลอย่างเต็มที่

8) วิธีสอนภาษาแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Community Language Learning) เป็นวิธีที่ยึดผู้เรียนเป็นหลัก เน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน

9) วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) เป็นวิธีเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า วิธีการเรียนการสอนมีหลายวิธี แต่ละวิธีจะเกิดผลการเรียนรู้ต่างกัน แต่ไม่ว่าเป็นวิธีแบบใดก็สามารถแบ่งออกตามผู้สอนและผู้เรียน กล่าวคือ วิธีสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และวิธีสอนเน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเวลาดำเนินการเรียนการสอน สิ่งสำคัญคือ ผู้สอนควรเลือกวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสาระเนื้อหา

1.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นประสบการณ์ที่เสริมสร้างการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยเพิ่มทักษะการใช้ภาษา ราตรี เพรียวพานิช (2547, น. 2) ได้สรุปการจัดกิจกรรม

การเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพการณ์ที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยวิธีการปฏิบัติร่วมกันทั้งผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

กิจกรรมคือกระบวนการสอนที่สถานศึกษาจัดขึ้นอย่างเป็นระบบและมีรูปแบบหลากหลาย เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ รวมทั้งเห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น สร้างงานประกอบอาชีพในอนาคตได้ มีจิตสำนึกที่ดีและมีทักษะในการดำเนินชีวิตอย่างเหมาะสมและมีความสุข (สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2550, น. 6-6)

สุพิน บุญชูวงศ์ (2538, น. 35,38) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหัวใจของการศึกษา เป็นการกระทำโดยผู้เรียนและผู้สอนปฏิบัติร่วมกัน ซึ่งเป็นวิถีทางนำผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์ในการเรียนที่ต้องการ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กันโดยทั่วไป ได้แก่ การรายงาน การเล่นบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การสัมภาษณ์ การเชิญวิทยากร การเล่านิทาน เป็นต้น

เนื่องจากกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อผลการเรียน อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 73-76) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงหลักการบางประการว่าต้องสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรกับจุดประสงค์การสอน เหมาะสมกับวัย ความสามารถความสนใจของผู้เรียนและลักษณะของเนื้อหาวิชา เวลาจัดกิจกรรมต้องมีลำดับขั้นตอน มีความน่าสนใจและใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม แล้วใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน มีเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย มีบรรยากาศที่รื่นรมย์สนุกสนาน และเป็นกันเอง และมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง

รุ่งทิวา จักร์กร (2527, น. 25-28) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมว่ากิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอน ให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียนในการปฏิบัติทำ อยู่ในขอบเขตความสามารถทางด้านร่างกายของผู้เรียนที่จะปฏิบัติได้ และส่งเสริมจุดมุ่งหมายในการสอนหลายๆ ด้านที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นเวลาดำเนินกิจกรรมผู้สอนต้องระลึกอยู่เสมอว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะเกิดผลที่ดีที่สุด และการสอนที่จะบรรลุผลสำเร็จ ผู้สอนต้องสอนจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมและสามารถทดลองไปหาสิ่งที่เป็นนามธรรม รุ่งทิวา จักร์กร ได้เสนอกิจกรรมที่เป็นลำดับขั้นของการเรียนรู้จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ดังนี้

1) ประสบการณ์ตรง

2) ประสบการณ์ที่สร้างขึ้นมาหรือได้กำหนดให้

3) ประสบการณ์ทางการเล่นละคร

4) ทัศนศึกษา

5) การสาธิต

6) นิทรรศการ

7) โทรทัศน์การศึกษา

8) ภาพยนตร์

9) วิทยุ ภาพนิ่ง เครื่องบันทึกเสียง

10) จากการเห็น

11) จากการได้ยิน

จากลำดับขั้นของกิจกรรม ขั้นที่ 1 – 3 เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อประสาทสัมผัสต่างๆ ซึ่งผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ให้แก่ตนเองได้ ขั้น 4 - 6 เป็นกิจกรรมอาจจะเกิดหรือไม่เกิดประโยชน์แก่ประสาทสัมผัสต่างๆ ก็ได้ ขั้น 7 - 8 เป็นกิจกรรมมีประโยชน์แก่ตาและหูเท่านั้น ขั้น 9 - 11 เป็นกิจกรรมจากการเห็นและการได้ยิน มีประโยชน์ทางโสตสัมผัสมากกว่าตาหรือประสาทสัมผัสอื่นๆ ซึ่งสำหรับการเรียนรู้เรื่องเสียง ขั้นนี้นับว่าสำคัญที่สุด

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนการสอน คือ กิจกรรมการสอนที่ผู้สอนจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บรรลุตามจุดประสงค์ของเนื้อหาวิชาและหลักสูตร ผู้สอนอาจจะใช้วิธีสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และเข้าใจ ซึ่งสามารถวัดและประเมินผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.3 **สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน**

ทวีป อภิสิทธิ์ (2556, น. 8-9) กล่าวถึงผู้สอนต้องเลือกใช้สื่ออุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการสอน จะได้ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียนดีขึ้นและคุ้มค่า สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ผู้สอนปัจจุบันใช้ไม่น้อยกว่า 5 ประเภท ได้แก่ ประเภทบุคคลต่างๆ ที่มีความรู้เฉพาะสาขานั้น ประเภทอาคารสถานที่ที่เป็นแหล่งให้ความรู้ ประเภทหนังสือที่ผู้สอนเลือกนำมาใช้ประกอบการสอน ประเภทอิเล็กทรอนิกส์ และประเภททรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ใช้ประกอบการสอน

ตวงแสง ณ นคร (2555, น. 19-21)ได้สรุปแบ่งประเภทของสื่อดังนี้

1) สื่อประเภทสำหรับการเสนอ ได้แก่

สื่อประเภทที่ไม่ต้องใช้เครื่องฉายในการนำเสนอ เช่น วัสดุกราฟิก (Graphic Materials) เป็นสื่อที่เกิดจากการวาดการเขียนตัวอักษรและการออกแบบ สิ่งพิมพ์ (Printed Materials) เป็นสื่อที่เกิดจากการพิมพ์ในลักษณะต่างๆ ภาพนิ่ง (Still Pictures) เป็นสื่อที่เป็นรูปภาพ

สื่อประเภทที่ต้องใช้เครื่องฉายในการเสนอ เช่น วัสดุฉายประเภทภาพนิ่ง (Projected Materials)

สื่อประเภทเครื่องเสียง (Audio Media) ประกอบด้วย เครื่องบันทึกเสียง เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องเล่นซีดี วิทยุกระจายเสียง และสื่อภาพเคลื่อนไหวและเสียง ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ วีซีดีและดีวีดี และสื่อนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

2) สื่อประเภทวัสดุสามมิติ ได้แก่ วัตถุสิ่งของตามธรรมชาติ (Natural Object) วัตถุสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น (Manufactured Object) และวัตถุของจริง (Representational Object)

3) สื่อที่ผู้เรียนต้องแสดงปฏิกิริยาตอบสนองกับสื่อ (Interactive Media) ได้แก่ สื่อที่ผู้เรียนตอบสนองกับโปรแกรม เช่น เติมคำในช่องว่าง สื่อผู้เรียนตอบสนองกับเครื่องมือ เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา สื่อที่ผู้เรียนต้องแสดงปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน เช่น เกมทางการศึกษา

4) สื่อที่เป็นบุคคล คือผู้ที่เกี่ยวข้องในการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอน

5) สื่อที่เป็นกิจกรรม คือการดำเนินการที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ มีการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน

6) สื่อประสม (Multimedia) คือการนำสื่อหลายชนิดมาใช้ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

7) สื่อโทรคมนาคม เป็นการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคมในการรับส่งข้อมูลในระยะไกลทั้งที่เป็นภาพและเสียง เช่น การประชุมทางไกล (Teleconferencing)

8) สื่อที่เป็นคอมพิวเตอร์ คือผู้เรียนจะเรียนผ่านคอมพิวเตอร์ในลักษณะต่างๆ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีรูปแบบหลากหลาย ผู้สอนสามารถเลือกสื่อตามความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระที่จะสอน สื่อมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนทำความเข้าใจกับความรู้จากนามธรรมเป็นรูปธรรม จึงจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนสำหรับทั้งผู้เรียนและผู้สอน

1.4 การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการเรียนการสอน เพราะเป็นขั้นตอนพิจารณาผลการเรียนของผู้เรียน เป็นส่วนที่ช่วยให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเรียนรู้ทราบพัฒนาการของผู้เรียน สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์ (2545, น. 22) กล่าวใน **คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ** ว่า การเรียนจำเป็นต้องมีการวัดผลและ

ประเมินผลเสมอเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียน การวัดผลและประเมินผลมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีแบบไม่เป็นทางการ เช่น การสังเกตพฤติกรรม การซักถาม และวิธีแบบเป็นทางการ เช่น การสอบสัมภาษณ์ การสอบข้อเขียน เป็นต้น

สมคิด กอมณี (2547, น. 173-176) กล่าวการวัดผลว่า คือ การกำหนดเครื่องหมายหรือตัวเลขเพื่อแทนปริมาณหรือคุณภาพของสิ่งที่จะวัด ประโยชน์ของการวัดผลสามารถทำให้ผู้สอนทราบประสิทธิภาพการสอนของตน ทราบรูปแบบวิธีการสอนและกิจกรรมที่ได้ผล และรู้จุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สภาพการเรียนของตนเองและหาทางแก้ไขข้อผิดพลาด นอกจากนี้การวัดผลยังเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารตรวจสอบมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา ตลอดจนพัฒนาบุคลากร หลักสูตร วิธีการบริหารงาน และหาทางแก้ไขปัญหา ส่วนการประเมินผล คือ กระบวนการตัดสินใจ คุณค่าของสิ่งที่ต้องการวัดอย่างมีหลักเกณฑ์ ซึ่งการประเมินอย่างถูกต้อง แม่นยำขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของกระบวนการวัด และความยุติธรรมของผู้ประเมิน

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร (2552, น. 118) กล่าวไว้ในบทความเรื่อง **การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ** ว่า การวัดและประเมินผล คือ การประเมินผลการเรียนการสอนทั้งในด้านความรู้ ความสามารถของผู้เรียนที่ตรงตามที่กำหนดในหลักสูตร ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่นำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และเจตคติของผู้เรียนในการเรียน

สนิท สัตโยภาส (2526, น. 138-139) ได้กล่าวว่า ผู้สอนต้องใช้วิธีการวัดและประเมินให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัด โดยมีวิธีการสังเกต ซึ่งเป็นวิธีวัดพฤติกรรมการแสดงออกได้ดีวิธีหนึ่ง วิธีการซักถาม และการสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้การสนทนา สอบถาม อภิปราย ฯลฯ แล้วมีวิธีการตรวจสอบ และการทดสอบ ซึ่งจะมีข้อสอบแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่างๆ นอกจากนี้ยังมีวิธีการให้ผู้เรียนปฏิบัติจริง และวิธีการค้นคว้ารวบรวมและรายงาน

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นวิธีที่พิจารณาผลการเรียนของผู้เรียน และผลการสอนของผู้สอนว่าได้ผลและมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด แล้วควรแก้ไขอย่างไร ผู้สอนสามารถใช้วิธีการพิจารณาวัดและประเมินผลการเรียนได้หลายวิธี เพื่อเป็นการตรวจสอบและวัดผลการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนาน

หลักสูตรเป็นแนวทางและทิศทางในกระบวนการจัดการเรียนการสอน โดยทั่วไปแล้ว การสอนภาษาไทยจะเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ และถูกกาลเทศะ รวม

ไปถึงสามารถนำประสบการณ์ความรู้ไปประกอบอาชีพอันหลากหลายได้ เพื่อศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนาน ผู้วิจัยได้ศึกษาความรู้เกี่ยวกับประเด็นดังนี้

2.1 โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทยของประเทศจีน

ในข้อนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาแห่งชาติของประเทศจีน และได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน เพื่อศึกษาโครงสร้างและรายวิชาที่จัดสอนในประเทศจีน

เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาแห่งชาติ (The Steering Committee for Teaching in Higher Education Institutions of Ministry of Education of the People's Republic of China, 2018, น. 90-95) ได้กำหนดกรอบมาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งสิ้น 92 กลุ่มสาขาวิชา ครอบคลุม 578 หลักสูตรระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษา ในการนี้ เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรสำหรับกลุ่มสาขาวิชาภาษาและวรรณคดีต่างประเทศนั้น ได้ครอบคลุมภาษาต่างประเทศทั้งสิ้น 68 ชนิด และภาษาไทยเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศ 68 ชนิดนั้น ฉะนั้น เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรปริญญาตรีนี้จึงเป็นแนวทางในกำหนดหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาและความต้องการของมหาวิทยาลัยเอง

จากเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวข้างต้นนั้น สังเกตได้ว่า เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย มีประเด็นดังนี้

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตรภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้

1) หน่วยกิตที่เรียนในตลอดหลักสูตรอยู่ระหว่าง 150-180 หน่วยกิต

2) คาบเรียนในตลอดหลักสูตรอยู่ระหว่าง 2,400-2,900 คาบ

3) จำนวนของผู้สอนประจำสาขาวิชาไม่น้อยกว่า 3 คน เกณฑ์อัตราค่าร้อยละสำหรับผู้สอนที่มีระดับวุฒิการศึกษาปริญญาโทและปริญญาเอก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 และเกณฑ์อัตราส่วนนักศึกษาต่อผู้สอน ไม่สูงกว่า 18 ต่อ 1

2.1.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทย ประกอบด้วย 5 หมวด ได้แก่ หมวดวิชาทั่วไป หมวดวิชาหลักสูตรแกนกลาง หมวดวิชาเฉพาะทาง การสอนภาคปฏิบัติ และภาคนิพนธ์ระดับปริญญาตรี มีรายละเอียดดังนี้

1) หมวดวิชาทั่วไป ประกอบด้วย วิชาทฤษฎีอุดมการณ์ทางการเมือง วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ วิชาพลศึกษาและสุขภาพ วิชาทฤษฎีทางทหารและการฝึกปฏิบัติ วิชานวัตกรรมและการเป็นผู้ประกอบการ วิชาภาษาต่างประเทศในฐานะภาษาที่สอง วิชาคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น

2) หมวดวิชาหลักสูตรแกนกลาง ประกอบด้วย วิชาด้านทักษะภาษาไทยและวิชาด้านความรู้ทางวิชาการ ซึ่งได้รวมถึงวิชาการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน แปล และความรู้วรรณกรรมกับวัฒนธรรมไทย ในขณะเดียวกัน ควรมีคาบเรียนคิดเป็นร้อยละ 50-85 ในตลอดหลักสูตร ส่วนวิชาด้านทักษะภาษาไทยและวิชาด้านความรู้ทางวิชาการนั้น มีรายละเอียดดังนี้

วิชาด้านทักษะภาษาไทย ประกอบด้วย วิชาภาษาไทยพื้นฐาน วิชาภาษาไทยระดับสูง วิชาการดูฟังพูดภาษาไทย วิชาการเขียนภาษาไทย วิชาการพูดภาษาไทย วิชาไวยากรณ์/หลักภาษาไทย วิชาการแปลภาษาจีน-ไทย เป็นต้น

วิชาด้านความรู้ทางวิชาการ ประกอบด้วย วิชาภาษาศาสตร์ วิชาประวัติวรรณคดีไทย วิชาวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

3) หมวดวิชาเฉพาะทาง ประกอบด้วย วิชาวรรณคดีไทย วิชาการแปล วิชาการเปรียบเทียบวรรณคดีหรือการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม วิชาการใช้ภาษาไทยเฉพาะทาง เป็นต้น ที่สามารถจัดเป็นวิชาเอกบังคับและวิชาเอกเลือกตามจุดประสงค์ในการผลิตบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอง

4) การสอนภาคปฏิบัติ ประกอบด้วย การฝึกงาน กิจกรรมการปฏิบัติ การปฏิบัติทางสังคม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างประเทศ

5) ภาคนิพนธ์ระดับปริญญาตรี มีรูปแบบหลากหลายให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น การเขียนงานวิจัย การแปลวรรณกรรม การเขียนรายงานการปฏิบัติ การเขียนรายงานการสำรวจ กรณีศึกษา เป็นต้น

2.2 รูปแบบหลักสูตรภาษาไทยที่จัดสอนในมณฑลยูนนาน

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนานได้รับความนิยมมาก ตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา นักศึกษาที่เลือกเรียนภาษาไทยมีจำนวนคนเพิ่มอย่างต่อเนื่อง ในบทความวิจัยเรื่อง **ดูความสัมพันธ์ระหว่างจีนไทย จากมุมมองการสอนภาษาไทยกับภาษาจีน** ผลการวิจัยพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ที่จีนกับไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

จนถึงเดือนกรกฎาคมปี พ.ศ. 2556 ในขอบเขตมณฑลยูนนาน รวมสถาบันการศึกษาทั้งหมด 30 แห่ง ในระยะเวลา 38 ปีมีจำนวนผู้เรียนภาษาไทยทั้งหมด 4,165 คน ได้แก่ ปริญญาโท 1 แห่ง 90 คน ปริญญาตรี 13 แห่ง 1,369 คน วิชาชีพศึกษา 14 แห่ง 1,449 คน โรงเรียน 4 แห่ง 257 คน (Duan และ Zhao, 2014, น. 9-10)

2.2.1 รูปแบบหลักสูตรภาษาไทย

รูปแบบหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนาน จาง หมิ่น จาง หยินซง และเจิ้ง ชิงชิง (Zhang และคนอื่น ๆ, 2016, น. 104-109) ในบทความเรื่อง A Study of the Present Development of Non - universal Languages in Universities of Yunnan Province in the Context of Globalization: The Development Patterns of Non - universal Languages in Yunnan Agricultural University ได้สรุปรูปแบบหลักสูตรภาษาไทยแบ่งเป็นดังนี้

1) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่เน้นภาษาและวัฒนธรรม ผู้เรียนหลังสำเร็จการศึกษาสามารถทำงานการแปลด้านเศรษฐกิจการค้า วัฒนธรรมการทูต เป็นต้น ซึ่งรายวิชาเอกที่เปิดสอนจะเน้นภาษาเป็นหลัก รายวิชาศึกษาทั่วไปจะมีภาพรวมประเทศไทย ความรู้เบื้องต้นภาษาศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นต้น ส่วนรายวิชาเอกเลือกจะมีภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาไทยเพื่อเศรษฐกิจ ภาษาและวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

2) หลักสูตรวิชาภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศที่จัดเป็นรายวิชาศึกษาทั่วไป โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนต่างคณะหรือต่างสาขาที่สนใจภาษาไทยได้เรียนด้วย

3) หลักสูตรสาขาวิชาชีพคู่กับภาษาไทย เน้นนำภาษาไทยสอดแทรกไว้ในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อช่วยผู้เรียนขยายความรู้และโอกาสในการประกอบอาชีพให้กว้างขึ้น

เช่น สาขาวิชาการสอนภาษาจีนคู่กับภาษาไทย

สาขาวิชาบริหารการท่องเที่ยวคู่กับภาษาไทย

สาขาวิชาธุรกิจการค้าระหว่างประเทศคู่กับภาษาไทย เป็นต้น

4) หลักสูตรภาษาไทยคู่กับวิชาชีพ เน้นความสามารถบูรณาการในด้านต่างๆ

เช่น สาขาวิชาภาษาไทยคู่กับวิชาชีพการท่องเที่ยว

สาขาวิชาภาษาไทยคู่กับวิชาชีพเศรษฐกิจการค้า เป็นต้น

สำหรับหลักสูตรแบบที่ 1 แบบที่ 3 และแบบที่ 4 จะมีโครงการ MOU แลกเปลี่ยนผู้เรียนไปเรียนในประเทศไทยตามเวลาที่มหาวิทยาลัยตกลงกัน เช่น โครงการ 3+1 คือ ผู้เรียนจะเรียน

ในประเทศจีน 3 ปี และปีที่ 3 เรียนในประเทศไทย 1 ปี โครงการ 1+3 คือ ผู้เรียนปีที่ 1 เรียนในประเทศไทย 1 ปี แล้วกลับประเทศจีนเรียนอีก 3 ปี โครงการ 2+2 คือ ผู้เรียนจะเรียนในประเทศจีน 2 ปีแรก แล้วเรียนในประเทศไทย 2 ปีสุดท้าย หลังสำเร็จจะได้รับปริญญา 2 ใบทั้งจากประเทศจีนและประเทศไทย

ดังนั้นหลักสูตรที่ผู้วิจัยจะศึกษาในมหาวิทยาลัย 16 แห่งในการวิจัยครั้งนี้ มีลักษณะตามคำกล่าวของหลิน สิ้วเหมย (Lin, 2558, น. 34-37) เป็นหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี ที่มีโครงสร้างหลักสูตรจัดเป็นกลุ่มวิชาเอกบังคับกับกลุ่มวิชาเอกเลือกเกี่ยวกับความรู้ของประเทศไทย และมีโครงการ MOU กับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย ซึ่งเป็นลักษณะเหมือนกันกับหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ที่เน้นภาษาและวัฒนธรรมตามคำกล่าวของจาง หมิ่น และคนอื่นๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้น

2.2.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาไทย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำหลักสูตรภาษาไทยจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ณ มณฑลยูนนานนั้น (Dali University, 2017; Honghe University, 2017; Kunming University, 2017; Kunming University of Science and Technology, 2017; Kunming University of Science and Technology Oxbridge College, 2017; Qujing Normal University, 2017; Southwest Forestry University, 2017; The College of Arts and Sciences Yunnan Normal University, 2017; Wenshan University, 2017; Yunnan Agricultural University, 2017; Yunnan Minzu University, 2017; Yunnan Normal University, 2017; Yunnan University, 2017; Yunnan University Dianchi College, 2017; Yunnan University of Finance and Economics, 2017; Yuxi Normal University, 2017) สามารถสรุปวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาไทย ระดับปริญญาตรีที่จัดสอนในมณฑลยูนนานได้ว่า หลักสูตรภาษาไทยมุ่งผลิตบุคลากรที่มีรากฐานความรู้ภาษาไทยที่เข้มแข็ง มีความชำนาญด้านทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน และแปล มีความรู้ด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ การเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรมของประเทศไทย สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแปล การวิจัย การศึกษา การบริหาร การรายงานข่าวในหน่วยงานการต่างประเทศ เศรษฐกิจการค้า วัฒนธรรมและการศึกษา การท่องเที่ยว ฯลฯ เพื่อเป็นบัณฑิตที่มีทั้งความรู้ความสามารถคู่กับคุณธรรมจริยธรรม และเป็นบุคคลที่มีคุณภาพศักยภาพสูงสุด

ดังนั้น โดยทั่วไปแล้ว การเรียนหลักสูตรภาษาไทยนั้น นักศึกษาจะเริ่มต้นเรียนภาษาไทยพื้นฐานและวิชาด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนพื้นฐานก่อนในชั้นปีที่ 1-2 สำหรับวัฒนธรรมไทย วรรณกรรมไทย ไทยศึกษา เป็นต้น ที่มีความรู้ระดับสูงกว่าจะเรียนใน

สถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยเมื่อมาแลกเปลี่ยนเรียนในไทย ส่วนทักษะภาษาไทยระดับสูงที่เกี่ยวกับการแปลการล่าม ฯลฯ จะเรียนในชั้นปีสุดท้าย นอกจากความรู้ทางทักษะภาษา วัฒนธรรมและวรรณกรรมแล้ว ยังมีการเสริมความรู้ตามสาขาวิชาชีพ ได้แก่ การท่องเที่ยว ธุรกิจ ฯลฯ ในการนี้นักศึกษาไม่เพียงแต่เรียนความรู้ทางทฤษฎีเท่านั้น แต่ยังต้องร่วมกิจกรรมการปฏิบัติ และฝึกงานในช่วงเวลาเรียนอยู่ในประเทศไทยหรือในช่วงชั้นปีสุดท้าย เพื่อเรียนความรู้ทางภาคปฏิบัติมุ่งยกระดับขีดความสามารถของบัณฑิต

2.3 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

หยัน หลี้ (Yang, 2015, น. 27-28) ได้เสนอบทความวิจัยเรื่อง **การสำรวจและการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยภายใต้สถานการณ์ใหม่ กรณีศึกษามหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล วิทยาลัยศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์** (The College of Arts and Sciences Yunnan Normal University) เพื่อศึกษากระบวนการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในด้าน เนื้อหาการสอน ทรัพยากรการสอน วิธีการสอน และการจัดหลักสูตร ขอบเขตการศึกษาคือนักศึกษาชั้นเรียนปีที่ 1-4 ในปีการศึกษา ค.ศ. 2014 โดยศึกษาจากประสบการณ์การสอนของผู้สอน ใช้วิธีเก็บข้อมูลการสอน ผลการเรียนของผู้เรียน สัมมนาการเรียนการสอนกับผู้สอนในภาควิชา และเก็บข้อมูลด้านประสบการณ์ในการปฏิรูปการสอนที่ประสบผลสำเร็จจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ วิเคราะห์ข้อบกพร่องวิธีการสอนดั้งเดิม และพัฒนาทดลองวิธีการสอนใหม่ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1) ในด้านวิธีการสอน ในวิชาการพูดปรับปรุงวิธีดั้งเดิมแบบ “ถาม-ตอบ” เป็นการสร้างสถานการณ์จำลองตามหัวข้อต่างๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร แบ่งกลุ่มผู้เรียนสัมมนาระดมสมองในวิชาการอ่าน ใช้มัลติมีเดียและกระดานดำพร้อมกันในการอธิบายเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและฝึกนิสัยการจดบันทึก จัดกิจกรรมการร้องเพลงด้วยนำเพลงและการละเล่นแบบจีนมาปรับตกแต่งด้วยภาษาไทย การยกตัวอย่างเปรียบเทียบภาษาไทยกับภาษาจีน การตั้งประเด็นหัวข้อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

2) ในด้านทรัพยากรการเรียน อาศัยความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยรวบรวมหนังสือ วารสาร งานประชุมวิชาการ และสร้างห้องหนังสือภาษาไทยในภาควิชา ให้ข้อแนะนำผู้เรียนศึกษาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทยจากอินเทอร์เน็ต สร้างเครือข่ายแบ่งปันข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ตเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาหนังสือ งานวิจัยต่างๆ จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

3) ในด้านการจัดการสอนรายวิชา เปิดสอนรายวิชาหลักภาษาไทยอย่างเป็นขั้นเป็นตอน นอกจากวิชาการท่องเที่ยว เศรษฐกิจการค้า การแปลแล้ว ยังสามารถเสริมรายวิชาเกี่ยวกับอาหารไทย วัฒนธรรมไทยที่ต่างกันกับอาหารจีน นิทานพื้นบ้าน เป็นต้น สำหรับวิชาระดับสูงควรสอดคล้องกับการเตรียมสอบปริญญาโทและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งจัดวิชาเอกเลือกอย่างหลากหลาย ทั้งการบรรยาย โครงการ MOU กิจกรรมชมรมนักศึกษาภาษาไทย กิจกรรมการเรียนภาษาวัฒนธรรมไทยภาคฤดูร้อนในประเทศไทย และการจัดสถานที่ฝึกงานในต่างประเทศ

โรม จิรานุกรมม, เหรียญ หล่อวิมงคล, และ อุบลวรรณา เกษตรเอี่ยม (2554) ได้วิจัยเรื่อง **สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ณ มณฑลยูนนาน** พบว่า ผู้เรียนส่วนมากเคยมาเรียนที่ประเทศไทยโดยผ่านเส้นทาง R3A มีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทยและมีกระตือรือร้นมาเรียนที่ประเทศไทย ความต้องการของผู้เรียนคือ ต้องการทักษะการฟัง-พูด ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวมากกว่าเนื้อหาด้านวรรณคดีหรือภาษาราชการระดับสูง การจัดหลักสูตรของมหาวิทยาลัยจีนมุ่งจัดหลักสูตรให้สอดคล้องความต้องการของผู้เรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นอกจากศึกษาข้อมูลความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติและชาวจีนไว้ดังนี้

3.1 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ปรียา หิรัญประดิษฐ์ (2545) ได้วิจัยเรื่อง **สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ** จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์พบว่า หลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนมี 5 แบบ คือ หลักสูตรบริการที่ไม่ได้กำหนดระดับ หลักสูตรระดับประกาศนียบัตร หลักสูตรเร่งรัดหรือหลักสูตรระยะสั้น หลักสูตรไทยศึกษาหรือภูมิภาคศึกษา และหลักสูตรแลกเปลี่ยนระหว่างสถาบัน หลักสูตรเร่งรัดหรือหลักสูตรระยะสั้นเป็นหลักสูตรที่เปิดเป็นประจำ เพื่อให้ผู้เรียนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ระดับการสอนคือระดับต้นถึงระดับกลาง นอกจากนี้โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก 69 คนได้แก่ ผู้สอน ผู้บริหารโครงการ ผู้เรียนชาวต่างประเทศในชั้นเรียนกับผู้เรียนที่เรียนด้วยตนเอง และวิเคราะห์หนังสือ 32 เล่ม เพื่อสำรวจสภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ความคิดเห็นของชาวต่างประเทศที่มีต่อการเรียนการสอน และศึกษาประเด็นเนื้อหาที่ใช้สอนภาษาไทยพร้อมเตรียมเปิดสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติแบบทางไกล ผลการวิจัยพบว่า สภาพการเรียนการสอนภาษาไทยแบบทางไกลมีน้อย ผู้สอนเป็นบุคคลสำคัญใน

การดำเนินกิจกรรม จัดหาสื่อและทดสอบผลการศึกษา การวัดประเมินผลมี 3 ขั้นตอน แต่ส่วนมากวัดระหว่างการเรียน หนังสือและเทปเสียงเป็นสื่อหลักที่ผู้เรียนใช้ในการเรียนทางไกลที่เรียนด้วยตนเองผ่านสื่อต่างๆ ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าต้องการผู้สอนเน้นการฟังการพูดเพื่อสื่อสารได้ และเน้นการอ่านการเขียนเพื่ออาชีพ เพิ่มความรู้วัฒนธรรมและกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดสื่อคอมพิวเตอร์ ปรับเนื้อหาการสอนให้ทันสมัยและเหมาะกับผู้เรียน พร้อมเพิ่มการฝึกเรื่องวรรณยุกต์และคำอธิบายเกี่ยวกับไทย จัดทำแบบทดสอบก่อนหลังเรียนและแบบทดสอบมาตรฐาน และประเด็นเนื้อหาการสอนสอดคล้องกับการเรียนในชั้นเรียนและเรียนด้วยตนเอง ควรเปิดสอนภาษาไทยระดับประกาศนียบัตรและสอนผ่านสื่อเพื่อบริการสังคม และยังควรจัดทำแบบทดสอบมาตรฐาน

ในงานวิจัยเรื่อง **บริบทการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย** ของวรพงศ์ ไชยฤกษ์ (2553) ได้ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร สภาพกับปัญหา และแนวทางแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากสถาบันระดับปริญญาตรี 6 สถาบันในประเทศไทย และเก็บข้อมูลจากทั้งผู้เรียนกับผู้สอน 296 คน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่จัดสอนในสถาบันมีสองแบบ ได้แก่ หลักสูตรที่สถาบันจัดเอง และหลักสูตรที่สถาบันร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างประเทศ ทั้งสองแบบมีความแตกต่างตามจุดประสงค์ของสถาบัน และมีหน่วยกิตอยู่ระหว่าง 122-148 หน่วยกิต ผู้บริหารมีประสบการณ์ในการจัดหลักสูตร ผู้สอนคิดว่าหลักสูตรเหมาะสมกับทั้งผู้สอนและผู้เรียน นอกจากนี้ปัญหาของหลักสูตรคือ ผู้ร่างและผู้ใช้หลักสูตรเข้าใจวัตถุประสงค์หลักสูตรไม่ตรงกัน หลักสูตรยากเกินสำหรับผู้เรียน ฉะนั้นผู้ร่างกับผู้ใช้หลักสูตรควรหารือจัดวัตถุประสงค์ให้เข้าใจตรงกัน ส่วนผู้สอนเคยรับการอบรมด้านการสอน เทคนิคการสอนในระดับมากคือรูปแบบที่เน้นข้อมูล สื่อมัลติมีเดียเป็นสื่อที่ผู้สอนใช้เป็นอันดับแรก ส่วนความพร้อมในการประเมินผลอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผู้สอนไม่มีประสบการณ์สอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ และไม่มีเวลาทำแผนการสอนและจัดกิจกรรมต่างๆ เนื่องจากมีภารกิจมากเกินไปและมีห้องเรียนแคบไม่เหมาะจัดกิจกรรมบางประเภท ดังนั้นควรลดชั่วโมงสอนทำให้ภารกิจผู้สอนน้อยลง สนับสนุนผู้สอนร่วมอบรมสัมมนาเพิ่มความรู้เกี่ยวกับการสอนหลายๆ ด้าน

สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554, น. 127-140) ได้เสนอบทความวิจัยเรื่อง **การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข** โดยการสัมภาษณ์ผู้สอนแบบเจาะลึก 19 คน และเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามผู้เรียนชาวจีน 160 คน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขการเรียนการสอน

ภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน และแสวงหาแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ ผลการวิจัยในส่วนของผู้สอนพบว่า หลักสูตรแบบระยะสั้นกับแบบระยะยาวมีจุดมุ่งหมายเน้นทักษะต่างกัน ส่วนปัญหาพบว่าระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียนต่างกัน บางคนมีปัญหาปรับตัวเข้ากับสังคมไทย แนวทางแก้ไขควรให้ความสำคัญกับการทดสอบความรู้พื้นฐานและปรับปรุงการเรียนพื้นฐานภาษาไทยตลอดจนเตรียมตัวก่อนเข้ามาศึกษาในไทย ผลการวิจัยในส่วนของผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติต่อการสอนภาษาไทยว่าเป็นการสอนแบบบรรยายและฝึกปฏิบัติในห้องเรียน เน้นทักษะทั้ง 4 ทักษะ มีปฏิสัมพันธ์กันอย่างดีกับผู้สอน ได้เรียนความรู้ทั้งภาษาและวัฒนธรรมคู่กัน ส่วนปัญหาการสอน คือ ครูและผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ และความรับผิดชอบต่างกัน ขาดสื่อการสอนทันสมัยและตำราเอกสารที่เหมาะสม แนวทางแก้ไขควรเน้นการเตรียมความพร้อมทุกด้าน สถาบันต้นสังกัดควรประเมินคุณภาพอย่างเข้มงวดและมีระบบที่ชัดเจน

กนกกาญจน์ จันทร์อยู่ (2554) ได้วิจัยเรื่อง **การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น** เพื่อศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นใน 5 ด้านได้แก่ ความสำคัญของภาษาไทย วิธีการสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอน โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากการเจาะจงคัดเลือกผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นจำนวน 85 คนในสถาบันสอนภาษาไทยเขตวัฒนากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่นมีเจตคติในระดับที่ดีด้านเนื้อหาวิชามากที่สุด รองลงมาคือ ด้านวิธีการสอน ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย กิจกรรมการเรียนการสอน และทรัพยากรเพื่อการเรียนการสอนตามลำดับ ส่วนความต้องการในการเรียนภาษาไทยนั้น ผู้เรียนต้องการเรียนสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง ชอบวิธีการสอนแบบเผชิญสถานการณ์จริงมากที่สุด และเมื่อผู้เรียนพูดภาษาไทยไม่ถูกต้องต้องการให้ครูแก้ไขทันที เนื้อหาวิชาตามลำดับความต้องการคือ เรียนรู้ภาษาไทยในเรื่อง สนทนาภาษาไทย หลักภาษาไทยละวัฒนธรรมไทย ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้เรียนชอบคือแบ่งกลุ่ม ต้องการมีจำนวนผู้เรียนในห้องเรียน 3-5 คน นอกจากนี้ต้องการทรัพยากรการเรียนการสอนเป็นรูปภาพ ภาพยนตร์ เทปประกอบการเรียน ต้องการรูปภาพที่เกี่ยวข้องตกแต่งติดที่ห้องเรียน แล้วต้องการแบบเรียนที่มีเนื้อหาเข้าใจง่าย มีคำอธิบายภาษาญี่ปุ่น มีแบบฝึกหัดตามลำดับ สุดท้ายผู้เรียนชอบเรียนภาษาไทยกับครูทั้งเพศชายและหญิง ต้องการครูมีความรู้ภาษาไทยและภาษาญี่ปุ่น และให้ผู้สอนอธิบายบทเรียนเป็นภาษาไทยและญี่ปุ่นควบคู่กันไป

ธิดารัตน์ งามนิกร (2555) ได้วิจัยเรื่อง **ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า** เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เรียน 5 ด้าน ได้แก่ ความสำคัญของการเรียนภาษาไทย เนื้อหาวิชา วิธีการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์การสอน และความพึงพอใจ 3 ด้าน ได้แก่ เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และครูผู้สอน โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากชาวพม่าจำนวน 50 คน ที่สถาบันคัดเลือกแบบเจาะจงจากระดับ 3-5 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติดีมากต่อการเรียนภาษาไทย ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด รองลงมาตามลำดับคือด้านความสำคัญของการเรียนภาษาไทย เนื้อหาวิชา สื่อและอุปกรณ์การสอนและวิธีการเรียนการสอน แล้วมีความพึงพอใจมากต่อการเรียนภาษาไทยในด้านครูผู้สอนมากที่สุด รองลงมาคือด้านเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับ

ชิศากัญญ์ เล่าซู (2554) ได้วิจัยเรื่อง **การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ แขนงธุรกิจระหว่างประเทศที่จัดการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต** โดยใช้แบบสอบถามในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อหลักสูตรใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษา การวัดและประเมินผล ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนการสอน และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาในแต่ละด้านที่จำแนกตามเพศ ชั้นปี และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาจีนชั้นปีที่ 3 ปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตจำนวน 80 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาจีนในภาพรวมมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นแต่ละด้านก็มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนนักศึกษาจีนเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นต่อหลักสูตรในภาพรวมมีความต่างกันทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านจะมีด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านนักศึกษามีความต่างกันทางสถิติระดับ 0.01 ด้านการวัดประเมินผลและปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนการสอนไม่มีความต่าง นอกจากนี้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับปีที่ 4 และนักศึกษาที่มีความต่างทางระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความคิดเห็นในทั้งภาพรวมและรายด้านต่างๆ ไม่พบความแตกต่าง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศดังศึกษาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หลักสูตรภาษาไทยที่จัดสอนสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศมีรูปแบบหลากหลาย หลักสูตรต้องสอดคล้องกับความต้องการและจุดประสงค์การเรียนของผู้เรียน ผู้บริหารที่จัดหลักสูตรและผู้สอนที่นำหลักสูตรไปปฏิบัติใช้ต้องมีความเข้าใจ

วัตถุประสงค์การสอน เมื่อผู้บริหาร ผู้สอน และผู้เรียนมีความเข้าใจสอดคล้องกันถึงจะจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาต่างๆ ที่พบในการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรหาวิธีการสอนที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขปัญหาของผู้เรียนในกระบวนการเรียน เพื่อทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.2 เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน

ในบทความวิจัยเรื่อง **การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน: อดีต ปัจจุบัน อนาคต** ของหลิน สิ้วเหมย (Lin, 2558, น. 28-43) เพื่อศึกษาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีน จากประสบการณ์ของตนเองในการเป็นผู้สอนและผู้บริหารภาษาไทย และสัมภาษณ์หัวหน้าภาควิชาภาษาไทยจากมหาวิทยาลัย 29 แห่งรวม 29 คน พร้อมศึกษาจากข้อมูลเอกสารต่างๆ ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการสอนภาษาไทยในประเทศจีนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการพัฒนาอย่างเห็นได้ชัด และมีแนวโน้มจะมีความเจริญก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น การสอนภาษาไทยในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2489-2523 เป็นเวลา 30 กว่าปี มีมหาวิทยาลัยเพียง 4 แห่งเปิดสอนภาษาไทย การรับนักศึกษามีจำนวนจำกัดรุ่นละประมาณ 10-15 คนเท่านั้น ส่วนใหญ่เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างเดียว อาจารย์เป็นศูนย์กลาง มีจำนวนผู้เรียนน้อยมาก ในช่วงเวลาปี พ.ศ. 2524-2558 ประเทศจีนได้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเปิดประเทศ มหาวิทยาลัยจึงเปิดสอนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น และมีการจัดหลักสูตรในรูปแบบต่างๆ มีทั้งหลักสูตรวิชาเอกภาษาไทยที่สอนคู่กับภาษาอังกฤษหรือวิชาเลือกอื่นๆ มีวิชาเอกภาษาไทยสอนคู่กับสาขาวิชาอื่นๆ และมีโครงการการศึกษาระหว่างประเทศจีนกับประเทศไทยอีกหลายแบบ สำหรับสื่อการเรียนการสอนก็มีความหลากหลาย ตำราเรียนถือเป็นสื่อสำคัญ และมีการปรับเนื้อหาและวิธีการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนจีน นอกจากนี้คณาจารย์ยังมีบทบาทสำคัญในการสอน ในมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการสอนของคณาจารย์อย่างมาก

หลิน สิ้วเหมย (Lin, 2549, น. 70-77) ในบทความเรื่อง **การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย** กล่าวถึงหลักสูตรภาษาไทยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของตนเอง ในสาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง (Guangdong University of Foreign Studies) สรุปได้ว่า การเรียนภาษาไทยในชั้นปีที่ 1 และ 2 เน้นทักษะการฟังและการพูด เพื่อให้เข้าใจและสามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ ชั้นปีที่ 3 และ 4 เน้นการอ่าน การเขียนและการแปลเป็นสำคัญ

พร้อมทั้งเสริมความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาไทยและเพิ่มความรู้ในด้านสาขาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อและถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดได้ถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล ดังนั้นรายวิชาภาษาไทยในหลักสูตรจึงมีเนื้อหาครอบคลุม 5 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาด้านวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ฯลฯ รวมทั้งความรู้ตามสาขาวิชาชีพ ได้แก่ การท่องเที่ยว ธุรกิจ ฯลฯ ฉะนั้นผู้เรียนในสาขาวิชาภาษาไทยไม่เพียงแต่มีทักษะต่างๆ ด้านภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร ยังมีความรู้ด้านสาขาวิชาต่างๆ เพื่อผลิตผู้เรียนสาขาวิชาภาษาไทยให้มีความรู้และคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของสายงานต่างๆ และยังจัดโครงการ MOU แลกเปลี่ยนนักศึกษาเรียนในมหาวิทยาลัยประเทศไทยตามเวลาที่กำหนดเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของชาวไทย

ในบทความวิจัยเรื่อง **Development of Thai Majors of Chuxiong Normal University: Present Situation and Problems** ของเจ้า เจี้ยนผิง (Zhao, 2015, น. 93-96) ได้ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนสาขาวิชาภาษาไทยต่อหลักสูตร โดยแจกแบบสอบถามแก่ผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 รวมทั้งสิ้น 144 คน ผลการวิจัยพบว่า ภาพรวมสำหรับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อหลักสูตรจะอยู่ในระดับน้อย ผู้เรียนชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจค่าเฉลี่ยมากที่สุด แต่ชั้นเรียนที่ยิ่งสูงความพึงพอใจจะยิ่งอยู่ในระดับน้อย สะท้อนว่าผู้เรียนยิ่งเรียนในชั้นเรียนระดับสูง จะยิ่งสามารถสังเกตข้อบกพร่องของหลักสูตร นอกจากนี้ผู้เรียนมีความคิดเห็นว่า ควรเพิ่มจำนวนเวลาเรียนวิชาภาษาไทยพื้นฐานในปีที่ 1-2 เพิ่มจำนวนเวลาเรียนสำหรับวิชาการพูด และระบบเสียงภาษาไทย ปรับปรุงการประสานงานกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยสำหรับการแลกเปลี่ยนการเรียน ส่งเสริมเรื่องการฝึกงานและการเขียนภาคนิพนธ์ให้ดีขึ้น วิชาที่เรียนในชั้นปีที่ 1-2 มีวิชาทั่วไปมากเกินไป แต่วิชาเอกน้อย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานไม่แน่น เวลาเรียนต่อที่ประเทศไทยจะรู้สึกเรียนลำบาก นอกจากนี้ความจำกัดของสถานที่ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาไทยเพื่อฝึกประสบการณ์ได้น้อย มหาวิทยาลัยจึงควรพัฒนาหลักสูตร ผู้สอน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน และความร่วมมือระหว่างประเทศไทยทั้งด้านการเรียนและการฝึกงานให้สมบูรณ์มากขึ้น

นอกจากนี้ ผู้สอนชาวจีนหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นว่า การจัดการเรียนการสอนต้องเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม พัน เข้อเจี้ยน (Pan, 2004, น. 87-91) ในบทความเรื่อง **Globalization and Proposals on the Reform of Curriculum and Teaching of Non - Commonly Used Foreign Languages for Four Year Majors in Guangxi University for Nationalities** ได้แสดงความคิดเห็นสรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยควรเน้นแนวทางมนุษยนิยม ให้

เกียรติผู้เรียนมีโอกาสในการเลือกเรียนมากขึ้น ทั้งด้านโครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาหลักสูตร การจัดหลักสูตรต้องเน้นภาษาพื้นฐานเป็นหลัก เมื่อมีความรู้ภาษาพื้นฐานแน่นแล้ว เปิดรายวิชาอื่นที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพื่อเพิ่มความสามารถของผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การจัดหลักสูตรต้องจัดตามสถานภาพและลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยเอง และต้องคำนึงถึงความต้องการในการเรียนวิชาต่างๆ ของผู้เรียน จึงจะได้สร้างหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

การจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องความต้องการของสังคมมีความจำเป็นมาก หวง หมิน และเติ้ง หลี้หน้า (Huang และ Deng, 2016, น. 90-94) ในบทความเรื่อง A Tentative Exploration and Practice of “Thai - English - Chinese” Three Languages Talent Cultivation Model - Taking Thai Majors of Chengdu University as an Example กล่าวถึงหลักสูตรรูปแบบการผลิตบุคลากรแบบ “ไทย-อังกฤษ-จีน” สรุปได้ว่า เป็นรูปแบบหลักสูตรอันเนื่องมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 5 ปี ฉบับที่ 12 ซึ่งมีแนวทางการพัฒนาการศึกษาแบบสากล เพื่อสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน จึงจัดหลักสูตรที่มุ่งผลิตบัณฑิตมีความสามารถด้านภาษา คุณธรรมจริยธรรม ความรู้เฉพาะทาง และวิสัยทัศน์สากล รายวิชาที่เรียนมีความเกี่ยวข้องกับทั้งสามภาษา และมีการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาอีกด้วย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยมีความร่วมมือกับสถานประกอบการที่มีศักยภาพสูงของต่างประเทศเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนหาประสบการณ์ ดังนั้น การแลกเปลี่ยนผู้เรียนไปเรียนในประเทศไทยเป็นระยะเวลาหนึ่งปีจึงเป็นประสบการณ์เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยโดยตรงจากสังคมไทย ซึ่งเป็นตัวช่วยในการเรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น

ในบทความเรื่อง **การเรียนการสอนภาษาไทยของสถาบันเอกชนกวางสีภายใต้สถานการณ์ใหม่** เหยียน ซันซัน (Yan, 2011, น. 116) ได้กล่าวว่า มหาวิทยาลัยเอกชนควรปรับการเรียนการสอนในด้าน สื่อ ตำราเรียน อุปกรณ์ และข้อมูลข่าวสารให้ทันสมัย จัดการเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยีมัลติมีเดีย และสนับสนุนผู้สอนชาวจีนร่วมมือจัดการสอนภาษาไทยกับผู้เรียนชาวไทยที่แลกเปลี่ยนเรียนภาษาจีนในประเทศจีน นอกจากนี้ควรเน้นความต้องการของตลาดแรงงานกับสังคมเป็นหลัก เพิ่มความรู้วิชาเฉพาะทางเพื่อเป็นส่วนช่วยในการประกอบอาชีพสำหรับบัณฑิต สุดท้ายการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นตามตลาดเศรษฐกิจสังคม เน้นการเรียนปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี ในขณะเดียวกันผู้สอนต้องปรับปรุงความรู้ วิธีการสอนให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อถ่ายทอดความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนที่กล่าวมา สะท้อนให้เห็นว่า ประเทศจีนมีประวัติการสอนภาษาไทยมายาวนาน หลักสูตรที่จัดสอนมีรูปแบบหลากหลายและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง เพื่อทำให้เหมาะสมกับการพัฒนาของสภาพสังคมสมัยใหม่ และสนองความต้องการของตลาด นอกจากนี้ยังมีความร่วมมือจัดโครงการการเรียนการสอนระหว่างประเทศไทย เพื่อทำให้ผู้เรียนมีโอกาสสัมผัสภาษาและสังคมวัฒนธรรมในสังคมไทย สำหรับผู้เรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการเรียนไม่เหมือนกันย่อมมีการจัดหลักสูตรที่แตกต่างกันเพื่อสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ดังนั้นหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนจีนในประเทศจีนนั้น จะเน้นทักษะ 5 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล โดยให้ความสำคัญกับทักษะการแปลในตลอดหลักสูตร อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนภาษาไทยแม้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ก็ยังพบปัญหาอยู่บ้าง เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและบรรลุผลสำเร็จ จึงควรพัฒนาหลักสูตร ผู้เรียน ผู้สอน การเรียนการสอน สื่อและอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ดังนั้นในสมัยยุคใหม่ที่เป็นสังคมโลกาภิวัตน์นี้ จึงต้องพัฒนาการเรียนการสอนให้ก้าวทันตามความเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม ผู้วิจัยจึงประมวลความรู้ที่ได้ทั้งหมดจากเอกสารงานวิจัยเหล่านี้เพื่อเป็นแนวคิดในการวิจัย มุ่งเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามในหัวข้อเรื่อง สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาในด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งผลการวิจัยจะทำให้ทราบลักษณะการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากร

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยที่เปิดหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน รวมทั้งสิ้น 16 แห่ง (ดูตาราง 1)

กลุ่มประชากร

ผู้วิจัยได้เดินทางลงพื้นที่ไปยังมณฑลยูนนาน ประเทศจีน เก็บข้อมูลในช่วงเวลา วันที่ 8 ตุลาคม ถึง วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2561 นักศึกษาที่ทำแบบสอบถามเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 รหัสนักศึกษา 58 ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ในมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนาน 16 แห่ง จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม 655 คน เป็นชาย 76 คน เป็นหญิง 579 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างเครื่องมือแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี ข้อมูลเอกสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และได้รับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ชาวจีนกับนักศึกษาจีน จึงเป็นแนวทางในการออกแบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้

2. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์เพื่อรับคำแนะนำและการตรวจแก้ไขเนื้อหาเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์

3. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา โดยใช้ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency: IOC) แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

5. ติดต่อกับมหาวิทยาลัย 16 แห่งอย่างเป็นทางการ โดยส่งหนังสือขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไปยังมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้ง 16 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย

6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับประชากรในการวิจัยที่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย 16 แห่ง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำผลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ผล สรุปผลและอภิปรายผล

ลักษณะของเครื่องมือ

เป็นแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย ในมหาวิทยาลัย 16 แห่ง ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นแบบสอบถามไม่ระบุชื่อผู้เรียน

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบผสมกันระหว่างปลายปิด (Close-ended Form) กับปลายเปิด (Open-ended Form) ซึ่งแบบปลายปิดจะมีทั้งแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) แบบเติมคำในช่องว่าง (Short Answer) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) แบบปลายเปิดจะเปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบอย่างอิสระ โดยใช้เกณฑ์ของสุรพล กาญจนะจิตรา (2551, น. 50-53) ดังนั้น แบบสอบถามสำหรับนักศึกษาที่สร้างขึ้นมามีทั้งหมด 9 หน้า แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ

ข้อที่ 2 ลำดับสาขาวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาสมัครตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา ประกอบ 2 ประเด็นดังนี้

1. ด้านหลักสูตร แยกย่อยประเด็นออกเป็น

1) สาเหตุและความคาดหวังในการเรียนภาษาไทย ประกอบด้วยข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาไทย

ข้อที่ 2 ความคาดหวังของนักศึกษาหลังเรียนจบ

2) การมีส่วนร่วมในโครงการ MOU ประกอบด้วยข้อคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 ประสบการณ์การเข้าร่วมโครงการ MOU

ข้อที่ 2 ระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการ MOU

ข้อที่ 3 มหาวิทยาลัยของไทยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียน

3) เนื้อหารายวิชาที่เรียนในประเทศจีน ประกอบด้วยคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 รายวิชาที่นักศึกษาเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด

ข้อที่ 2 รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ายังควรเปิดสอนเพิ่มเติม

4) ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตร

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แยกย่อยประเด็นออกเป็น

1) วิธีการเรียนการสอน ประกอบด้วยคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการเรียนของตนเอง

ข้อที่ 2 วิธีการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด

ข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอนของผู้สอน

ข้อที่ 4 วิธีการสอนของผู้สอนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

2) กิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 ความถี่ของกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน

ข้อที่ 2 กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

ข้อที่ 3 กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาคิดว่ายังควรจัดเพิ่มเติม

ข้อที่ 4 กิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม

ข้อที่ 5 กิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

ข้อที่ 6 กิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาคิดว่ายังควรจัดเพิ่มเติม

3) สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน ประกอบด้วยคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 ความถี่ของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในวิชาภาษาไทยในประเทศจีน

ข้อที่ 2 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาคิดว่ายังควรเพิ่มเติม

ข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในวิชาภาษาไทยในประเทศจีน

4) วิธีการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยคำถามดังนี้

ข้อที่ 1 วิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาชอบ

ข้อที่ 2 วิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่นักศึกษาคิดว่ายังควรเพิ่มเติม

ข้อที่ 3 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน

ข้อที่ 4 การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเคยร่วม

ข้อที่ 5 การบังคับให้นักศึกษาเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย

ข้อที่ 6 ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของนักศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย 16 แห่ง ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่เป็นคำถามแบบปลายปิด และมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามคะแนนการวัดผล ของอรุณ จิรวัฒน์กุล (2556, น. 45-46) ผู้วิจัยได้กำหนดระดับคะแนนดังนี้

ตาราง 2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

ลำดับ	เนื้อหา	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	สถิติที่ใช้
ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไป	โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science)	ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับ	เนื้อหา	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	สถิติที่ใช้
ตอนที่ 2	สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 4 ด้านหลักสูตรและด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science) และวิเคราะห์เนื้อหา	ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
ตอนที่ 3	ข้อเสนอแนะ	วิเคราะห์เนื้อหา โดยจัดเนื้อหาที่มีประเด็นคล้ายคลึงกันอยู่ในกลุ่มเดียวกันเพื่อสรุปผลการวิจัย	_____

สำหรับแบบสอบถามที่เป็นคำถามแบบปลายปิด และมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยกำหนดคะแนนดังนี้

5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง จัดบ่อยมาก ใช้มากที่สุด ชอบมากที่สุด

4 หมายถึง เห็นด้วย จัดบ่อย ใช้มาก ชอบมาก

3 หมายถึง ปานกลาง จัดบางครั้ง ใช้ปานกลาง ชอบปานกลาง

2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย จัดนานๆ ครั้ง ใช้น้อย ชอบน้อย

1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เคยจัดเลย ไม่ใช้เลย ไม่ชอบเลย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผลค่าเฉลี่ยตามคะแนนการวัดผล ดังนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง จัดบ่อยมาก ใช้มากที่สุด ชอบมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง เห็นด้วย จัดบ่อย ใช้มาก ชอบมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง จัดบางครั้ง ใช้ปานกลาง ชอบปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง ไม่เห็นด้วย จัดนานๆ ครั้ง ใช้น้อย ชอบน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่เคยจัดเลย ไม่ใช้เลย ชอบน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เป็นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency: IOC) (ชไมพร กาญจนกิจสกุล, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{\mathrm{N}}$$

เมื่อ ICO แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในข้อนั้น

$\sum$R แทน ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในข้อนั้น

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ให้คะแนนในข้อนั้น

ดัชนีความสอดคล้องมี 3 ระดับใช้ในการประเมิน ดังนี้

+ 1 หมายถึง สอดคล้อง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจสอดคล้องหรือไม่

- 1 หมายถึง ไม่สอดคล้อง

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ที่ใช้เพื่ออธิบายลักษณะของข้อมูล ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.1 ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{\mathrm{F\ x\ 100}}{\mathrm{N}}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการให้แปรค่าเป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean, $\bar{x}$)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{\mathrm{N}}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่ คูณ คะแนน

N แทน ผลรวมทั้งหมดของความถี่

2.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\mathrm{N}\sum x^2 - (\sum x)^2}{\mathrm{N}(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

x แทน คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มข้อมูล

$\sum x$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS หรือ Statistical Package for Social Sciences โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านหลักสูตร และสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ในส่วนด้านข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ผู้วิจัยจะแบ่งนำเสนอเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ เพศของนักศึกษา และลำดับการเลือกสาขาวิชาภาษาไทยที่สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัย ดังนี้

1. **เพศของนักศึกษา** (ดูตาราง 3) กลุ่มประชากรที่ตอบแบบสอบถามในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย จำนวนทั้งสิ้น 655 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 579 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 และเพศชายจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ11.6

ตาราง 3 แสดงเพศของนักศึกษาในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

รายละเอียด (n=655)		**ความถี่**	**ร้อยละ**
เพศ	ชาย	76	11.6
	หญิง	579	88.4
	รวม	655	100.0

2. **ลำดับการเลือกสาขาวิชาภาษาไทยที่สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัย** (ดูตาราง 4) ในประเทศจีน เมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยนักศึกษาสามารถเลือกสมัครเรียนสาขาวิชาที่ตนเองสนใจศึกษาทั้งสิ้น 5 สาขาวิชาตามลำดับที่สมัคร ก่อนยื่นใบสมัคร นักศึกษาต้องเลือกเงื่อนไขเพิ่มเติมว่ายินยอมหรือไม่ที่ยกสิทธิ์ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรสาขาวิชาอื่นให้นักศึกษาเข้าไปศึกษา ในกรณีที่นักศึกษาเลือก “ยินยอม” หากคะแนนสอบไม่บรรลุข้อกำหนดตามสาขาวิชาที่ตนเองสมัครไว้ ทางมหาวิทยาลัยจะจัดสรรสาขาวิชาอื่นที่ไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาที่นักศึกษาสมัครไว้ให้นักศึกษาเข้าไปเรียน

ดังนั้นเมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาสมัครไว้เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 เลือกสาขาวิชาภาษาไทยไว้เป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ สาขาวิชาภาษาไทยไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาที่สมัครไว้ จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 22.6 เลือกสมัครไว้ในลำดับที่ 2 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 เลือกสมัครไว้ในลำดับที่ 3 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 เลือกสมัครไว้ในลำดับที่ 5 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6 เลือกสมัครไว้ในลำดับที่ 4 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 5.6 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงลำดับการเลือกสาขาวิชาภาษาไทยที่สมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัย

รายละเอียด (n=655)		**ความถี่**	**ร้อยละ**
เมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาไทยเป็นสาขาที่ท่านสมัครไว้ในลำดับที่เท่าไรในทั้ง 5 ลำดับ	ลำดับที่ 1	237	36.2
	ไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาที่สมัครไว้	148	22.6
	ลำดับที่ 2	102	15.6
	ลำดับที่ 3	68	10.4
	ลำดับที่ 5	63	9.6
	ลำดับที่ 4	37	5.6
	รวม	655	100.0

สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านหลักสูตร

ในด้านหลักสูตร ผู้วิจัยจะแบ่งการนำเสนอเป็น 5 ประเด็น ได้แก่ สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย ความคาดหวังของนักศึกษาในอนาคตเมื่อจบการศึกษา การมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ (MOU) เนื้อหารายวิชาภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน และความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร ดังนี้

1. **สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย** (ดูตาราง 5) พบว่า สาเหตุ 5 อันดับแรกคือ เพราะมีโอกาสไปเที่ยวประเทศไทย จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคือเพราะชอบเรียนภาษาต่างประเทศ จำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 เพราะชอบวัฒนธรรมไทย จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 34.0 เพราะเป็นการเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพให้กว้างขึ้น จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 32.4 และเพราะต้องการศึกษาต่อในประเทศไทย จำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ตามลำดับ

ตาราง 5 แสดงสาเหตุสำคัญที่นักศึกษาเลือกเรียนสาขาวิชาภาษาไทย

รายละเอียด (n=655)		**ความถี่**	**ร้อยละ**
1.	มีโอกาสไปเที่ยวประเทศไทย	270	41.2
2.	ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ	249	38.0
3.	ชอบวัฒนธรรมไทย	223	34.0
4.	เป็นการเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพให้กว้างขึ้น	212	32.4
5.	ต้องการศึกษาต่อในประเทศไทย	175	26.7
6.	ถูกย้ายมาเรียนจากสาขาอื่นๆ	161	24.6
7.	เพื่อนและญาติพี่น้องแนะนำให้เรียน	133	20.3
8.	ชอบดาราไทย ต้องการดูหนัง ดูละคร และฟังเพลงไทยให้เข้าใจ	111	16.9
9.	ตั้งใจเลือกเรียนวิชาภาษาไทยโดยตรง	88	13.4
10.	มีเพื่อนเป็นคนไทยและต้องการสื่อสารกันได้	77	11.8
11.	อื่นๆ	18	2.7

2. **ความคาดหวังของนักศึกษาในอนาคตเมื่อจบการศึกษา** (ดูตาราง 6) พบว่า ความคาดหวัง 5 อันดับแรกคือ จะทำงานทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นอันดับที่หนึ่ง จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาคือ จะเป็นนักแปลและล่ามภาษาไทยในหน่วยงานต่างๆ จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 จะทำธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทย จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 จะเป็นครูสอนภาษาจีนให้ชาวไทย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 และจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับสาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 16.2 ตามลำดับ

ตาราง 6 แสดงความคาดหวังของนักศึกษาในอนาคตเมื่อจบการศึกษา

รายละเอียด (n=655)		**ความถี่**	**ร้อยละ**
1.	ทำงานทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทย	251	38.3
2.	เป็นนักแปลและล่ามภาษาไทยในหน่วยงานต่างๆ	190	29.0
3.	ทำธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทย	173	26.4
4.	เป็นครูสอนภาษาจีนให้ชาวไทย	127	19.4
5.	ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับสาขาวิชาภาษาไทย	106	16.2
6.	เป็นครูสอนภาษาไทยให้ชาวจีน	85	13.0
7.	ทำงานเป็นมัคคุเทศก์ภาษาไทย	56	8.5
8.	ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับสาขาวิชาอื่นๆ	49	7.5
9.	อื่นๆ	11	1.9

3. **การมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้** (MOU) (ดูตาราง 7) พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ จำนวน 638 คน คิดเป็นร้อยละ 97.4 เคยเข้าร่วมโครงการ MOU แลกเปลี่ยนเรียนรู้วิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย แสดงว่านักศึกษาส่วนมากเคยปฏิบัติการใช้ภาษาไทยและดำรงชีวิตจริงในสังคมประเทศไทย

ชั้นปีที่มีจำนวนนักศึกษาเข้าร่วมโครงการ MOU ไปแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยมากที่สุดอันดับแรกคือ นักศึกษาในชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 496 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือนักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียน 1 ภาคเรียนระหว่างชั้นปีที่ 1-3 มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 นักศึกษาแลกเปลี่ยนในชั้นปีที่ 1 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 นักศึกษาแลกเปลี่ยนในชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 ดังนั้นแสดงว่ามหาวิทยาลัยส่วนมากจะจัดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ไปเรียนในประเทศไทย 1 ปี ส่วนชั้นปีที่ 1,2,4 เรียนในประเทศจีน

นอกจากนี้ จากชั้นปีที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยนั้นยังพบว่า รูปแบบหลักสูตรที่จัดสอนในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนานประเทศจีนนั้น แบ่งได้เป็น 3 แบบ ได้แก่

1) รูปแบบโครงการ 3+1 และแบบ 1+3 หมายถึงนักศึกษาเรียนในประเทศจีนทั้งสิ้น 3 ปี และเรียนในประเทศไทย 1 ปีในชั้นปีที่ 3 หรือชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 530 คน คิดเป็นร้อยละ 80.9 โดยรวมจากแลกเปลี่ยนเรียนในชั้นปีที่ 3 จำนวน 496 คน และแลกเปลี่ยนในชั้นปีที่ 1 จำนวน 34 คน

2) รูปแบบโครงการ 3.5+0.5 มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 หมายถึงนักศึกษาเรียนในประเทศจีน 3 ปีและ 1 ภาคเรียน และแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทย 1 ภาคเรียนระหว่างชั้นปีที่ 1-3 ตามที่หลักสูตรกำหนด

3) รูปแบบโครงการ 2+2 มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 หมายถึงนักศึกษาในชั้นปีที่ 1-2 เรียนในประเทศจีนทั้งสิ้น 2 ปี และในชั้นปีที่ 3-4 เรียนในประเทศไทยทั้งสิ้น 2 ปี

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่นักศึกษาเคยเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยมีทั้งสิ้น 15 แห่ง สำหรับมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนคนไปเรียนมากที่สุด 2 อันดับแรกคือมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และมหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 ตามลำดับ สำหรับมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนคนไปน้อยที่สุด คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 นอกจากนี้ สำหรับมหาวิทยาลัย 12 แห่งที่เหลือนั้น จำนวนนักศึกษาแลกเปลี่ยนจะอยู่ระหว่าง จำนวน 16-51 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ถึงร้อยละ 7.8

ตาราง 7 แสดงการมีส่วนร่วมในโครงการความร่วมมือการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ (MOU)

ประสบการณ์เคยเข้าร่วมโครงการ MOU (n=655)		**ความถี่**	**ร้อยละ**
1.	เคยร่วม	638	97.4
2.	ไม่เคยร่วม	17	2.6
	รวม	655	100
ชั้นปีที่นักศึกษาเข้าร่วมโครงการ MOU ไปแลกเปลี่ยนเรียนในไทย		**ความถี่**	**ร้อยละ**
1.	ชั้นปีที่ 3	496	75.7
2	แลกเปลี่ยนเรียน 1 ภาคเรียนระหว่างชั้นปีที่ 1-3	89	13.6
3.	ชั้นปีที่ 1	34	5.2
4.	ชั้นปีที่ 3 และ ชั้นปีที่ 4	19	2.9
5.	ไม่เคยแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยที่ประเทศไทย	17	2.6
	รวม	655	100
มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่นักศึกษาเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียน		**ความถี่**	**ร้อยละ**
1.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	170	26.0
2.	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	107	16.3
3.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	51	7.8
4.	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	41	6.2
5.	มหาวิทยาลัยมหิดล	40	6.1
6.	มหาวิทยาลัยรังสิต	39	6.0
7.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	34	5.2
8.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	32	4.8
9.	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	28	4.3
10.	มหาวิทยาลัยบูรพา	20	3.1
11.	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	20	3.1
12.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	20	3.1
13.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	18	2.7
14.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	16	2.4
15.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2	0.3
16.	ไม่เคยแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยที่ประเทศไทยเลย	17	2.6
รวม	15 แห่ง	655	100

4. เนื้อหารายวิชาภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน (ดูตาราง 8) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนาน สังเกตได้ว่า หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยที่จัดสอนในประเทศจีนสามารถแบ่งทักษะไว้ 3 อย่างคือ หมวดวิชาด้านทักษะภาษา หมวดวิชาด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม และหมวดวิชาเฉพาะทาง

จากการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า รายวิชาที่นักศึกษาเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด ใน**หมวดวิชาด้านทักษะภาษา** 3 วิชาอันดับแรกคือ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ วิชาการพูดภาษาไทย จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 วิชาการฟังภาษาไทย จำนวน 291 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 ใน**หมวดวิชาด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม** 3 วิชาอันดับแรกคือ วิชาวัฒนธรรมไทย จำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาคือ วิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 วิชาคติชนวิทยาและศาสนาไทย จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 ใน**หมวดวิชาเฉพาะทาง** 3 วิชาอันดับแรกคือ วิชาภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 รองลงมาคือ วิชาภาษาไทยเพื่อธุรกิจ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 วิชากฎระเบียบเศรษฐกิจการค้าไทย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงรายวิชาภาษาไทยที่ยังควรเปิดสอนเพิ่มเติม พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 175 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 เห็นว่าใน**หมวดวิชาด้านทักษะภาษา** 3 วิชาอันดับแรกที่ยังควรเปิดสอนเพิ่มเติมคือ วิชาการแปลการล่ามไทย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 รองลงมาคือ วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 วิชาการพูดภาษาไทยและวิชาไวยากรณ์/หลักภาษาไทย จำนวน 7 คนและคิดเป็นร้อยละ 4.0 เท่ากัน ใน**หมวดวิชาด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม** 3 วิชาอันดับแรกที่ยังควรเปิดสอนเพิ่มเติมคือ วิชาวัฒนธรรมไทย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 รองลงมาคือ วิชาดนตรี-นาฏศิลป์ไทย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 วิชาวรรณกรรมไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 4.6 ใน**หมวดวิชาเฉพาะทาง** 3 วิชาอันดับแรกที่ยังควรเปิดสอนเพิ่มเติมคือ วิชาภาษาไทยเพื่อธุรกิจ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 18.9 รองลงมาคือ วิชากฎระเบียบและข้อบังคับไทย วิชาภาษาไทยทางการเมือง และวิชาภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 เท่ากันทั้ง 3 วิชา วิชาภาษาไทยเชิงการทูต วิชาภาษาไทยเพื่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.9 เท่ากันทั้ง 2 วิชา

ตาราง 8 แสดงเนื้อหารายวิชาภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน

รายวิชาที่เรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=655)		ความถี่	ร้อยละ	รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ายังควรเปิดสอนเพิ่มเติม (n=175)		ความถี่	ร้อยละ
หมวดวิชาด้านทักษะภาษา				**หมวดวิชาด้านทักษะภาษา**			
1.	ภาษาไทยพื้นฐาน	393	60.0	1.	การแปลการล่ามไทย	36	20.6
2.	การพูดภาษาไทย	346	52.8	2.	ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร	17	9.7
3.	การฟังภาษาไทย	291	44.4	3.	การพูดภาษาไทย	7	4.0
4.	ระบบเสียงภาษาไทย	261	39.8	4.	ไวยากรณ์/หลักภาษาไทย	7	4.0
5.	การแปลการล่ามไทย	251	38.3	5.	การอ่านหนังสือพิมพ์ไทย	5	2.9
6.	การอ่านภาษาไทย	241	36.8	6.	การเขียนภาษาไทย	4	2.3
7.	ไวยกรณ์/หลักภาษาไทย	170	26.0	7.	ภาษาไทยระดับสูง	3	1.7
8.	การดูฟังพูดภาษาไทย	152	23.2	8.	การเขียนวิทยานิพนธ์ไทย	1	0.6
9.	ภาษาไทยระดับสูง	144	22.0	9.	การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	1	0.6
10.	การเขียนภาษาไทย	139	21.2				
หมวดวิชาด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม				**หมวดวิชาด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม**			
1.	วัฒนธรรมไทย	284	43.4	1.	วัฒนธรรมไทย	38	21.7
2.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	193	29.5	2.	ดนตรี-นาฏศิลป์ไทย	11	6.3
3.	คติชนวิทยาและศาสนาไทย	183	27.9	3.	วรรณกรรมไทย	8	4.6
4.	ประวัติศาสตร์ไทย	122	18.6	4.	ประวัติศาสตร์ไทย	6	3.4
5.	วรรณกรรมไทย	93	14.2	5.	ศิลปหัตถกรรมไทย	5	2.9
				6.	ภูมิศาสตร์ไทย	1	0.6

ตาราง 8 (ต่อ)

รายวิชาที่เรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=655)		ความถี่	ร้อยละ	รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่ายังควรเปิดสอนเพิ่มเติม (n=175)		ความถี่	ร้อยละ
หมวดวิชาเฉพาะทาง				**หมวดวิชาเฉพาะทาง**			
1.	ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว	103	15.7	1.	ภาษาไทยเพื่อธุรกิจ	33	18.9
2.	ภาษาไทยเพื่อธุรกิจ	80	12.2	2.	กฎระเบียบและข้อบังคับไทย	9	5.1
3.	กฎระเบียบเศรษฐกิจการค้าไทย	32	4.9	3.	ภาษาไทยทางการเมือง	9	5.1
4.	ภาษาไทยเชิงการทูต	25	3.8	4.	ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว	9	5.1
5.	อื่นๆ	2	0.4	5.	ภาษาไทยเชิงการทูต	5	2.9
				6.	ภาษาไทยเพื่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ	5	2.9
				7.	การใช้ภาษาไทยเชิงปฏิบัติการ	4	2.3
				8.	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศในเอเชียอาคเนย์	3	1.7
				9.	ภาษาไทยเพื่องานวิศวกรรม	2	1.1
				10.	การประยุกต์ใช้ภาษาไทยบนคอมพิวเตอร์	2	1.1
				11.	ภาษาไทยทางการแพทย์	1	0.6
				12.	ภาษาไทยเกี่ยวกับการประชุมเจรจาหารือ	1	0.6

5. **ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร** (ดูตาราง 9) พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับเนื้อหาในหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปหายากเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจน เนื้อหารายวิชาสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ช่วยนักศึกษาปรับตัวเข้ากับสังคมไทย การจัดรูปแบบหลักสูตร (MOU) มีความเหมาะสม เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา ซึ่งทั้ง 6 ข้อนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนข้อสุดท้ายคือ นักศึกษาสามารถนำเนื้อหารายวิชาประยุกต์ใช้ในบริบทสังคมปัจจุบัน อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง

ตาราง 9 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน		**ค่าเฉลี่ย**	S.D.	**ระดับความคิดเห็น**
1.	เนื้อหาในหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.0275	.86515	เห็นด้วย
2.	เนื้อหารายวิชาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และ การแปล	3.9466	.89437	เห็นด้วย
3.	จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจน	3.8748	.84025	เห็นด้วย
4.	เนื้อหารายวิชาสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ช่วยนักศึกษาปรับตัวเข้ากับสังคมไทย	3.7206	.90688	เห็นด้วย
5.	การจัดรูปแบบหลักสูตร (MOU) มีความเหมาะสม	3.6214	.98000	เห็นด้วย
6.	เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	3.6061	.87645	เห็นด้วย
7.	นักศึกษาสามารถนำเนื้อหารายวิชาประยุกต์ใช้ในบริบทสังคมปัจจุบัน	3.3954	.87837	ปานกลาง
	รวม	**3.7418**	**.89164**	**เห็นด้วย**

สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยจะแบ่งนำเสนอเป็น 6 ประเด็น ได้แก่ สภาพวิธีการเรียนภาษาไทย สภาพวิธีการสอนภาษาไทย สภาพการจัดกิจกรรมในห้องเรียน สภาพการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน สภาพการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพการวัดผลและประเมินผลการเรียน ดังนี้

1. **สภาพวิธีการเรียนภาษาไทย** (ดูตาราง 10) พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า ใช้วิธีการเรียนแบบเข้าชั้นเรียนทุกครั้งเป็นอันดับแรก ซึ่งข้อนี้อยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง รองลงมา คือ นักศึกษาเห็นด้วยว่าใช้วิธีเรียนแบบนัดเรียนกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนและทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ เรียนผ่านเทคโนโลยี Internet Web Youtube เป็นต้น ศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง เน้นทำงานที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียน และพูดคุยกับคนไทยอยู่เป็นประจำเพื่อฝึกภาษา ซึ่งทั้ง 6 ข้อนี้อยู่ในระดับเห็นด้วย

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงวิธีการเรียนที่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 463 คน คิดเป็นร้อยละ 70.7 เห็นว่าวิธีการเรียนที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด 5 อันดับแรกคือ การพูดคุยกับคนไทย จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ การดูละคร ภาพยนตร์ ข่าว รายการโทรทัศน์และวีดิทัศน์ไทย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 การศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 การตั้งใจเรียนในชั้นเรียน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 การเรียนเป็นกลุ่ม และการฟังเพลง ฟังข่าว วิทยุ เสียงบันทึกไทย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 เท่ากันทั้ง 2 วิธี

ตาราง 10 แสดงสภาพวิธีการเรียนภาษาไทย

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการเรียนของตนเอง (n=655)		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	วิธีการเรียนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=463)		ความถี่	ร้อยละ
1.	เข้าชั้นเรียนทุกครั้ง	4.5710	.72150	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.	พูดคุยกับคนไทย	176	38.0
2.	นัดเรียนกับเพื่อนเป็นกลุ่ม	4.0947	.86216	เห็นด้วย	2.	ดูละคร ภาพยนตร์ ข่าว รายการโทรทัศน์ และวีดิทัศน์ไทย	85	18.4
3.	ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนและทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ	3.9527	.88093	เห็นด้วย	3.	ศึกษาด้วยตนเอง	47	10.2
4.	เรียนผ่านเทคโนโลยี Internet Web Youtube เป็นต้น	3.9221	.88742	เห็นด้วย	4.	ตั้งใจเรียนในชั้นเรียน	41	8.9
5.	ศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง	3.8840	.89441	เห็นด้วย	5.	เรียนเป็นกลุ่ม	30	6.5
6.	เน้นทำงานที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียน	3.7313	.87149	เห็นด้วย	6.	ฟังเพลง ฟังข่าว วิทยุ เสียงบันทึกไทย	30	6.5
7.	พูดคุยกับคนไทยอยู่เป็นประจำเพื่อฝึกภาษา	3.7313	1.07992	เห็นด้วย	7.	ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน จำ และการนำไปใช้ซ้ำๆ	29	6.3
	รวม	**3.9839**	**.88540**	**เห็นด้วย**	8.	เรียนในชั้นเรียนควบคู่กับศึกษานอกห้องเรียน	28	6.0
					9.	ท่องจำคำศัพท์ บทเรียน	24	5.2
					10.	อ่านตัวบทอ่านภาษาไทย	21	4.5
					11.	แลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำรงชีวิตหาประสบการณ์ที่ประเทศไทย	17	3.8
					12.	พูดคุยสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน	14	3.0
					13.	แปลเนื้อความ	5	1.1

2. **สภาพวิธีการสอนภาษาไทย** (ดูตาราง 11) พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยว่า ผู้สอนใช้วิธีการสอนแบบการแนะนำความรู้นอกตำราเรียนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ผู้สอนมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม มีการบ้านหรือแบบทดสอบ มีการพูดคุยกับนักศึกษาทั้งชั้นเรียน มีการทบทวนเนื้อหาเดิม มีการเกริ่นนำเข้าเนื้อหาใหม่ มีการใช้สื่อต่างๆ ประกอบในการสอน มีการอธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ มีการพูดคุยกับนักศึกษาเป็นรายบุคคล ส่วนข้อสุดท้ายคือ มีการอธิบายด้วยภาษาจีนเกิน 50%

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงวิธีการสอนที่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 392 คน คิดเป็นร้อยละ 59.8 เห็นว่าวิธีการสอนที่ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด 5 อันดับแรกคือ การแนะนำความรู้นอกตำราเรียน เช่น แนะนำสถานการณ์ความรู้ใหม่ที่ใกล้ชิดกับชีวิตจริง สอดแทรกความรู้ทางสังคมวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ สอดแทรกประสบการณ์ของผู้สอนในการบรรยาย สอดแทรกความรู้ต่างๆ ของประเทศไทยในการสอน จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 รองลงมาคือ อธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 พูดคุยกับนักศึกษาเป็นรายบุคคล และให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มและมีการนำเสนอผลงาน เรียนเป็นกลุ่ม สนทนาหรืออภิปรายกันเป็นกลุ่ม จัดสัมมนาอภิปรายกันในชั้นเรียน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เท่ากันทั้งสองวิธี ใช้สื่อต่างๆ ประกอบในการอธิบาย เช่น ใช้แบบเรียนควบคู่กับ PowerPoint อ่านหนังสือนอกตำราเรียน มีคลิปวีดิทัศน์และใช้มัลติมีเดียประกอบในการบรรยาย และเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม มีการถาม-ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียน จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 เท่ากันทั้งสองวิธี พูดคุยสื่อสารกับผู้เรียน จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

ตาราง 11 แสดงสภาพวิธีการสอนภาษาไทย

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการสอน (n=655)		**ค่าเฉลี่ย**	S.D.	**ระดับความคิดเห็น**
1.	แนะนำความรู้นอกตำราเรียน	4.1191	.82647	เห็นด้วย
2.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม	4.0916	.83364	เห็นด้วย
3.	มีการบ้านหรือแบบทดสอบ	4.0214	.84203	เห็นด้วย
4.	พูดคุยกับนักศึกษาเป็นทั้งชั้นเรียน	3.9954	.85042	เห็นด้วย
5.	ทบทวนเนื้อหาเดิม	3.8947	.84024	เห็นด้วย
6.	เกริ่นนำเข้าเนื้อหาใหม่	3.8580	.90682	เห็นด้วย
7.	ใช้สื่อต่างๆ ประกอบในการสอน	3.8366	.90995	เห็นด้วย
8.	อธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่	3.8061	.89201	เห็นด้วย
9.	พูดคุยกับนักศึกษาเป็นรายบุคคล	3.4351	1.04559	เห็นด้วย
10.	อธิบายด้วยภาษาจีนเกิน 50%	3.4214	.91178	เห็นด้วย
	รวม	**3.8479**	**.88589**	**เห็นด้วย**
วิธีการสอนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=392)			**ความถี่**	**ร้อยละ**
1.	แนะนำความรู้นอกตำราเรียน เช่น แนะนำสถานการณ์ความรู้ใหม่ที่ใกล้ชิดกับชีวิตจริง สอดแทรกความรู้ทางสังคมวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ สอดแทรกประสบการณ์ของผู้สอนในการบรรยาย สอดแทรกความรู้ต่างๆ ของประเทศไทยในการสอน		63	16.1
2.	อธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่		48	12.2
3.	อธิบายด้วยภาษาไทยเพียงอย่างเดียว		18	4.6
4.	อธิบายด้วยภาษาจีนและภาษาไทยผสมกัน		4	1.0
5.	อธิบายด้วยภาษาจีนเพียงอย่างเดียว		3	0.8
6.	อธิบายด้วยภาษาจีนเกิน 50%		2	0.5
7.	ใช้สื่อต่างๆ ประกอบในการอธิบาย เช่น ใช้แบบเรียนควบคู่กับ PowerPoint อ่านหนังสือนอกตำราเรียน มีคลิปวีดิทัศน์และใช้มัลติมีเดียประกอบในการบรรยาย		26	6.6
8.	ทบทวนเนื้อหาเดิม		19	4.8
9.	อธิบายความรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอน ใช้ภาษาสั้นกระชับในการอธิบาย		13	3.3
10.	เกริ่มนำเข้าเนื้อหาใหม่		11	2.8
11.	พูดคุยกับนักศึกษาเป็นรายบุคคล		27	6.9

ตาราง 11 (ต่อ)

วิธีการสอนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=392)		ความถี่	ร้อยละ
12.	พูดคุยสื่อสารกับผู้เรียน	24	6.1
13.	พูดคุยกับนักศึกษาเป็นทั้งชั้นเรียน	17	4.3
14.	เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม มีการถาม-ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียน	26	6.6
15.	มีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม	15	3.8
16.	ให้โอกาสแก่ผู้เรียนเอ่ยปากพูดมากขึ้น	4	1.0
17.	มีการบ้านหรือแบบทดสอบ	21	5.4
18.	มีความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีความรู้และการฝึกปฏิบัติ	9	2.3
19.	ให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มและมีการนำเสนอผลงาน เรียนเป็นกลุ่ม สนทนาหรืออภิปรายกันเป็นกลุ่ม จัดสัมมนาอภิปรายกันในชั้นเรียน	27	6.9
20.	ผู้สอนในฐานะเป็นผู้นำ ให้เวลาแก่ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น มีความยืดหยุ่นในการสอน ปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ช่างคิด ช่างสังเกต และช่างแสดงความคิดเห็น โน้มน้าวใจผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน	20	5.1
21.	ก่อนเรียนการแปลการล่าม นักศึกษาทำความเข้าใจภูมิหลังมาก่อน ผู้สอนปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ชี้นำ และมีการฝึกแปลเป็นรายบุคคล	3	0.8
22.	จัดบรรยากาศการสอนสุขสบายไม่เครียด กระตุ้นความกระตือรือร้นในการเรียนของผู้เรียน สอนผ่านเกม หรือการทำหัตถกรรม สร้างความบันเทิงและความน่าสนใจในการเรียน	12	3.1
23.	ให้นักสึกษาท่องจำคำศัพท์ วลี และบทเรียน ฝึกการฟังการพูดซ้ำๆ และแก้ไขการออกเสียงของนักศึกษา	11	2.8
24.	พาผู้เรียนทัศนศึกษา ลงพื้นที่ศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น	4	1.0
25.	ใช้วิธีสอนอย่างหลากหลายเพื่อสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน	3	0.8
26.	สร้าง topic ในสถานการณ์จำลองเพื่อให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ	2	0.5

3. **สภาพการจัดกิจกรรมในห้องเรียน** (ดูตาราง 12) พบว่า นักศึกษาเห็นว่ากิจกรรมที่จัดในห้องเรียนภาษาไทยจะเน้นด้านทักษะการแปลเป็นอย่างมาก รองลงมาคือ กิจกรรมด้านทักษะการเขียน การพูด การอ่าน และการฟัง-การดู ใน**กิจกรรมด้านทักษะการแปล**ที่จัดบ่อยมากคือ การแปลข้อความ ส่วนกิจกรรมที่จัดบ่อย ได้แก่ การแปลคำศัพท์ รองลงมาคือ การแปลเอกสาร ใน**กิจกรรมด้านทักษะการเขียน**ที่จัดบ่อย ได้แก่ การเขียนตามคำบอก รองลงมาคือ การแต่งประโยค และการเขียนสรุปความ ใน**กิจกรรมด้านทักษะการพูด**ที่จัดบ่อยคือ การฝึกออกเสียง รองลงมาคือ การฝึกสนทนา ส่วนกิจกรรมที่จัดบางครั้งคือ การพูดสุนทรพจน์ ใน**กิจกรรมด้านทักษะการอ่าน**ที่จัดบ่อยคือ การอ่านตีความ รองลงมาคือ การอ่านวิเคราะห์ การอ่านจับใจความ การอ่านประเมิน ใน**กิจกรรมด้านทักษะการฟัง-การดู**ที่จัดบ่อยคือ การฟังบทสนทนา รองลองมาคือ การดูภาพยนตร์ การฟังเพลง ส่วนกิจกรรมที่จัดบางครั้งคือ การฟังข่าว รองลงมคือ การดูสารคดี

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 462 คน คิดเป็นร้อยละ 70.5 เห็นว่ากิจกรรมที่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุดอันดับแรกคือ กิจกรรมด้านทักษะการพูด รองลงมาคือ กิจกรรมด้านทักษะการแปล การฟัง-การดู การเขียน การอ่าน และกิจกรรมด้านอื่นๆ ซึ่งกิจกรรมที่นักศึกษาคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุดใน**กิจกรรมด้านทักษะการพูด**คือ การฝึกสนทนา จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 ใน**กิจกรรมด้านทักษะการแปล**คือ การแปลเอกสาร จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ใน**กิจกรรมด้านทักษะการฟัง-การดู**คือ การดูภาพยนตร์ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ใน**กิจกรรมด้านทักษะการเขียน**คือ การเขียนตามคำบอก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ใน**กิจกรรมด้านทักษะการอ่าน**คือ การอ่านบทความ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7 และใน**กิจกรรมด้านอื่น ๆ** คือ การฝึกทักษะภาษาแบบบูรณาการ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 3.7

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่ตนเองคิดว่ายังควรจัดเพิ่มเติม พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน146 คน คิดเป็นร้อยละ 22.3 เห็นว่ากิจกรรมที่ยังควรจัดเพิ่มเติมอันดับแรกคือ กิจกรรมด้านทักษะการพูด รองลงมาคือ กิจกรรมด้านอื่นๆ กิจกรรมด้านทักษะการแปล การฟัง-การดู การอ่าน และการเขียน ซึ่งกิจกรรมที่ยังควรจัดเพิ่มเติมมากที่สุด**ในกิจกรรมด้านทักษะการพูด**คือ การฝึกสนทนา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2 ใน**กิจกรรมด้านอื่น ๆ** คือ การปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรม จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 ใน**กิจกรรมด้านทักษะการ**

แปลคือ การแปลเอกสาร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ใน**กิจกรรมทักษะการฟัง-การดู**คือ การดูภาพยนตร์ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ใน**กิจกรรมด้านทักษะการอ่าน**คือ การอ่านบทความ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และใน**กิจกรรมด้านทักษะการเขียน**คือ การเขียนเรียงความ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตาราง 12 แสดงสภาพการจัดกิจกรรมในห้องเรียน

ความถี่ของกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทย (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=462)	ความถี่	ร้อยละ	กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่ยังควรจัดเพิ่มเติม (n=146)	ความถี่	ร้อยละ
1. ด้านทักษะการฟัง-การดู	**3.4837**	**1.03472**	**จัดบ่อย**	**1. ด้านทักษะการฟัง-การดู**	**119**	**25.6**	**1. ด้านทักษะการฟัง-การดู**	**12**	**8.2**
1.1 ฟังบทสนทนา	4.0260	.86254	จัดบ่อย	1.1 ดูภาพยนตร์	53	11.5	1.1 ดูภาพยนตร์	5	3.4
1.2 ดูภาพยนตร์	3.5282	1.08452	จัดบ่อย	1.2 ฟังบทสนทนา	18	3.9	1.2 ดูสารคดี	2	1.4
1.3 ฟังเพลง	3.4412	1.00419	จัดบ่อย	1.3 ฟังเพลง	17	3.7	1.3 ฟังเพลง	2	1.4
1.4 ฟังข่าว	3.3710	1.07149	จัดบางครั้ง	1.4 ฟังข่าว	15	3.2	1.4 ฟังข่าวสาร	2	1.4
1.5 ดูสารคดี	3.0519	1.15088	จัดบางครั้ง	1.5 ฟังแล้วตอบคำถาม	7	1.5	1.5 ดูโฆษณา	1	0.7
				1.6 ดูสารคดี	5	1.1			
				1.7 ดูคลิปวีดิทัศน์	4	0.9			
2. ด้านทักษะการพูด	**3.8117**	**1.00001**	**จัดบ่อย**	**2. ด้านทักษะการพูด**	**188**	**40.7**	**2. ด้านทักษะการพูด**	**70**	**47.9**
2.1 ฝึกออกเสียง	4.0336	.92968	จัดบ่อย	2.1 ฝึกสนทนา	104	22.5	2.1 ฝึกสนทนา	47	32.2
2.2 ฝึกสนทนา	4.0076	.95859	จัดบ่อย	2.2 พูดสุนทรพจน์	37	8.0	2.2 ฝึกออกเสียง	9	6.2
2.3 พูดสุนทรพจน์	3.3939	1.11178	จัดบางครั้ง	2.3 ฝึกออกเสียง	36	7.8	2.3 พูดสุนทรพจน์	8	5.5
				2.4 พูดแสดงความคิดเห็น	11	2.4	2.4 พูดแสดงความคิดเห็น	6	4.1
3. ด้านทักษะการอ่าน	**3.6937**	**.92715**	**จัดบ่อย**	**3. ด้านทักษะการอ่าน**	**41**	**8.9**	**3. ด้านทักษะการอ่าน**	**7**	**4.8**
3.1 อ่านตีความ	3.8473	.91432	จัดบ่อย	3.1 อ่านบทความ	17	3.7	3.1 อ่านบทความ	6	4.1
3.2 อ่านวิเคราะห์	3.7563	.90874	จัดบ่อย	3.2 อ่านวิเคราะห์	10	2.2	3.2 อ่านวิเคราะห์	1	0.7

ตาราง 12 (ต่อ)

ความถี่ของกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทย (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=462)	ความถี่	ร้อยละ	กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่ยังควรจัดเพิ่มเติม (n=146)	ความถี่	ร้อยละ
3.3 อ่านจับใจความ	3.7344	.92682	จัดบ่อย	3.3 อ่านตีความ	8	1.7			
3.4 อ่านประเมิน	3.4366	.95872	จัดบ่อย	3.4 อ่านจับใจความ	4	0.9			
				3.5 อ่านออกเสียง	2	0.4			
4. ด้านทักษะการเขียน	**3.8620**	**.97429**	**จัดบ่อย**	**4. ด้านทักษะการเขียน**	**62**	**13.4**	**4. ด้านทักษะการเขียน**	**4**	**2.7**
4.1 เขียนตามคำบอก	4.0672	.92951	จัดบ่อย	4.1 เขียนตามคำบอก	38	8.2	4.1 เขียนเรียนความ	2	1.4
4.2 แต่งประโยค	4.0198	.92265	จัดบ่อย	4.2 แต่งประโยค	15	3.2	4.2 เขียนตามคำบอก	1	0.7
4.3 เขียนสรุปความ	3.4992	1.07070	จัดบ่อย	4.3 เขียนคำศัพท์ สนทนา เรียงความ	5	1.1	4.3 ชี้แนะการเขียนวิทยานิพนธ์	1	0.7
				4.4 เขียนสรุปความ	4	0.9			
5. ด้านทักษะการแปล	**4.1705**	**.89951**	**จัดบ่อย**	**5. ด้านทักษะการแปล**	**151**	**32.7**	**5. ด้านทักษะการแปล**	**14**	**9.6**
5.1 แปลข้อความ	4.3023	.81476	จัดบ่อยมาก	5.1 แปลเอกสาร	74	16.0	5.1 แปลเอกสาร	8	5.5
5.2 แปลคำศัพท์	4.1832	.93030	จัดบ่อย	5.2 แปลเชิงปฏิบัติ	44	9.5	5.2 แปลเชิงปฏิบัติ	6	4.1
5.3 แปลเอกสาร	4.0260	.95347	จัดบ่อย	5.3 แปลข้อความ	26	5.6			
รวม	**3.7625**	**.97243**	**จัดบ่อย**	5.4 แปลคำศัพท์	7	1.5			
				6. ด้านอื่น ๆ	**39**	**8.4**	**6. ด้านอื่น ๆ**	**55**	**37.7**
				6.1 ฝึกทักษะภาษาแบบบูรณาการ	17	3.7	6.1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรม	37	25.3
				6.2 ปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรม	16	3.5	6.2 ฝึกทักษะภาษาไทยแบบบูรณาการ	12	8.2
				6.3 ทำงานได้รับมอบหมาย	6	1.3	6.3 ทำงานได้รับมอบหมาย	6	4.1

4. **สภาพการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน** (ดูตาราง 13) พบว่า นักศึกษาเห็นว่าใน**กิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม** กิจกรรมที่นักศึกษาเคยเข้าร่วมมากที่สุดอันดับแรกคือ การดูภาพยนตร์ ละครไทย และฟังเพลงไทย รองลงมาคือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและเทศกาลไทยต่างๆ การทัศนศึกษา การรำไทย และการแสดงละคร ใน**กิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย**ที่นักศึกษาเคยเข้าร่วมมากที่สุดอันดับแรกคือ การฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทย หรือที่เกี่ยวข้อง รองลงมาคือ การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต การฝึกงานในประเทศไทย การฝึกปฏิบัติการล่าม การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย การประกวดการใช้ภาษาไทย และการร่วมกิจกรรมชมรมภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงกิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 437 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 เห็นว่า **กิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม**ที่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุดอันดับแรกคือ กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เทศกาลไทยต่างๆ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 รองลงมาคือ การดูภาพยนตร์ ละครไทยและฟังเพลงไทย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 การทัศนศึกษา จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 การแสดงละคร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และการรำไทย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 ใน**กิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย**ที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดอันดับแรกคือ การฝึกงานในประเทศไทย จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาคือ การประกวดการใช้ภาษา จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 การร่วมกิจกรรมชมรมภาษาไทย จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 การฝึกปฏิบัติการล่าม จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 กิจกรรมที่สื่อสารกับคนไทย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.2 การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 กิจกรรมการปฏิบัติ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 การฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทยหรือที่เกี่ยวข้อง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงกิจกรรมนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่ยังควรจัดเพิ่มเติม พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 เห็นว่า ใน**กิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม**ที่ยังควรจัดเพิ่มเติมมากที่สุดอันดับแรกคือ กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เทศกาลไทยต่างๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.2 รองลงมาคือ การเรียนเต้นรำไทย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 การแสดงละครไทยและการวิจักษ์ละครภาพยนตร์ไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เท่ากัน ใน

กิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยที่ยังควรจัดเพิ่มเติมมากที่สุดอันดับแรกคือ กิจกรรมที่สื่อสารกับคนไทย จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาคือ กิจกรรมชมรมภาษาไทยและการจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.4 เท่ากัน กิจกรรมการปฏิบัติ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 การฝึกงานและการฝึกปฏิบัติการล่าม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 เท่ากัน การทัศนศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 การประกวดการใช้ภาษาไทยและการฟังบรรยายเกี่ยวกับภาษาไทย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 เท่ากัน

ตาราง 13 แสดงสภาพการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน

กิจกรรมนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม (n=655)	ความถี่	ร้อยละ	กิจกรรมนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด (n=437)	ความถี่	ร้อยละ	กิจกรรมนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาคิดว่ายังควรจัดเพิ่มเติม (n=95)	ความถี่	ร้อยละ
1. กิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม			**1. กิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม**			**1. กิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม**		
1.1 ดูภาพยนตร์ ละครไทย และฟังเพลงไทย	638	97.4	1.1 กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เทศกาลไทยต่างๆ	76	17.4	1.1 กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เทศกาลไทยต่างๆ	22	23.2
1.2 กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เทศกาลไทยต่างๆ	599	91.5	1.2 ดูภาพยนตร์ ละครไทย และฟังเพลงไทย	61	14.0	1.2 การเรียนเต้นรำไทย	5	5.3
1.3 การทัศนศึกษา	342	52.2	1.3 การทัศนศึกษา	33	7.6	1.3 การแสดงละครไทย	2	2.1
1.4 การรำไทย	276	42.1	1.4 การแสดงละคร	15	3.4	1.4 การวิจักษ์ละคร ภาพยนตร์ไทย	2	2.1
1.5 การแสดงละคร	143	21.8	1.5 การรำไทย	7	1.6			
2. กิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย			**2. กิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย**			**2. กิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย**		
2.1 การฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทย หรือที่เกี่ยวข้อง	498	76.0	2.1 การฝึกงานในประเทศไทย	82	18.8	2.1 กิจกรรมที่สื่อสารกับคนไทย	24	25.3
2.2 การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต	496	75.7	2.2 การประกวดการใช้ภาษาไทย	47	10.8	2.2 กิจกรรมชมรมภาษาไทย	8	8.4
2.3 การฝึกงานในประเทศไทย	481	73.4	2.3 การร่วมกิจกรรมชมรมภาษาไทย	35	8.0	2.3 การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย	8	8.4
2.4 การฝึกปฏิบัติการสาม	425	64.9	2.4 การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย	34	7.8	2.4 กิจกรรมการปฏิบัติ	7	7.4
2.5 การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย	399	60.9	2.5 การฝึกปฏิบัติการสาม	30	6.9	2.5 การฝึกงาน	5	5.3
2.6 การประกวดการใช้ภาษาไทย	309	47.2	2.6 กิจกรรมที่สื่อสารกับคนไทย	27	6.2	2.6 การฝึกปฏิบัติการสาม	5	5.3
2.7 การร่วมกิจกรรมชมรมภาษาไทย	232	35.4	2.7 การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต	12	2.7	2.7 การทัศนศึกษา	3	3.2
			2.8 กิจกรรมการปฏิบัติ	10	2.3	2.8 การประกวดการใช้ภาษาไทย	2	2.1
			2.9 การฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทย หรือที่เกี่ยวข้อง	7	1.6	2.9 การฟังบรรยายเกี่ยวกับภาษาไทย	2	2.1

5. **สภาพการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน** (ดูตาราง 14) พบว่า นักศึกษาเห็นว่า สื่อและอุปกรณ์ที่มีการใช้มากอันดับแรกคือ สื่อสิ่งพิมพ์ รองลงมาคือ สื่อประสมและสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนสื่อวัสดุอยู่ในระดับใช้ปานกลาง ในการใช้**สื่อสิ่งพิมพ์** สื่อที่ใช้มากที่สุดคือตำราเรียน รองลงมาคือแบบฝึกหัด ส่วนสื่อที่ใช้มากคือหนังสือทั่วไป รองลงมาคือเอกสารประกอบการสอน ในการใช้**สื่อประสม** สื่อที่ใช้มากคือ คลิปวีดิทัศน์ รองลงมาคือภาพนิ่ง เพลง และภาพยนตร์ ในการใช้**สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ** สื่อที่ใช้มากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย สื่อที่ใช้ปานกลางคือ รายการวิทยุโทรทัศน์ ในการใช้**สื่อวัสดุ** สื่อที่ใช้มากที่สุดคือ กระดานไวท์บอร์ด/กระดานดำ ส่วนสื่อที่ใช้ปานกลางคือ วัตถุของจริง รองลงมาคือ บัตรคำ บัตรรูปภาพ และโปสเตอร์ความรู้ต่างๆ

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ยังควรเพิ่มเติม พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 เห็นว่า สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ยังควรเพิ่มเติมมากที่สุดอันดับแรกคือ สื่อวัสดุ ได้แก่ วัตถุของจริง บัตรคำบัตรรูปภาพ และโปสเตอร์ความรู้ รองลงมาคือ เพิ่มเติมสื่อสิ่งพิมพ์ ได้แก่ หนังสือภาษาไทย หนังสือพิมพ์ภาษาไทย เอกสารประกอบการสอน และแบบฝึกคัดลายมือภาษาไทย เพิ่มเติมสื่อประสม ได้แก่ ภาพยนตร์ คลิปวีดิทัศน์ เพลงและเสียงบันทึก เพิ่มเติมสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารภาษาไทย ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound lab) วิทยุ และคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และเพิ่มเติมสื่อบุคคลที่เป็นคนไทย

นอกจากนี้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน เห็นด้วยว่าสื่อที่ใช้ในชั้นเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้ สื่อเหมาะสมกับระดับความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา สื่อช่วยเพิ่มเติมความสนใจในการเรียน และส่วนสุดท้ายคือสื่อมีความทันสมัย

ตาราง 14 แสดงสภาพการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

ความถี่การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ยังควรเพิ่มเติม (n=43)	ความถี่	ร้อยละ	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. สื่อสิ่งพิมพ์	**4.1752**	**.88792**	**ใช้มาก**	**1. สื่อสิ่งพิมพ์**	**10**	**23.3**	1. สื่อที่ใช้ในชั้นเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา	4.1802	.82279	เห็นด้วย
1 1 ตำราเรียน	4.6763	.68109	ใช้มากที่สุด	1.1 หนังสือภาษาไทย	4	9.3	2. สื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้	4.0275	.86160	เห็นด้วย
1.2 แบบฝึกหัด	4.3786	.80338	ใช้มากที่สุด	1.2 หนังสือพิมพ์ภาษาไทย	3	7.0	3. สื่อเหมาะสมกับระดับความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา	3.9725	.84367	เห็นด้วย
1.3 หนังสือทั่วไป	3.9313	1.02410	ใช้มาก	1.3 เอกสารประกอบการสอน	2	4.7	4. สื่อช่วยเพิ่มเติมความสนใจในการเรียน	3.7573	1.01698	เห็นด้วย
1.4 เอกสารประกอบการสอน	3.7145	1.04312	ใช้มาก	1.4 แบบฝึกคัดลายมือภาษาไทย	1	2.3	5. สื่อมีความทันสมัย	3.6656	.96401	เห็นด้วย
2. สื่อวัสดุ	**3.3218**	**1.06980**	**ใช้ปานกลาง**	**2. สื่อวัสดุ**	**14**	**32.6**	**รวม**	**3.9206**	**.90181**	**เห็นด้วย**
2.1 กระดานไวท์บอร์ด/กระดานดำ	4.3069	.91146	ใช้มากที่สุด	2.1 วัตถุของจริง	11	25.6				
2.2 วัตถุของจริง	3.0443	1.08768	ใช้ปานกลาง	2.2 บัตรคำ บัตรรูปภาพ	2	4.7				
2.3 บัตรคำ บัตรรูปภาพ	3.0061	1.16392	ใช้ปานกลาง	2.3 โปสเตอร์ความรู้	1	2.3				
2.4 โปสเตอร์ความรู้ต่างๆ	2.9298	1.11617	ใช้ปานกลาง							
3. สื่อประสม	**3.8302**	**.94577**	**ใช้มาก**	**3. สื่อประสม**	**9**	**20.9**				
3.1 คลิปวีดิทัศน์	4.0611	.86696	ใช้มาก	3.1 ภาพยนตร์	5	11.6				
3.2 ภาพนิ่ง	3.8122	.94327	ใช้มาก	3.2 คลิปวีดิทัศน์	2	4.7				
3.3 เพลง	3.7405	.96092	ใช้มาก	3.3 เพลง	1	2.3				
3.4 ภาพยนตร์	3.7069	1.01195	ใช้มาก	3.4 เสียงบันทึก	1	2.3				

ตาราง 14 (ต่อ)

ความถี่การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ยังควรเพิ่มเติม (n=43)	ความถี่	ร้อยละ	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
4. สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ	**3.7642**	**1.00275**	**ใช้มาก**	**4. สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ**	**9**	**20.9**				
4.1 คอมพิวเตอร์มันติมีเดีย	4.3008	.91684	ใช้มากที่สุด	4.1 ข้อมูลข่าวสารภาษาไทย	5	11.6				
4.2 รายการวิทยุโทรทัศน์	3.2275	1.08866	ใช้ปานกลาง	4.2 ห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound lab)	2	4.7				
รวม	**3.5225**	**.97282**	**ใช้มาก**	4.3 วิทยุ	1	2.3				
				4.4 คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย	1	2.3				
				5. สื่อบุคคล	**1**	**2.3**				
				5.1 คนไทย	1	2.3				

6. **สภาพวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน** (ดูตาราง 15) พบว่า วิธีการวัดและประเมินผลที่นักศึกษาชอบมากอันดับแรกคือ การปฏิบัตินอกห้องเรียน รองลงมาคือ การสัมมนาในห้องเรียน การเข้าห้องเรียน การตอบคำถามในชั้นเรียน การทำการบ้าน การทำทดสอบย่อย และการสอบปลายภาค ส่วนการเขียนรายงานและการสอบกลางภาค เป็นวิธีที่อยู่ในระดับชอบปานกลาง

ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมและระบุถึงวิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่ยังควรเพิ่มเติม พบว่า ในจำนวนคนทั้งสิ้น 655 คนนั้น มีนักศึกษาจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เห็นว่า วิธีการวัดผลการเรียนที่ยังควรเพิ่มเติมมากที่สุดอันดับแรกคือ การทดสอบการพูด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาคือ การปฏิบัตินอกห้องเรียน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 การเขียนสรุปความและการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 14.6 เท่ากัน ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 การฟังข่าวฟังเพลง และการนำเสนอรายงาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9 เท่ากัน

นอกจากนี้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการวัดและการประเมินผล เห็นด้วยว่าการวัดและประเมินผลของรายวิชามีกฎเกณฑ์ชัดเจนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การวัดผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน การวัดผลช่วยนักษึกษาวัดความรู้ความเข้าใจที่ได้จากชั้นเรียน การวัดผลจากกิจกรรมต่างๆ มีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม และส่วนสุดท้ายคือการวัดผลต่างๆ ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งใจเรียน

ตาราง 15 แสดงสภาพวิธีการวัดผลและประเมินผลการเรียน

วิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่นักศึกษาชอบ (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น	วิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยที่ยังควรเพิ่มเติม (n=41)	ความถี่	ร้อยละ	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการวัดและการประเมินผล (n=655)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. การปฏิบัตินอกห้องเรียน	4.0656	.93372	ชอบมาก	1. การทดสอบการพูด	13	31.7	1. การวัดและประเมินผลของรายวิชามีกฎเกณฑ์ชัดเจน	4.0626	.85531	เห็นด้วย
2. การสัมมนาในห้องเรียน	4.0504	.83989	ชอบมาก	2. การปฏิบัตินอกห้องเรียน	9	22.0	2. การวัดผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.9969	.85670	เห็นด้วย
3. การเข้าห้องเรียน	3.9634	.98235	ชอบมาก	3. การเขียนสรุปความ	6	14.6	3. การวัดผลช่วยนักศึกษาวัดความรู้ความเข้าใจที่ได้จากชั้นเรียน	3.9847	.83120	เห็นด้วย
4. การตอบคำถามในชั้นเรียน	3.8534	.88819	ชอบมาก	4. การทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย	6	14.6	4. การวัดผลจากกิจกรรมต่างๆ มีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม	3.9160	.84988	เห็นด้วย
5. การทำการบ้าน	3.7023	.94573	ชอบมาก	5. ทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียน	3	7.3	5. การวัดผลต่างๆ ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งใจเรียน	3.9038	.88389	เห็นด้วย
6. การทดสอบย่อย	3.5206	.92491	ชอบมาก	6. การฟังข่าว ฟังเพลง	2	4.9	**รวม**	**3.9728**	**.85540**	**เห็นด้วย**
7. การสอบปลายภาค	3.4015	.99648	ชอบมาก	7. การนำเสนอรายงาน	2	4.9				
8. การเขียนรายงาน	3.2702	.99783	ชอบปานกลาง							
9. การสอบกลางภาค	3.2397	1.01470	ชอบปานกลาง							
รวม	**3.6741**	**.94709**	**ชอบมาก**							

7. **สภาพการเข้าร่วมทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย** (ดูตาราง 16) พบว่า การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเคยเข้าร่วมมี 3 แบบ และการทดสอบที่มีนักศึกษาเคยเข้าร่วมมากที่สุดอันดับแรกคือ การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 4 จำนวน 631 คน คิดเป็นร้อยละ 96.3 รองลงมาคือ การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 8 จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และการทดสอบ CUTFL ที่มหาวิทยาลัยยูนนานโดยร่วมจัดกับสถาบันภาษาไทยสิรินธร จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 เนื่องจากในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยลงพื้นที่เก็บข้อมูล นักศึกษายังไม่ได้เข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับ 8 ที่จะจัดขึ้นในวันที่ 16 ธันวาคม 2561 จึงทำให้ผลการร่วมการทดสอบระดับ 8 นั้นมีจำนวนคนเข้าร่วมน้อยกว่าระดับ 4 ซึ่งการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยในมณฑลยูนนาน 3 แบบที่นักศึกษาร่วมนั้น มีรายละเอียดดังนี้

1) การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 4 อยู่ภายใต้กำกับของกรมการศึกษามณฑลยูนนาน (Yunnan Provincial Department of Education) เป็นการทดสอบที่อาศัยหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยทั้งประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระดับอุดมศึกษาและหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี รวมทั้งคาบเรียนในการเรียนภาษาไทย (เรียน 12 คาบเรียนต่อสัปดาห์ และเรียน 4 ภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสิ้น 864 คาบเรียน) ของสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานเป็นแนวทางในการออกข้อสอบ เพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 2 และเป็นแนวทางในการยกระดับพัฒนาคุณภาพการผลิตบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ การทดสอบจัดขึ้นในช่วงเดือนมิถุนายนของทุกปี ค่าสมัครการเข้าร่วมทดสอบเป็น 25 หยวนต่อครั้ง

2) การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 8 อยู่ภายใต้กำกับของกรมการศึกษามณฑลยูนนาน (Yunnan Provincial Department of Education) เป็นการทดสอบอาศัยหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี และคาบเรียนในการเรียนภาษาไทย (เรียน 12 คาบเรียนต่อสัปดาห์ และเรียน 8 ภาคเรียนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งสิ้น 1728 คาบเรียน) ของสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานเป็นแนวทางในการออกข้อสอบ เพื่อส่งเสริมการวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยชั้นปีที่ 4 และเป็นแนวทางในการยกระดับพัฒนาคุณภาพการผลิตบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ การทดสอบจัดขึ้นในช่วงเดือนธันวาคมของทุกปี ค่าสมัครการเข้าร่วมทดสอบเป็น 25 หยวนต่อครั้ง ทั้งนี้นักศึกษาที่มีความประสงค์ต้องการทดสอบระดับ 8 ต้องเป็นคนที่สอบผ่านการทดสอบระดับ 4 มาก่อน

3) การทดสอบ CUTFL (Chulalongkorn University Proficiency Test of Thai as a Foreign Language) ที่สถาบันไทยศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยยูนนาน (Yunnan University) โดยร่วมมือจัดกับสถาบันภาษาไทยสิรินธรแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Sirindhorn Thai Language Institute, Chulalongkorn University) ได้รับการสนับสนุนจากสถานกงสุลใหญ่ไทย ณ นครคุนหมิง และเป็นจุดการทดสอบ CUTFL จุดที่สามในประเทศจีนนอกจากจุดการทดสอบที่มหาวิทยาลัยปักกิ่ง (Peking University) และมหาวิทยาลัยชนชาติกวางสี (Guangxi University for Nationalities) การทดสอบ CUTFL เป็นการทดสอบสมรรถภาพภาษาไทยสำหรับผู้พูดภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศให้แก่บุคคลทั่วไปที่มีความสนใจเข้าร่วมการทดสอบ เพื่อวัดทักษะความรู้ทางภาษาไทยของตนเอง การทดสอบมีการจัดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคมและตุลาคมของทุกปีที่มหาวิทยาลัยยูนนาน ค่าสมัครสอบเป็น 1000 หยวน หากเป็นนักศึกษามีค่าส่วนลดถึง 650 หยวน

ผู้วิจัยให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการสอบดังกล่าว พบว่า มีเกินกว่าครึ่งหนึ่งของนักศึกษา จำนวน 393 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 เห็นว่ามหาวิทยาลัยไม่ได้บังคับให้ตนเองต้องเข้าร่วมการทดสอบ แล้วมีนักศึกษาจำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 เห็นว่าทางมหาวิทยาลัยมีการบังคับให้นักศึกษาเข้าร่วมการทดสอบ แต่จากผลการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยพบว่าเนื่องจากการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 4 และระดับ 8 นั้น เป็นการทดสอบระดับมณฑลที่อยู่ภายใต้กำกับของกรมการศึกษามณฑลยูนนานสำหรับนักศึกษาที่กำลังเรียนอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาในมณฑลยูนนานเท่านั้น ซึ่งเป็นวิธีอย่างหนึ่งในการพิจารณาวัดและประเมินผลการเรียนภาษาไทย ผู้ที่สอบผ่านจะได้รับใบรับรองประกาศนียบัตรและจะคิดเป็นคะแนนส่วนหนึ่งเพิ่มในการประเมินผลคุณภาพองค์รวมในปลายภาคเรียน (Comprehensive Quality Assessment) ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยก็จะมีการจัดทดสอบระดับ 4 และระดับ 8 ตามนโยบายที่กำหนดโดยรัฐบาลมณฑลยูนนาน นักศึกษาเกือบทุกคนก็จะดำเนินการเข้าร่วมการทดสอบระดับ 4 และระดับ 8 ก่อนจบการศึกษา ส่วนการเข้าร่วมการทดสอบ CUTFL นั้นขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนตัวของนักศึกษา หากนักศึกษามีความประสงค์ที่จะเข้าสอบต้องดำเนินการด้วยตนเองที่มหาวิทยาลัยยูนนาน และทางมหาวิทยาลัยไม่มีข้อกำหนดให้เข้าร่วมการทดสอบดังกล่าว

นอกจากนี้ผู้วิจัยให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย พบว่า นักศึกษาส่วนมากคิดว่าการทดสอบมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต จำนวน 496 คน คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือ ทำให้รับรู้จุดแข็งจุดอ่อนด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของตนเอง จำนวน 452 คน คิดเป็นร้อยละ 69.0 และเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาภาษาไทย

ของตนเอง จำนวน 395 คน คิดเป็นร้อยละ 60.3 แต่ในทางกลับกัน มีนักศึกษาส่วนน้อยคิดว่าสนใจสอบใบประกอบวิชาชีพอย่างอื่นมากกว่าสอบการวัดความสามารถการใช้ภาษาไทย จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 รองลงมาคือ การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยไม่ได้มีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และการทดสอบเป็นเรื่องที่สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตาราง 16 แสดงสภาพการเข้าร่วมทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย

การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม (n=655)	**ความถี่**	**ร้อยละ**
1. เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 4	631	96.3
2. เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 8	68	10.4
3. เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย CUTFL ที่ม.ยูนนานโดยร่วมจัดกับสถาบันภาษาไทยสิรินธร	21	3.2
4. ไม่เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	24	3.7
การบังคับนักศึกษาเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย (n=655)	**ความถี่**	**ร้อยละ**
1. บังคับ	262	40.0
2. ไม่ได้บังคับ	393	60.0
ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย (n=655)	**ความถี่**	**ร้อยละ**
1. มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต	496	75.7
2. ทำให้รับรู้จุดแข็งจุดอ่อนด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของตนเอง	452	69.0
3. เป็นแรงบันดาลใจพัฒนาภาษาไทยของตนเอง	395	60.3
4. สนใจสอบใบประกอบวิชาชีพอย่างอื่นมากกว่าสอบการวัดความสามารถการใช้ภาษาไทย	84	12.8
5. ไม่ได้มีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพ	59	9.0
6. เป็นเรื่องที่สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย	23	3.5

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สภาพหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานมีลักษณะโดดเด่นหลายประการ แต่ในขณะเดียวกันก็มีข้อจำกัดปรากฏอยู่บ้าง ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะความโดดเด่นของหลักสูตร

จากผลการวิเคราะห์การเลือกเรียนวิชาเอกภาษาไทยของนักศึกษาจีน พบว่ามีปัจจัยสำคัญๆ ที่ทำให้นักศึกษาจีนส่วนใหญ่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นอันดับที่ 1 ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1) นักศึกษาเลือกเรียนหลักสูตรภาษาไทย เพราะมีความคาดหวังว่าจะมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงในประเทศไทยและมีโอกาสนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาวิชาภาษาไทย มีจำนวนเกินกว่าครึ่งหนึ่งมีความสนใจต่อการเรียนภาษาไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากเมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในบรรดาสาขาวิชาที่หลากหลายให้เลือกนั้น นักศึกษาส่วนมากจะเลือกสมัครเรียนสาขาวิชาภาษาไทยไว้ในลำดับที่ 1 กับลำดับที่ 2 จากทั้ง 5 ระดับ

นักศึกษาที่เลือกเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยเพราะสาเหตุหลายอย่าง แต่การมีโอกาสไปเที่ยวประเทศไทยเป็นสาเหตุอันดับแรกที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาไทย เนื่องจากถ้าเทียบกับวิชาอื่นแล้ว เรียนในสาขาวิชาภาษาไทยจะมีโอกาสไปแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด ซึ่งประสบการณ์การดำรงชีวิตที่ต่างประเทศจึงเป็นจุดเด่นดึงดูดความสนใจในการเลือกเรียนภาษาไทย นอกจากนี้เนื่องจากในสังคมโลกาภิวัตน์ปัจจุบันนี้ ความใกล้ชิดระหว่างประเทศไทยกับจีนด้านการท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมความบันเทิง เป็นต้น ทำให้นักศึกษาได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเทศไทย วัฒนธรรมไทย และวิถีชีวิตไทยมากขึ้น ดังเห็นได้จากนักศึกษาชอบดาราไทย ต้องการดูหนัง ดูละคร และฟังเพลงไทยให้เข้าใจ รวมถึงมีเพื่อนเป็นคนไทยและต้องการสื่อสารกันได้ ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญในการเลือกเรียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาบางส่วน

นอกจากนี้นักศึกษาส่วนมากคิดว่าหลังเรียนจบจะประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาษาไทย เช่น การเป็นนักแปลและล่ามภาษาไทยในหน่วยงานต่างๆ ทำธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทย เป็นครูสอนภาษาจีนให้ชาวไทย เป็นครูสอนภาษาไทยให้ชาวจีน เป็นมัคคุเทศก์ภาษาไทย เป็นพนักงานขายอสังหาริมทรัพย์ไทย เป็นนักสื่อสารมวลชนไทย ฯลฯ ซึ่งถือว่าเป็นจุดเด่นที่นักศึกษาจีนสนใจเรียนภาษาไทย อีกนัยหนึ่งการมีความร่วมมือระหว่างจีนกับไทยอย่างใกล้ชิด นักลงทุนจีนมาลงทุนทำธุรกิจในไทยมีจำนวนมาก การลงทุนโดยตรงสุทธิจากจีนในไทยในปี 2561 มีมูลค่า 20,014.60 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2560 ซึ่งมีมูลค่า 2,411.82 ล้านบาท มากกว่า 8 เท่า (กองความ

ร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ, 2562, เมษายน น. 80) ดังนั้น แนวโน้มธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทยมีการพัฒนาดียิ่งขึ้นนั้น จึงเป็นจุดเด่นที่ดึงดูดนักศึกษาสนใจทำงานในบริษัท หรือสถานประกอบการต่างๆ ระหว่างจีนกับไทย นอกจากนี้หากมองด้านการศึกษา สถิติจำนวนผู้เรียนชาวต่างชาติที่ไปเรียนต่อในประเทศจีน จากกระทรวงศึกษาธิการแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (Ministry of Education of the People's Republic of China, 2019) พบว่า ผู้เรียนชาวเกาหลีเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 50,600 คน ผู้เรียนชาวไทยเป็นอันดับที่ 2 จำนวน 28,608 คน แสดงว่าปัจจุบันชาวไทยนิยมไปเรียนต่อที่ประเทศจีน ขณะเดียวกันในประเทศไทยตั้งแต่ระดับอนุบาลศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา ได้เปิดหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเป็นจำนวนมาก สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติฮั่นปั้น (Hanban) ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการจีน ได้ส่งครูอาสาสมัครชาวจีนมาสอนในไทยจำนวนพันกว่าคนของแต่ละปี ดังนั้นการสอนภาษาจีนให้กับชาวไทยจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่นักศึกษาสนใจ

จากการลงพื้นที่พบว่า นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ตนเองชอบเรียนภาษาไทย รู้สึกเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องที่น่าสนใจมาก ก่อนเริ่มต้นเรียนไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย แต่หลังจากมีการเรียนมากขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ตนเองรู้สึกยิ่งเรียนยิ่งชอบ แม้ว่าเรียนภาษาไทยมีความยากลำบากไม่น้อย แต่กระบวนการเรียนน่าสนใจมาก ไม่เพียงแต่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมจีน-ไทย ได้รับความรู้จากภาษาไทยนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตและต่อการประกอบอาชีพเท่านั้น แต่ยังได้ทำให้ตนเองได้พัฒนาความสามารถทั้งด้านภาษา ด้านการสื่อสาร ตลอดจนชอบวัฒนธรรม ทิวทัศน์ วิถีชีวิตของคนไทย เสริมความรู้ให้กับตัวเองจนกระทั่งทำให้ตนเองเปิดวิสัยทัศน์มองโลกกว้างขึ้น ซึ่งบางคนจึงมีแรงบันดาลใจหวังว่าจะพัฒนาต่อยอดการเรียนในระดับสูงขึ้น สอดคล้องกับคำกล่าวที่เสี้ยน เสี่ยวเยี่ยน (Xiang, 2015, น. 31-33) กล่าวในบทความว่า มีนักศึกษาจำนวนมากที่เลือกศึกษาภาษาไทย เนื่องจากเห็นประโยชน์ในด้านการประกอบอาชีพในอนาคต เพราะสามารถใช้ภาษาไทยทำงานได้ในหลากหลายสาขาวิชาชีพ

2) การจัดโครงการ MOU มีรูปแบบหลากหลาย มหาวิทยาลัยส่วนมากจะกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ไปแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี

มหาวิทยาลัยทุกแห่งในมณฑลยูนนานมีโครงการความร่วมมือจัดการเรียนการสอนภาษาไทยระหว่างประเทศไทย (MOU) โดยส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนภาษาไทยตามระยะเวลาและชั้นปีที่หลักสูตรกำหนด รูปแบบโครงการที่จัดในหลักสูตรมีหลากหลายแบบ ทั้งแบบ 3+1 แบบ

1+3 แบบ 3.5+0.5 และแบบ 2+2 ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยส่วนมากจะใช้แบบ 3+1 โดยกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ไปแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี

การที่เลือกนักศึกษาชั้นปีที่ 3 เรียนในประเทศไทยนั้น เพราะชั้นปีที่ 1-2 นักศึกษาต้องเรียนความรู้ขั้นพื้นฐานในประเทศจีน เมื่อมีความรู้มากพอสมควรแล้วจึงจะได้ไปเรียนในไทยเพื่อพัฒนาทักษะภาษาในระดับสูงขึ้น อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงสังคมไทยสืบค้นความรู้อย่างลึกขึ้นตลอดจนเก็บข้อมูลต่างๆ เพื่อกลับประเทศจีนทำภาคนิพนธ์ระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 4 ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ผู้วิจัยสำรวจว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับเนื้อหาในหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และสอดคล้องกับปัจจัยพื้นฐานด้านจิตวิทยาในการพัฒนาหลักสูตรต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการของผู้เรียน เพศ และอารมณ์ของผู้เรียน ซึ่งในหลักสูตรควรกำหนดให้ผู้เรียนได้ริเริ่มเรียนจากสิ่งง่ายไปถึงสิ่งยาก และเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากชีวิตจริง (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2558ก, น. 31-48)

มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่มีนักศึกษามาแลกเปลี่ยนเรียนมีทั้งสิ้น 15 แห่ง มีทั้งมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในจังหวัดต่างๆ ซึ่งในมหาวิทยาลัยทั้งสิ้น 15 แห่งนั้น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยขอนแก่นมีจำนวนนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนมากที่สุด เนื่องจากความใกล้กันทางภูมิศาสตร์โดยเฉพาะที่เป็นเครือข่ายทางประเทศกลุ่มอนุภาคลุ่มล้านช้าง-แม่น้ำโขง ความคล้ายคลึงกันทางวัฒนธรรม และความเหมาะสมทางค่าใช้จ่าย รวมถึงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการอย่างแน่นแฟ้นกับมหาวิทยาลัยของมณฑลยูนนาน ในการนี้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้จัดตั้งศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมไทยเป็นแห่งแรกที่มหาวิทยาลัยยูนนานนอร์มอล (Yunnan Normal University) ในวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2553 (โรม จิรานุกรมม และคนอื่น ๆ, 2554, น. 1) และมหาวิทยาลัยขอนแก่นได้ร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานจัดโครงการประกวดสุนทรพจน์และทักษะภาษาไทยให้แก่นักศึกษาจีนในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนานประเทศจีน ซึ่งการจัดงานครั้งล่าสุดระหว่าง 25-29 เมษายน 2562 นั้นเป็นครั้งที่ 10 แล้ว (ชาลี พรหมอินทร์, 2562, 30 เมษายน)

จากการลงพื้นที่ พบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดรูปแบบหลักสูตร (MOU) มีความเหมาะสม และให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า โครงการ MOU แลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยมีประโยชน์ที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย ซึ่งเป็นปัจจัยส่งเสริมการใช้ทักษะภาษาไทยของผู้เรียนให้มีการพัฒนามากขึ้น เพราะการเข้าถึงสังคมไทยและสื่อสารกับคนไทยเป็นประสบการณ์จริงที่ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา

3) เนื้อหารายวิชาที่จัดในหลักสูตรมีความเหมาะสมและครอบคลุมทักษะทุกด้าน

เนื้อหารายวิชาภาษาไทยที่เรียนในหลักสูตรสามารถแบ่งทักษะได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม และทักษะด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสำหรับอาชีพในอนาคต

เนื้อหาภาษาไทยทั้ง 3 กลุ่มนี้ กลุ่มทักษะด้านภาษาเป็นกลุ่มที่ครอบคลุมทั้งการฟัง พูด อ่าน เขียน แปล และไวยากรณ์หลักภาษา จากแบบสอบถามพบว่า วิชาด้านทักษะที่ทำให้นักศึกษาได้ประโยชน์มากที่สุดเรียงตามลำดับคือ การพูด การฟัง การแปล การอ่านและการเขียน เนื่องจากวิชาด้านทักษะภาษาเป็นวิชาหลักสูตรแกนกลางที่ต้องมีการจัดสอนในหลักสูตร เพื่อปูความรู้พื้นฐานแก่นักศึกษา ทั้งนี้ วิชาภาษาไทยพื้นฐานเป็นวิชาที่นักศึกษาเรียนในชั้นเรียนระดับต้น และเนื้อหาประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และการสะกดคำที่เป็นอักขรวิธี และทักษะการสื่อสารเบื้องต้นด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน (Hu, 2561, น. 1) จึงเป็นวิชาที่บูรณาการความรู้ด้านต่างๆ ระดับเบื้องต้น เพื่อปูความรู้พื้นฐานแก่นักศึกษาก่อนเข้าสู่ความรู้ที่อยู่ระดับสูงกว่า การปูความรู้พื้นฐานเป็นเรื่องที่สำคัญมาก วิชาภาษาไทยพื้นฐานจึงเป็นวิชาอันดับแรกที่นักศึกษาคิดว่าเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด

ส่วนในกลุ่มทักษะด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม และทักษะด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางสำหรับอาชีพในอนาคต นักศึกษาคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุดจากวิชาวัฒนธรรมไทยและวิชาภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นรายวิชาที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่มีสาเหตุในการเลือกเรียนภาษาไทยเพราะมีโอกาสไปเที่ยวประเทศไทยและชอบวัฒนธรรมไทย จึงสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่ได้จากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูล นักศึกษาเห็นด้วยว่าเนื้อหารายวิชาสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ช่วยปรับตัวเข้ากับสังคมไทย และเนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

จากคำดังกล่าวข้างต้นพบว่า รายวิชาภาษาไทยที่จัดเรียนในหลักสูตรมีความหลากหลายและเหมาะสม ทำให้นักศึกษาเรียนแล้วได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของพัน เข้อเจี้ยน (Pan, 2004, น .87-91) ว่า การจัดหลักสูตรต้องเน้นภาษาพื้นฐานเป็นหลัก เมื่อมีความรู้ภาษาพื้นฐานแน่นแล้ว เปิดรายวิชาอื่นที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้ เพื่อเพิ่มความสามารถของผู้เรียน และต้องจัดหลักสูตรตามสถานภาพและลักษณะเฉพาะของมหาวิทยาลัยเอง ต้องคำนึงถึงความพึงประสงค์ในการเรียนวิชาต่างๆ ของผู้เรียน จึงจะได้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

2. ลักษณะความโดดเด่นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิเคราะห์สภาพวิธีการเรียนการสอน กิจกรรม สื่อและอุปกรณ์ และวิธีการวัดผลการเรียน พบว่ากระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของมณฑลยูนนานประเทศจีนมีลักษณะเด่นในหลายๆ ด้านและได้ส่งผลที่ดีต่อนักศึกษาในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

2.1 ลักษณะเด่นด้านการเรียน

1) ใช้รูปแบบวิธีการเรียนภาษาไทยหลายแบบ แต่นักศึกษาเน้นการเข้าชั้นเรียนทุกครั้งเป็นหลัก เนื่องจากความถี่การเข้าชั้นเรียนจะคิดเป็นคะแนนส่วนหนึ่งเพิ่มในการประเมินผลคุณภาพองค์รวมในปลายภาคเรียน (Comprehensive Quality Assessment) และเป็นวิธีการรับความรู้โดยตรงจากผู้สอน นอกนากนี้ นักศึกษาเน้นใช้วิธีการเรียนเป็นกลุ่ม การเรียนจากชั้นเรียนพร้อมมีการทบทวน และการเรียนผ่านสื่อมากกว่าวิธีการเรียนเป็นตัวเดี่ยว การทำงานที่ได้รับมอบหมาย และการสื่อสารพูดคุยกับคนไทย

2) ในบรรดาวิธีการเรียนหลายแบบนั้น วิธีการมีปฏิสัมพันธ์พูดคุยสื่อสารกับคนไทยโดยตรงเป็นวิธีการเรียนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมสำหรับวิธีการเรียนที่ตนเองได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก ได้แก่ การพูดคุยกับคนไทยที่มีปฏิสัมพันธ์เรียนรู้จากเจ้าของภาษาโดยตรงประกอบด้วย การทำความรู้จักกับเพื่อนคนไทยใหม่ การคุยโทรศัพท์กับคนไทย การไปเที่ยวกับเพื่อนคนไทย และการสื่อสารกับนักศึกษาไทยเป็นตัวต่อตัว นอกจากนี้ยังมีการเรียนรู้หลักภาษา ประโยค คำศัพท์ และฝึกการพูดโดยผ่านการดูละครภาพยนตร์ ข่าว รายการบันเทิงไทย ฯลฯ ที่ตนเองสนใจและช่วยสร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาไทย การศึกษาด้วยตนเองโดยเรียนผ่านเทคโนโลยีสื่อเว็ปไซต์เพื่อรับข้อมูลความรู้ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และข่าวสารไทย รวมทั้งการเรียนเนื้อหาล่วงหน้าและทบทวนความรู้เก่า ศึกษาค้นคว้างานที่ได้รับมอบหมายหลังเรียนตลอดจนบังคับให้ตนเองเรียนและศึกษาตำราเรียนภาษาไทยแบบต่างๆ เพื่อแสวงหาความรู้ที่ตนเองสนใจและต้องการ

นอกจากนี้ นักศึกษายังได้รับประโยชน์จากวิธีการเรียนแบบอื่นๆ ได้แก่ การตั้งใจเรียนในชั้นเรียนและเข้าชั้นเรียนทุกครั้งเพื่อฟังสาระความรู้ใหม่ที่ผู้สอนอธิบายอย่างละเอียดพร้อมฝึกฝนทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน การแบ่งปันความรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันโดยนัดเรียนกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ทำงานเป็นกลุ่ม จับคู่ฝึกสนทนาหรือพูดคุยสื่อสารเป็นกลุ่ม รวมถึงการอภิปรายเป็นกลุ่ม ตลอดจนการเรียนกับนักศึกษาชาวไทยเพื่อพัฒนาความรู้ทักษะของตนเอง นอกจากนี้ยังมีวิธีการเรียนแบบการเขียนประโยคหลังฟังเสียงบันทึก การเขียนบทสนทนา

จากการฟังเสียงภาพยนตร์ หรือการฝึกฟังซ้ำๆ จนกระทั่งสามารถเขียนเนื้อความออกมาได้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและความเข้าใจ รวมถึงการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน จำ และการนำไปใช้ซ้ำๆ เพื่อพัฒนาฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยแบบบูรณาการ การเรียนในชั้นเรียนควบคู่กับศึกษานอกห้องเรียนเพื่อนำความรู้ทางทฤษฎีไปฝึกปฏิบัติใช้ในสถานการณ์จริง การท่องจำคำศัพท์และบทเรียนเพื่อจดจำความรู้ การอ่านตัวบทอ่านภาษาไทยต่างๆ เช่น หนังสือตำราเรียน หนังสือนอกตำราเรียน เอกสารเพิ่มเติม นิทาน วรรณกรรมไทยต้นฉบับ บทอ่านภาษาไทย-จีนสองภาษา และอ่านข่าวออนไลน์ เพื่อเสริมความรู้รอบตัว การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และดำรงชีวิตหาประสบการณ์ที่ประเทศไทย การฝึกงาน และการท่องเที่ยวในไทย เพื่อเข้าถึงสังคมไทยและสื่อสาร พูดคุยกับเจ้าของภาษ ตลอดจนการแปลเนื้อความต่างๆ เพื่อฝึกทักษะการแปล

อย่างไรก็ตาม จากผลการสำรวจข้อมูลพบว่า วิธีการเรียนแบบพูดคุยกับคนไทยอยู่เป็นประจำเพื่อฝึกภาษาเป็นวิธีการเรียนที่นักศึกษาใช้น้อยเนื่องจากข้อจำกัดด้านการพบปะกับคนไทยโดยตรง แต่เป็นวิธีการเรียนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาอยากมีประสบการณ์และมีบริบทการสัมผัสภาษาไทยโดยตรงผ่านการสื่อสารพูดคุยกับคนไทยเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาไทยให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากขึ้น นอกจากนี้จากการลงพื้นที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ถ้าอยากเรียนภาษาไทยให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีก็ต้องเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ ใช้เวลาในการฝึกทักษะต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับการปฏิบัติให้มากขึ้นและอย่างต่อเนื่อง ปูความรู้พื้นฐานให้แข็งแรง สะสมจดจำคำศัพท์ พร้อมเรียนรู้ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย เพราะการเรียนภาษาเป็นกระบวนการสั่งสมความรู้ นอกจากต้องการความอดทนและความสนใจในการเรียนแล้ว ผู้เรียนเองยังต้องฝึกฝนให้มากที่สุดถึงจะบรรลุผลได้ด้วยดีโดยผ่านช่องทางการเรียนหลายแบบ

2.2 ลักษณะเด่นด้านการสอน

1) วิธีการสอนโดยแนะนำความรู้นอกตำราเรียนเป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้มากที่สุดและทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด เนื่องจากการแนะนำความรู้นอกตำราเรียนนั้น ไม่เพียงแต่ได้เพิ่มความรู้ใหม่แก่นักศึกษา ยังสามารถดึงดูดความสนใจของนักศึกษาอีกด้วย โดยแนะนำประเทศไทยในหลายมุมมองจากการสอดแทรกความรู้ทางสังคมวัฒนธรรมที่น่าสนใจและประสบการณ์ของผู้สอน นอกจากนี้ นักศึกษายังสามรถเรียนความรู้ใหม่ล่าสุดที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทำให้ความรู้ที่เรียนจากตำราเรียนมีความเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริง

2) ผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาในกระบวนการสอน โดยมีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเป็นส่วนมาก และมีการพูดคุยกับนักศึกษาเป็นทั้งชั้นเรียนมากกว่าเป็นรายบุคคล

เนื่องจากข้อจำกัดของเวลาเรียนและเป็นชั้นเรียนใหญ่ ทำให้ผู้สอนไม่มีเวลามากพอสมควรสื่อสารเป็นรายบุคคล แต่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าการพูดคุยเป็นรายบุคคลทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากกว่าการพูดคุยเป็นทั้งชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้สอนมีปฏิบัติสัมพันธ์กับนักศึกษานั้น มีประโยชน์ที่ดีต่อนักศึกษาในการเรียน

3) ผู้สอนมีการใช้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทยประกอบในการสอน และการอธิบายด้วยภาษาไทยจะใช้มากกว่าการอธิบายด้วยภาษาจีน ซึ่งการใช้สองภาษาในการจัดการสอนนั้น ไม่เพียงแต่ทำให้นักศึกษาได้เข้าใจเนื้อหาสาระชัดเจนแม่นยำขึ้น ยังได้สร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาอีกด้วย ในขณะเดียวกันนักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่า การอธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากกว่าการอธิบายด้วยภาษาไทยเพียงอย่างเดียว แสดงให้เห็นว่าผู้สอนมีการใช้ภาษาจีนบ้างในการอธิบายเพื่อเน้นย้ำให้นักศึกษาเข้าใจและเข้าถึงบริบทเรื่องต่างๆ

4) ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ วิธีการสอนแบบบรรยายที่ยึดผู้สอนเป็นหลักซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

ตามคำกล่าวของอาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, น. 139-174) ที่แบ่งวิธีการสอนเป็น 2 ประเภทตามบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ได้แก่ วิธีการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางที่ผู้สอนดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นส่วนใหญ่ และวิธีการสอนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลางที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมและดำเนินการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเองและครูเป็นผู้ประสานงานพร้อมให้ข้อแนะนำ หากแบ่งวิธีการสอนตามความหมายลักษณะ ได้แก่ วิธีการสอนแบบบรรยายที่เป็นสื่อความหมายทางเดียวโดยจากผู้สอนสู่ผู้เรียน วิธีการสอนแบบทดลองที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรมที่เป็นผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนช่วยกันค้นคว้าทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม วิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติที่เป็นผู้สอนสร้างสถานการณ์ขึ้นจากความเป็นจริงมาให้ผู้เรียนแสดงออกตามที่เข้าใจ ฯลฯ และสุมิตรา อังวัฒนกุล (2535, น. 39-119) ก็ได้กล่าวถึงวิธีการสอนภาษาต่างประเทศสำหรับชาวต่างชาติ เช่น วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (The Audio-lingual Method) ที่ให้ผู้เรียนฝึกภาษาที่เรียนซ้ำๆ จนเกิดเป็นนิสัย ซึ่งเน้นภาษาที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ วิธีการสอนแบบชักชวน (Suggestopedia) ที่เน้นการโน้มน้าวจิตใจของผู้เรียนให้กำจัดความรู้สึกว่าตนเองจะไม่ประสบความสำเร็จและช่วยให้ผู้เรียนได้นำพลังสมองออกมาใช้ในการเรียนให้เกิดผลอย่างเต็มที่ วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม ฯลฯ ดังนั้น จากแบบสอบถามที่

นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาไทยที่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุดนั้น สามารถแบ่งเป็น

1. วิธีการสอนแบบการแนะนำความรู้นอกตำราเรียน การอธิบายด้วยภาษาไทยหรือภาษาจีนเพียงอย่างเดียว หรืออธิบายด้วยทั้ง 2 ภาษา การใช้สื่อต่างๆ ประกอบในการอธิบาย การทบทวนเนื้อหาเดิม การอธิบายความรู้อย่างเป็นขั้นเป็นตอนและใช้ภาษาสั้นกระชับ และการเกริ่มนำเข้าเนื้อหาใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบบรรยาย

2. วิธีการสอนแบบมีการบ้านหรือแบบทดสอบ มีความเชื่อมโยงระหว่างทฤษฎีความรู้และการฝึกปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบปฏิบัติการหรือการทดลอง

3. วิธีการสอนแบบการพูดคุยสื่อสารกับนักศึกษาเป็นรายบุคคลและเป็นทั้งชั้นเรียน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม การถาม-ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียน การมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาและทำให้ทุกคนมีส่วนร่วม และการให้โอกาสแก่นักศึกษาเอ่ยปากพูดมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach)

4. วิธีการสอนแบบการมอบหมายให้นักศึกษาทำงานกลุ่มและนำเสนอผลงาน สนทนาหรืออภิปรายเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม

5. วิธีการสอนแบบผู้สอนในฐานะเป็นผู้นำ ให้เวลาแก่นักศึกษาคิดแก้ปัญหาและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น มีความยืดหยุ่นในการสอน ปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ช่างคิด ช่างสังเกต และช่างแสดงความคิดเห็น โน้มน้าวใจนักศึกษาเพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน นักศึกษาทำความเข้าใจกับภูมิหลังก่อนเรียนการแปลการล่ามและผู้สอนปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ชี้นำ แล้วมีการฝึกแปลเป็นรายบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบซักชวน

6. วิธีการสอนแบบการจัดบรรยากาศการสอนสุขสบายไม่เครียด กระตุ้นนักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเรียน การสอนผ่านเกมหรือการทำหัตถกรรมเพื่อสร้างความบันเทิงและความน่าสนใจในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบสายบันเทิง

7. วิธีการสอนแบบการให้นักศึกษาท่องจำคำศัพท์ วลี และบทเรียน ฝึกการฟังการพูดซ้ำๆ และแก้ไขการออกเสียงของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบฟัง-พูด

8. วิธีการสอนแบบการพานักศึกษาไปทัศนศึกษาเรียนวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบในสถานการณ์จริง

9. วิธีการสอนแบบการใช้วิธีสอนอย่างหลากหลายเพื่อสอดคล้องกับศักยภาพของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนแบบบูรณาการ

10. วิธีการสอนแบบการสร้าง topic ในสถานการณ์จำลองให้นักศึกษาแสดงบทบาทสมมุติ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ

ทั้งนี้ จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นนั้นสามารถสังเกตได้ว่า วิธีการสอนภาษาไทยในประเทศจีนมีหลากหลายแบบ วิธีการสอนแบบบรรยายและวิธีการสอนแบบปฏิบัติการหรือการทดลอง ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ส่วนวิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการสอนแบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม วิธีการสอนแบบซักซวน วิธีการสอนแบบสายบันเทิง วิธีการสอนแบบฟัง-พูด วิธีการสอนแบบในสถานการณ์จริง วิธีการสอนแบบบูรณาการ และวิธีการสอนโดยใช้บทบาทสมมุติ ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ยึดนักศึกษาเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น แม้ในวิธีการยึดนักศึกษาเป็นศูนย์กลางนั้นจะมีวิธีการสอนหลากหลายแบบมากกว่า แต่จากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลตามสถิติพบว่า วิธีการสอนแบบบรรยายเป็นวิธีที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดอันดับแรก สะท้อนให้เห็นว่า การยึดผู้สอนเป็นหลักยังคงเป็นวิธีการสอนที่ให้ประโยชน์แก่นักศึกษาเป็นอย่างมาก จึงทำให้เห็นถึงบทบาทสำคัญของผู้สอนในการถ่ายทอดองค์ความรู้

2.3 **ลักษณะเด่นด้านกิจกรรมในห้องเรียน**

1) กิจกรรมการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในห้องเรียนเน้นจัดทักษะการแปลเป็นหลัก รองลงมาคือทักษะการเขียน การพูด การอ่าน และการฟัง

ในห้องเรียนภาษาไทยมีการจัดกิจกรรมครอบคลุมทักษะทุกด้าน และกิจกรรมด้านทักษะการแปลเป็นกิจกรรมที่จัดบ่อยมากที่สุด รองลงมาคือ กิจกรรมด้านทักษะการเขียน การพูด การอ่าน และการฟัง-การดู ทั้งนี้ กิจกรรมการแปลข้อความ การเขียนตามคำบอก การฝึกออกเสียง การอ่านตีความ และการฟังบทสนทนาเป็นกิจกรรมที่จัดบ่อยมากที่สุดตามทักษะภาษาแต่ละด้าน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนเน้นการแปลเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาไทยในมหาวิทยาลัยของมณฑลยูนนานที่มุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะต่างๆ ด้านภาษาไทย และสามารถนำความรู้ทางภาษาไทยไปประกอบอาชีพเกี่ยวกับการแปล การวิจัย การศึกษา เศรษฐกิจการค้า การท่องเที่ยว ฯลฯ ในหน่วยงานต่างๆ ฉะนั้นทักษะการแปลภาษาจีน-ไทยจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อการประกอบอาชีพในสาขาวิชาชีพต่างๆ

2) กิจกรรมด้านทักษะการพูดที่จัดในห้องเรียนทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมด้านทักษะการแปล การฟัง การเขียน และการอ่าน

นักศึกษาได้รับประโยชน์จากกิจกรรมด้านทักษะการพูดมากที่สุด รองลงมาคือกิจกรรมด้านทักษะการแปล การฟัง-การดู การเขียน การอ่าน และอื่นๆ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่ากิจกรรมด้านทักษะการพูดและการฟัง-การดูไม่ได้จัดบ่อยครั้งเท่ากับกิจกรรมด้านทักษะการแปลและการเขียน แต่เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มาก ส่วนกิจกรรมด้านทักษะการแปลจะเป็นกิจกรรมที่ทั้งจัดบ่อยมากและมีประโยชน์มากต่อนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับบทความเรื่องของ สิระ สมนาม และ คนอื่นๆ (2552, น. 83) ที่ศึกษา**ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน** มีผลว่า ทักษะการเรียนภาษาที่นักศึกษาชาวจีนชอบมากที่สุด คือทักษะการพูด รองลงมาได้แก่ ทักษะการฟัง มีส่วนน้อยชอบทักษะการอ่านและเขียน

ทั้งนี้ กิจกรรมในห้องเรียนต่างๆ ที่นักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าได้รับประโยชน์ได้แก่

1. **กิจกรรมด้านทักษะการพูด** ประกอบด้วย กิจกรรมการฝึกสนทนาด้วยรูปแบบต่างๆ ได้แก่ การสนทนากันในชั้นเรียน การสนทนากันเป็นกลุ่ม การเรียนสนทนาจากการดูภาพยนตร์สั้นๆ รวมถึงการฝึกพูดคุยสนทนากับเพื่อนร่วมชั้นเรียน การพูดคุยกับเพื่อนเป็นตัวต่อตัว การพูดคุยกับผู้สอนชาวไทยและนักศึกษาชาวไทยที่แลกเปลี่ยนเรียนในจีน ตลอดจนการสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ เช่น สนทนาตามเนื้อหาบทเรียน แสดงละครตลก แสดงบทบาทสมมุติ และการสนทนาในสถานการณ์จำลอง ฯลฯ รองลงมามีการฝึกพูดสุนทรพจน์หรือพูดสุนทรพจน์แบบไม่จำกัดหัวข้อ รวมทั้งกิจกรรมการฝึกออกเสียง ได้แก่ การพากย์เสียงภาษาไทย เรียนร้องเพลง และแก้ออกเสียงทีละคน ตลอดจนกิจกรรมการพูดแสดงความคิดเห็น ได้แก่ การพูดเสนอรายงานในชั้นเรียน อภิปรายหรือโต้วาทีแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านวัฒนธรรมกับชาวไทยหรือผู้อื่นๆ สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาอยากพัฒนาทักษะการพูดของตนเองโดยผ่านกิจกรรมที่มีปฏิสัมพันธ์สื่อสารพูดคุยกันระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาว่า วิธีการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่ทำให้ตนเองได้รับประโยชน์มากที่สุด

2. **กิจกรรมด้านทักษะการแปล** ประกอบด้วย กิจกรรมเกี่ยวกับการแปลเอกสาร ได้แก่ การแปลบทอ่าน แปลบทอ่านนอกตำราเรียน แปลบทเรียน แปลคำกล่าวสุนทรพจน์และข่าวสารชนิดต่างๆ ว่าด้วยการเมืองในปัจจุบันหรือวัฒนธรรม ฯลฯ รองลงมามีกิจกรรมเกี่ยวกับการแปลเชิงปฏิบัติ ได้แก่ การแปลแบบอิสระ อ่านแล้วแปล แปลในสถานการณ์จำลอง แปลระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนซึ่งกันและกัน แปลประโยคที่ชอบหลังดูภาพยนตร์ รวมถึงการแปลสดการล่ามในสถานการณ์จำลอง การล่ามแบบพูดพร้อมและแบบพูดตาม ฯลฯ ตลอดจนการแปล

ข้อความและการแปลคำศัพท์ที่เป็นกิจกรรมการแปลการล่ามภาษาจีนไทยในรูปแบบต่างๆ สะท้อนให้เห็นว่ากิจกรรมการแปลเอกสารทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

3. **กิจกรรมด้านทักษะการฟัง-การดู** ประกอบด้วย การดูภาพยนตร์ รองลงมาคือการฟังบทสนทนา การฟังเพลง การฟังข่าว เช่น ฟังข่าว CRI หรือฟังข่าวแล้ววิเคราะห์ ฟังแล้วตอบคำถาม การดูสารคดี และการดูคลิปวีดิทัศน์ เช่น ดูโฆษณาบริการสาธารณะ ดูคลิปวีดิโอสั้นๆ

4. **กิจกรรมด้านทักษะการเขียน** ประกอบด้วย การเขียนตามคำบอก เช่น เขียนตามข่าวที่ได้ฟัง รองลงมาคือการแต่งประโยค รวมทั้งการท่องจำและเขียนคำศัพท์ เขียนคำกล่าวสุนทรพจน์ แต่งบทสนทนา หรือวาดภาพแล้วเขียนอธิบายเนื้อความของภาพวาด ฯลฯ

5. **กิจกรรมด้านทักษะการอ่าน** ประกอบด้วย การอ่านบทความ รองลงมาคือการอ่านวิเคราะห์ การอ่านตีความ การอ่านจับใจความ และการอ่านออกเสียง เช่น ฝึกอ่านออกเสียงดังในช่วงเช้าของทุกวัน

6. **กิจกรรมด้านอื่น ๆ** ประกอบด้วย การฝึกทักษะภาษาแบบบูรณาการ ได้แก่ การฝึกทักษะฟังพูดอ่านเขียนและไวยากรณ์หลักภาษาแบบบูรณาการในชั้นเรียน อธิบายความรู้จาก PowerPoint แลกเปลี่ยนความรู้และเสริมความรู้นอกตำราเรียน การใช้คำราชาศัพท์ ภาพยนตร์วิจักษ์ ฯลฯ รองลงมาคือ การปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรม ได้แก่ การเรียนรู้สังคมวัฒนธรรมและมารยาทไทย การทำกระทงที่เป็นงานหัตถกรรมไทย และการเรียนทำอาหารไทย พร้อมอธิบายส่วนประกอบสำหรับการปรุงอาหารและขั้นตอนการทำ รวมทั้งการทำงานที่ได้รับมอบหมาย ได้แก่ การใช้ภาษาไทยเล่นเกม งานสัปดาห์การฝึกปฏิบัติ และแบ่งกลุ่มทำงานที่ได้รับมอบหมาย

ดังนั้น กิจกรรมด้านทักษะต่างๆ ที่จัดในห้องเรียนทำให้นักศึกษารู้สึกได้รับประโยชน์และได้พัฒนาความสามารถทางการใช้ภาษาไทยนั้น จึงเป็นปัจจัยหลักและมีผลกระทบต่อกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่สุพิน บุญชูวงศ์ (2538, น. 35, 38) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นหัวใจของการศึกษาโดยมีผู้เรียนและผู้สอนปฏิบัติร่วมกัน เป็นวิธีทางนำผู้เรียนไปสู่จุดประสงค์ในการเรียนที่ต้องการ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้กันโดยทั่วไป ได้แก่ การรายงาน การเล่นบทบาทสมมุติ สถานการณ์จำลอง การสัมภาษณ์ การเชิญวิทยากร การเล่านิทาน เป็นต้น

2.4 ลักษณะเด่นด้านกิจกรรมนอกห้องเรียน

1) ในกระบวนการเรียนการสอนภาษาไทยมีการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนทั้งเกี่ยวกับการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย

กิจกรรมการดูภาพยนตร์ละครไทยและฟังเพลงไทยเป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนด้านศิลปวัฒนธรรมที่นักศึกษาเคยร่วมมากที่สุด นอกจากนี้แล้ว นักศึกษายังเคยร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและเทศกาลไทยต่างๆ การทัศนศึกษา การรำไทย และการแสดงละครในบางโอกาส เนื่องจากกิจกรรมการดูภาพยนตร์ละครไทยและฟังเพลงไทยเป็นเรื่องที่ปฏิบัติง่ายที่สุดในสังคมยุคสารสนเทศปัจจุบัน จึงเป็นกิจกรรมที่มีจำนวนคนเคยทำมากที่สุด ส่วนกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมเทศกาลไทยต่างๆ นั้น ทางมหาวิทยาลัยหรือองค์กรสังคมต่างๆ จะจัดโครงการหลากหลายในทุกปี นักศึกษาส่วนมากจึงเคยได้เข้าร่วม

กิจกรรมการฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทยหรือที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกิจกรรมนอกห้องเรียนด้านการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเคยร่วมมากที่สุด นอกจากนี้แล้ว นักศึกษายังเคยร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต การฝึกงานในประเทศไทย การฝึกปฏิบัติการล่าม การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย การประกวดการใช้ภาษาไทย และการร่วมกิจกรรมชมรมภาษาไทยเป็นบางส่วน เนื่องจากประชุมวิชาการหรือสัมมนามีการจัดขึ้นอย่างบ่อยครั้งในสถาบันอุดมศึกษา นักศึกษาจึงมีโอกาสได้เข้าประชุมที่เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนและเสริมความรู้เพิ่ม ดังนั้นนักศึกษาส่วนมากจึงมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการต่างๆ ที่ตนเองสนใจเพื่อฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ ส่วนในมหาวิทยาลัยบางแห่งจะไม่มีกิจกรรมชมรมภาษาไทย หรือถึงแม้ว่ามีกิจกรรมชมรมภาษาไทยแต่ไม่ได้จัดอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงนักศึกษามักยุ่งกับวิชาการเรียนจึงมีเวลาน้อยเข้าร่วมกิจกรรมชมรม

2) กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเทศกาลไทยต่างๆ และการฝึกงานในประเทศไทยเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด

การฉลองวันสงกรานต์ วันลอยกระทง และการทำกระทง การทำอาหารไทย ฯลฯ เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเทศกาลไทยที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ การดูภาพยนตร์ละครไทยและฟังเพลงไทย การทัศนศึกษาไปยังสถานที่ต่างๆ ขณะในเวลาที่นักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทย เช่น อยุธยา วัดดอยสุเทพ พิพิธภัณฑ์ ฯลฯ การแสดงละคร และการรำไทยโดยจัดศิลปะการแสดงกับนักศึกษาชาวไทยด้วยกัน หรือแสดงในเทศกาลไทย ฯลฯ

การฝึกงานในประเทศไทยเป็นกิจกรรมการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด รองลงมาคือ ประกวดพูดสุนทรพจน์ ประกวดพากย์เสียงไทย ประกวดการอ่านออกเสียง ประกวดคัดลายมือ และประกวดการแสดงละครที่เป็นละครภาษาต่างประเทศ ละครเวที หรือละครพูด ฯลฯ กิจกรรมชมรมภาษาไทยโดยพูดคุยสื่อสารกับผู้สอนชาวไทยหรือผู้เรียนชาวไทยในวันใดวันหนึ่งต่อสัปดาห์ การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย การฝึกปฏิบัติการล่ามโดยแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เช่น แนะนำกลุ่มชาติพันธุ์สักกลุ่มหนึ่งที่สถานที่ท่องเที่ยวหมู่บ้านกลุ่มชาติพันธุ์ หรือทำงาน Part-time เป็นล่าม ฯลฯ รวมทั้งร่วมจัดกิจกรรมกับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนในจีน เช่น จัดงานทำความรู้จักเพื่อนใหม่ งานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมเยาวชนจีน-ไทย สื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคณะผู้เรียนไทยที่มาทัศนศึกษาในจีน ฯลฯ อีกทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต การถ่ายคลิปวีดิทัศน์สั้น ถ่ายคลิปวีดิทัศน์พูดคุยสนทนากัน เล่นเกมกับผู้เรียนชาวไทย ตลอดจนเป็นพิธีกรในสถานการณ์ต่างๆ แปลข่าวสารหรือเอกสารกับเพื่อนด้วยกัน ฯลฯ และการฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทยประเทศไทยหรือที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้น กิจกรรมทางวัฒนธรรมและการฝึกงานในประเทศไทยที่สร้างประโยชน์และส่งเสริมการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ภาษาไทยแก่นักศึกษา สอดคล้องกับคำกล่าวของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 1) การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาเพียงเดี่ยวเดียวไม่สามารถสื่อถึงความหมายในชีวิตจริงได้ ต้องอาศัยวัฒนธรรมและสังคมที่เป็นองค์ประกอบสำคัญนอกจากภาษาแล้วมาเป็นตัวช่วย

อย่างไรก็ตาม จากกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนและนอกห้องเรียนสามารถสังเกตได้ว่า กิจกรรมหลากหลายที่จัดขึ้นและที่ได้สร้างประโยชน์แก่นักศึกษานั้น มีกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ขึ้นมาเพื่อทำให้นักศึกษาผ่านประสบการณ์โดยตรง ซึ่งมีประโยชน์ต่อประสาทสัมผัสต่างๆ และผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ให้แก่ตนเองได้ แล้วมีกิจกรรมที่ดำเนินการผ่านการดูภาพยนตร์การฟังเสียงวิทยุต่างๆ ที่มีประโยชน์แก่ตาและหูเพื่อฝึกการฟัง เป็นต้น จึงสอดคล้องกับคำกล่าวของรุ่งทิวา จักร์กร (2527, น. 25-28) ที่พูดถึงหลักเกณฑ์ในการเลือกกิจกรรมว่า ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการสอนและให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่จะปฏิบัติได้ และส่งเสริมจุดมุ่งหมายในการสอนที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล และผู้สอนต้องระลึกอยู่เสมอว่า ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองจะเกิดผลที่ดี

ที่สุด และผู้สอนต้องสอนจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมและสามารถทดลองไปหาสิ่งที่เป็นนามธรรมถึงจะได้ทำให้การสอนบรรลุผลสำเร็จ

2.5 ลักษณะเด่นด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีการใช้สื่อและอุปกรณ์ประกอบในการสอนอย่างหลากหลาย ตำราเรียนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้มากที่สุด รองลงมาคือคลิปวีดิทัศน์ที่เป็นสื่อประสมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียที่เป็นสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และกระดานไวท์บอร์ด/กระดานดำที่เป็นสื่อวัสดุ ทั้งนี้ รายวิชาภาษาไทยที่เรียนในหลักสูตรมีหนังสือตำราเรียนประกอบในการสอน และตำราเรียนนั้นมีทั้งแบบผู้สอนภาษาไทยชาวจีนแต่งขึ้นเองและแบบคณะผู้สอนชาวจีนและชาวไทยร่วมมือแต่งขึ้นตามเนื้อหารายวิชาที่เรียนในหลักสูตรจากง่ายไปหายาก ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาว่าสื่อที่ใช้ในชั้นเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา

หนังสือตำราเรียนที่ใช้ในประเทศจีนสามารถแบ่งเป็น 3 หมวด ได้แก่ หมวดตำราเรียนด้านทักษะภาษาไทย หมวดตำราเรียนด้านองค์ความรู้วิชาเอกภาษาไทย และหมวดวิชาตำราเรียนด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในหมวดตำราเรียนด้านทักษะภาษาไทยประกอบด้วย ภาษาไทยบูรณาการ ระบบเสียงภาษาไทย การพูดภาษาไทย การฟังภาษาไทยหรือการดูฟังภาษาไทย การอ่านภาษาไทย การแปลภาษาไทย การเขียนภาษาไทย ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว การอ่านหนังสือพิมพ์ไทยคัดเลือก ภาษาไทยเชิงธุรกิจ การเล่าเรื่องและการพูดสุนทรพจน์ภาษาไทย เป็นต้น ทั้งนี้ หมวดตำราเรียนด้านทักษะภาษาไทยมี 4 ชุดหลักๆ ได้แก่ ตำราเรียนภาษาไทยบูรณาการหรือตำราเรียนภาษาไทยพื้นฐานที่ได้รวบรวมความรู้ทั้งด้านทักษะภาษาไทย ด้านองค์ความรู้วิชาเอกภาษาไทย และด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นตำราเรียนแกนกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ส่วนตำราเรียนระบบเสียงภาษาไทยมีไม่มากเพราะในตำราเรียนบูรณาการและภาษาไทยพื้นฐานได้ประกอบความรู้ระบบเสียงอยู่แล้ว ส่วนตำราเรียนหรือหนังสืออ่านประกอบเกี่ยวกับการพูดภาษาไทยมีรูปแบบหลากหลาย แต่ที่สามารถใช้เป็นตำราเรียนประกอบในการสอนมีน้อย ตามหลักๆ มี 3 แบบ ตำราเรียนการฟังหรือการดูฟังภาษาไทยมี 3 แบบเช่นกัน ตำราเรียนการอ่านภาษาไทยมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มองค์คำศัพท์ เรียนรู้วัฒนธรรมไทย และพัฒนาทักษะการอ่าน ซึ่งแต่ละสถาบันอุดมศึกษาจึงได้สร้างหนังสือตำราเรียนการอ่านภาษาไทยค่อนข้างสมบูรณ์แบบแล้ว สำหรับตำราเรียนการแปลมี 3 แบบ แต่บางสถาบันจะใช้เอกสารที่ผู้สอนสร้างขึ้นเอง ตำราเรียนการเขียนที่ตีพิมพ์ออกมี 3 แบบ ส่วนตำราเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวที่ตีพิมพ์ออกมี 2 แบบ แต่ผู้สอนในสถาบันส่วนใหญ่จะสร้างเอกสารประกอบการสอนขึ้นเอง ตำราเรียน

การอ่านหนังสือพิมพ์คัดเลือกที่ตีพิมพ์ออกมี 1 แบบ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้สอนจะค้นหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องมาสร้างเอกสารประกอบการสอนขึ้นเอง ตำราเรียนภาษาไทยเชิงธุรกิจที่ตีพิมพ์ออกมี 1 แบบ นอกจากนี้หมวดตำราเรียนด้านองค์ความรู้วิชาเอกภาษาไทยที่เกี่ยวกับวิชาวรรณคดีวรรณกรรม วัฒนธรรมและภาษายังมีไม่มาก ส่วนหมวดวิชาตำราเรียนด้านความเชี่ยวชาญเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับศาสนา ศิลปะ การเมือง การทหาร กฎหมาย ปรัชญา ประเพณี สังคม สาธารณสุข การแพทย์ การกีฬา ฯลฯ ที่เกี่ยวกับภาษาไทย ยังไม่มีตำราเรียนที่สร้างขึ้นมา (Ma, 2016, น. 95-101)

2.6 ลักษณะเด่นด้านวิธีการวัดและประเมินผล

1) การปฏิบัตินอกห้องเรียนเป็นวิธีการวัดผลการเรียนภาษาไทยที่นักศึกษาชอบมากที่สุด เนื่องจากนักศึกษาสามารถนำความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง

การวัดผลการเรียนภาษาไทยเป็นกระบวนสำคัญมากในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสามารถช่วยผู้สอนรับรู้ผลการเรียนและความคืบหน้าในการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาแต่ละคน วิธีการวัดผลการเรียนมีหลากหลายวิธี และนักศึกษาชอบวิธีการวัดผลแบบการสัมมนาในห้องเรียนมากว่าการตอบคำถามในชั้นเรียน จึงสอดคล้องกับผลการสำรวจวิธีการเรียนของนักศึกษาที่เน้นเรียนเป็นกลุ่มมากกว่าเรียนเป็นรายบุคคล สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาชอบระดมสมองปรึกษาคำถามเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบในการเรียนระหว่างเพื่อนด้วยกัน นอกจากนี้นักศึกษายังชอบการทดสอบย่อยมากกว่าการสอบกลางภาคและปลายภาค เพราะการทดสอบย่อยสามารถวัดผลการเรียนเป็นระยะๆ สามารถช่วยนักศึกษาทบทวนความรู้เดิมบ่อยครั้ง ส่วนนักศึกษาชอบสอบปลายภาคมากกว่าสอบกลางภาคนั้น เพราะนักศึกษาต้องเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมต่างๆ ระหว่างภาคเรียน อีกทั้งหากเทียบกับการสอบปลายภาคแล้ว คะแนนของการสอบปลายภาคมีสัดส่วนมากกว่าการสอบกลางภาค นักศึกษาจึงมีความตั้งใจและเห็นความสำคัญกับการสอบปลายภาคมากกว่า ฉะนั้นการเลือกใช้วิธีการวัดผลการเรียนตามความเหมาะสมนั้น สอดคล้องกับคำกล่าวของสนิท สัตโยภาส (2526, น. 138-139) ว่า ผู้สอนต้องใช้วิธีการวัดและประเมินให้เหมาะสมกับผลการเรียนที่จะวัด วิธีการสังเกตเป็นวิธีวัดพฤติกรรมการแสดงออก วิธีการซักถามและการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่ใช้การสนทนา สอบถาม อภิปราย ฯลฯ แล้วมีวิธีการตรวจสอบและการทดสอบที่มีข้อสอบและแบบทดสอบต่างๆ และยังมีวิธีการให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงและวิธีการค้นคว้ารวบรวมและรายงาน

2) การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนานสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยที่กำลังเรียนในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนาน เป็นกระบวนการประเมินประกันคุณภาพของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยให้ครบวงจร

นักศึกษาส่วนใหญ่มีการเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนานระดับ 4 และระดับ 8 ซึ่งเป็นการประเมินประกันคุณภาพของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานให้ครบวงจร เพื่อวัดผลการเรียนของนักศึกษาและส่งเสริมการจัดหลักสูตรการเรียนให้มีการพัฒนาดียิ่งขึ้น พร้อมมีประกาศนียบัตรการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยสำหรับนักศึกษาที่ผ่านการทดสอบ เพื่อรับรองทักษะความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาและส่งเสริมการประกอบอาชีพ มุ่งยกระดับศักยภาพการแข่งขันของบัณฑิตและสร้างความไว้วางใจสำหรับผู้ใช้บัณฑิต

3. ข้อจำกัดของหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

จากผลการวิเคราะห์สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษา นอกจากลักษณะความโดดเด่นทางการเรียนการสอนดังที่กล่าวถึงข้างต้นนั้นแล้ว นักศึกษายังแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาที่พบในการเรียน ซึ่งผู้วิจัยสรุปตามประเด็นดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าหลังจากจบการศึกษาจะทำงานทั่วไปโดยไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเพราะมีเหตุผลหลายประการ ได้แก่ นักศึกษาที่ถูกมหาวิทยาลัยย้ายมาเรียนในสาขาวิชาภาษาไทยจากสาขาอื่นที่ตนเองสมัครไว้ ซึ่งขาดแรงจูงใจและไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน บางคนเรียนภาษาไทยเพราะความชอบและอยากจะพัฒนาทักษะความสามารถของตนเองเท่านั้น จึงไม่มีความมุ่งหมายต้องการประกอบอาชีพเกี่ยวกับภาษาไทย รวมถึงโอกาสในการประกอบอาชีพด้านภาษาไทยน้อย และระดับความสามารถทางทักษะการใช้ภาษาไทยไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของตำแหน่งงานที่ต้องการ จึงทำให้การสมัครงานเกี่ยวกับการใช้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับศักยภาพของตนเองเป็นเรื่องที่ยากลำบาก ตลอดจนแนวโน้มการจ้างงานด้านภาษาไทยในประเทศจีนไม่เป็นไปตามความพึงประสงค์ บัณฑิตที่จบมาส่วนมากจะทำงานที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับภาษาไทย เพราะฉะนั้นสำหรับคนที่สนใจทำงานในประเทศไทยจะได้เปรียบมากกว่า เพราะเหตุผลเหล่านี้จึงทำให้นักศึกษาบางส่วนคิดว่าจะทำงานทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทย จนกระทั่งขาดแรงบันดาลใจในกระบวนการเรียน

3.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนส่วนมากจะละเลยทักษะการฟังการพูด จึงทำให้นักศึกษาในด้านพัฒนาทักษะการพูดไม่เป็นดังหวัง อีกทั้งการที่ไม่คุ้นเคยกับภาษา

วัยรุ่นและภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตปัจจุบัน ทำให้เกิดความล้มเหลวในการสื่อสารกับคนไทย รวมถึงการขาดความสามารถทางการล่ามและการใช้คำไม่ถูกบริบททำให้คนไทยไม่สามารถเข้าใจความหมายที่นักศึกษาต้องการจะสื่อ ความยากในการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์โดยเฉพาะคำที่ไม่ใช้บ่อย ยิ่งทำให้นักศึกษาไม่กล้าเอ่ยปากพูดคุยภาษาไทยเพราะกลัวใช้คำผิดไวยากรณ์ ด้วยเหตุเหล่านี้ ทำให้พบว่าความสามารถด้านทักษะการพูดระหว่างนักศึกษามีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดในระดับชั้นปีที่สูงขึ้นตามระยะเวลาที่เรียน ดังนั้นนักศึกษาจึงให้ความสำคัญกับทักษะการพูดเป็นอย่างมาก เพียงแต่ว่าการที่ไม่มีโอกาสนำทฤษฎีความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้จริงและขาดสภาพแวดล้อมทางภาษา ทำให้นักศึกษาลืมความรู้ง่ายพร้อมอ่อนแอด้านทักษะการพูด ดังนั้นนักศึกษาจึงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางกับตนเองสามารถนำเนื้อหารายวิชาประยุกต์ใช้ในบริบทสังคมปัจจุบัน

3.3 ในกระบวนการสอนเน้นเนื้อหาตำราเรียนกับการทดสอบเป็นส่วนมาก และเน้นปริมาณการสั่งการบ้านค่อนข้างมากกว่าเน้นคุณภาพ จึงขาดการสร้างความคิดริเริ่มและการดึงดูดความสนใจของนักศึกษา แม้ผลคะแนนมีการพัฒนาสูงขึ้นแต่นักศึกษามีโอกาสนำไปประยุกต์ใช้น้อย การได้คะแนนสอบที่สูงนั้นจึงไม่เพียงพอที่จะเป็นส่วนช่วยในการนำภาษาไทยไปใช้จริง นอกจากนี้ บางทีผู้สอนอธิบายเนื้อหาสาระการเรียนรู้กว้างเกินไป ทำให้ทิศทางในการสอนไม่ชัดเจนและส่งผลต่อความคืบหน้าล่าช้าในการสอน โดยปกติแล้วเนื้อหาสาระที่ประกอบในแบบเรียนจะไม่สามารถเรียนครบถ้วนได้

3.4 ขาดหนังสืออ่านประกอบนอกตำราเรียนและขาดช่องทางการส่งเสริมเรียนภาษาไทย ตำราเรียนบางเล่มมีเนื้อหาไม่ทันสมัยและระดับความยากง่ายไม่เหมาะกับทักษะความสามารถของนักศึกษา นักศึกษาบางคนคิดว่าในชั้นปีที่ 2 ใช้แต่ภาษาไทยเพียงอย่างเดียวประกอบในการสอน ทำให้ตนเองเกิดความท้อใจในการเรียนเนื่องจากไม่สามารถเข้าใจประเด็นทั้งหมดได้

บทที่ 5
สรุปผลและอภิปรายผล

งานวิจัยเรื่องสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนานสาธารณรัฐประชาชนจีน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนานสาธารณรัฐประชาชนจีน ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากมหาวิทยาลัย 16 แห่งที่เปิดสอนสาขาวิชาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี ณ มณฑลยูนนาน กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 655 คน ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตราฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยฉบับนี้ วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ SPSS (Statistical Package for Social Sciences) สรุปผลและอภิปรายผลดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

การตอบแบบสอบถามมีนักศึกษาตอบทั้งหมด 655 คน เป็นนักศึกษาหญิง 579 คน คิดเป็นร้อยละ 88.4 นักศึกษาชาย 76 คน คิดเป็นร้อยละ11.6 ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักศึกษาเลือกสมัครเรียนสาขาวิชาภาษาไทยในลำดับที่ 1 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.2

2. สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านหลักสูตร

2.1 สาเหตุและความคาดหวังในการเข้าศึกษาในหลักสูตร

สาเหตุสำคัญที่นักศึกษาเรียนวิชาภาษาไทย 5 อันดับแรกคือ มีโอกาสไปเที่ยวประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 41.2 รองลงมาคือ ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 38.0 ชอบวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 34.0 เป็นการเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพที่กว้างขึ้น คิดเป็นร้อยละ 32.4 และต้องการศึกษาต่อในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 26.7

เมื่อจบการศึกษานักศึกษามีความคาดหวังเกี่ยวกับอนาคต 5 อันดับแรก ได้แก่ จะทำงานทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 38.3 จะเป็นนักแปลและล่ามภาษาไทยใน

หน่วยงานต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 29.0 จะทำธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทย คิดเป็นร้อยละ 26.4 จะเป็นครูสอนภาษาจีนให้ชาวไทย คิดเป็นร้อยละ 19.4 และจะศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับสาขาวิชาภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 16.2

2.2 การมีส่วนร่วมในโครงการ MOU

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยเกือบทั้งหมดก็เคยเข้าร่วมโครงการ MOU แลกเปลี่ยนเรียนภาษาไทยในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 97.4 นักศึกษาเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนที่ประเทศไทยในชั้นปีที่ 3 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75.7 ซึ่งรูปแบบโครงการ 3+1 ที่เรียนในประเทศจีน 3 ปีและเรียนในประเทศไทย 1 ปีจึงมีการจัดสอนในประเทศจีนมากที่สุด มหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่นักศึกษาเคยเดินทางไปแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยมีทั้งสิ้น 15 แห่ง สำหรับมหาวิทยาลัยที่มีจำนวนคนไปเรียนมากที่สุด 2 อันดับแรกคือ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 26.0 และร้อยละ 16.3

2.3 เนื้อหารายวิชาที่เรียนในประเทศจีน

1) หมวดวิชาด้านทักษะภาษา รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ วิชาภาษาไทยพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือ วิชาการพูดภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 52.8 วิชาการฟังภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 44.4 วิชาระบบเสียงภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 39.8 และวิชาการแปลการล่ามไทย คิดเป็นร้อยละ 38.3

2) หมวดวิชาด้านวัฒนธรรมและวรรณกรรม รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด 2 อันดับแรก ได้แก่ วิชาวัฒนธรรมไทย คิดเป็นร้อยละ 43.4 และวิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 29.5

3) หมวดวิชาเฉพาะทาง รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด 2 อันดับแรก ได้แก่ วิชาภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 15.7 และวิชาภาษาไทยเพื่อธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 12.2

2.4 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาไทย

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาไทยโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.74 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ เนื้อหาในหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก ค่าเฉลี่ย 4.02 รองลงมาคือ เนื้อหารายวิชาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล ค่าเฉลี่ย 3.94

3. สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1 วิธีการเรียนการสอน

1) ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการเรียนของนักศึกษาโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.98 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรกคือ นักศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าพวกเขาเข้าชั้นเรียนทุกครั้ง ค่าเฉลี่ย 4.57 รองลงมาคือ นักศึกษาเห็นด้วยว่าพวกเขามีการนัดเรียนกับเพื่อนเป็นกลุ่ม ค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนวิธีการเรียนที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด 5 อันดับแรก คือ การพูดคุยกับคนไทย คิดเป็นร้อยละ 38.0 รองลงมาคือ การดูละครภาพยนตร์ ข่าว รายการโทรทัศน์และวีดิทัศน์ไทย คิดเป็นร้อยละ 18.4 การศึกษาด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ 10.2 การตั้งใจเรียนในชั้นเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.9 การเรียนเป็นกลุ่มและฟังเพลง ฟังข่าว วิทยุ เสียงบันทึกไทย คิดเป็นร้อยละ 6.5 เท่ากัน

2) ความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.84 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 2 อันดับแรกคือ นักศึกษาเห็นด้วยว่า ผู้สอนได้แนะนำความรู้นอกตำราเรียน ค่าเฉลี่ย 4.11 รองลงมาคือ ผู้สอนได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม ค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนวิธีการสอนที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด 2 อันดับแรกคือ การแนะนำความรู้นอกตำราเรียน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และการอธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 12.2 ซึ่งเป็นวิธีสอนแบบบรรยายที่ยึดผู้สอนเป็นศูนย์กลาง

3.2 กิจกรรมการเรียนการสอน

1) ความถี่การจัดกิจกรรมในห้องเรียนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับจัดบ่อย ค่าเฉลี่ย 3.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ กิจกรรมด้านทักษะการแปลมีการจัดบ่อย ค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาคือ กิจกรรมด้านทักษะการเขียน ค่าเฉลี่ย 3.86 ด้านทักษะการพูด ค่าเฉลี่ย 3.81 ด้านทักษะการอ่าน ค่าเฉลี่ย 3.69 และด้านทักษะการฟัง-การดู ค่าเฉลี่ย 3.48 ซึ่งเรียงลำดับกิจกรรมตามแต่ละทักษะที่มีการจัดมากที่สุด ได้แก่ การแปลข้อความ ค่าเฉลี่ย 4.30 การเขียนตามคำบอก ค่าเฉลี่ย 4.06 การฝึกออกเสียง ค่าเฉลี่ย 4.03 การอ่านตีความ ค่าเลี่ย 3.84 และการฟังบทสนทนา ค่าเฉลี่ย 4.02

2) กิจกรรมในห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดคือกิจกรรมด้านทักษะการพูด คิดเป็นร้อยละ 40.7 รองลงมาคือ กิจกรรมด้านทักษะการแปล คิดเป็นร้อยละ 32.7 กิจกรรมด้านทักษะการฟัง-การดู คิดเป็นร้อยละ 25.6 กิจกรรมด้านทักษะการเขียน คิดเป็นร้อยละ 13.4 กิจกรรมด้านทักษะการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 8.9 และกิจกรรมด้านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.4 ซึ่งเรียงลำดับกิจกรรมตามแต่ละทักษะที่ได้ประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ การฝึกสนทนา คิดเป็นร้อยละ 22.5 การแปลเอกสาร คิดเป็นร้อยละ 16.0 การดูภาพยนตร์ คิดเป็นร้อยละ 11.5 การเขียนตามคำ

บอก คิดเป็นร้อยละ 8.2 การอ่านบทความ คิดเป็นร้อยละ 3.7 และการฝึกทักษะภาษาแบบบูรณาการ คิดเป็นร้อยละ 3.7

3) นักศึกษาเคยเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยมากที่สุด 2 อันดับแรกคือ การดูภาพยนตร์ละครไทยและฟังเพลงไทย คิดเป็นร้อยละ 97.4 รองลงมาคือ กิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและเทศกาลไทยต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 91.5 ส่วนนักศึกษาเคยเข้าร่วมกิจกรรมด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทยมากที่สุด 2 อันดับแรกคือ การฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทยหรือที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 76.0 รองลงมาคือ การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 75.7

4) กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทย 2 อันดับแรกคือ กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยและเทศกาลไทยต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 17.4 รองลงมาคือ การดูภาพยนตร์ละครไทยและฟังเพลงไทย คิดเป็นร้อยละ 14.0 ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดด้านฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาไทย 2 อันดับแรกคือ การฝึกงานในประเทศไทย คิดเป็นร้อยละ 18.8 รองลงมาคือ การประกวดการใช้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 10.8

3.3 สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

1) การใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับใช้มาก ค่าเฉลี่ย 3.52 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สื่อที่ใช้มากคือ สื่อสิ่งพิมพ์ ค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาคือ สื่อประสม ค่าเฉลี่ย 3.83 และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ ค่าเฉลี่ย 3.76 ส่วนสื่อที่ใช้ปานกลาง คือสื่อวัสดุ ค่าเฉลี่ย 3.32 ซึ่งเรียงลำดับตามสื่อแต่ละประเภทที่มีการใช้มากที่สุด ได้แก่ ตำราเรียน ค่าเฉลี่ย 4.67 คลิปวีดิทัศน์ ค่าเฉลี่ย 4.06 คอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย ค่าเฉลี่ย 4.30 และกระดานไวท์บอร์ด/กระดานดำ ค่าเฉลี่ย 4.30

2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สื่อที่ใช้ในชั้นเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชามีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมาคือ สื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้ ค่าเฉลี่ย 4.02

3.4 วิธีการวัดผลและประเมินผล

1) ความชอบของนักศึกษาต่อวิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยโดยรวมอยู่ในระดับชอบมาก ค่าเฉลี่ย 3.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ วิธีการวัดผลที่นักศึกษาชอบมากที่สุด 3

อันดับแรกคือ การปฏิบัตินอกห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ การสัมมนาในห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 4.05 การเข้าห้องเรียน ค่าเฉลี่ย 3.96

2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการวัดและประเมินผลการเรียนวิชาภาษาไทย โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การวัดและประเมินผลของรายวิชามีกฎเกณฑ์ชัดเจน ค่าเฉลี่ย 4.06 รองลงมาคือ การวัดผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ค่าเฉลี่ย 3.99

3) การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเคยเข้าร่วมมากที่สุดคือ การทดสอบของระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 4 คิดเป็นร้อยละ 96.3 และนักศึกษามีความคิดเห็นต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยมากที่สุดว่า การทดสอบมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 75.7 รองลงมาคือ ทำให้รับรู้จุดแข็งจุดอ่อนด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 69.0 และเป็นแรงบันดาลใจในการพัฒนาภาษาไทยของตนเอง คิดเป็นร้อยละ 60.3

ดังนั้นสามารถสรุปได้ว่า ลักษณะโดดเด่นด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาไทยในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ปรากฏว่า นักศึกษาเลือกเรียนหลักสูตรภาษาไทยเพราะคาดหวังว่าจะมีโอกาสเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงในประเทศไทยและมีโอกาสนำความรู้ด้านภาษาไทยไปใช้ประกอบอาชีพได้หลากหลาย มหาวิทยาลัยมีการจัดโครงการ MOU ในรูปแบบหลากหลายและส่วนมากจะกำหนดให้นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ไปแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 1 ปี เนื้อหารายวิชาที่จัดในหลักสูตรมีความเหมาะสมและครอบคลุมทักษะทุกด้าน วิธีการเรียนการสอนภาษาไทยมีหลายแบบ นักศึกษาเน้นการเข้าชั้นเรียนทุกครั้งเป็นหลักและการมีปฏิสัมพันธ์พูดคุยสื่อสารกับคนไทยโดยตรงทำให้พวกเขาได้รับประโยชน์มากที่สุด การแนะนำความรู้นอกตำราเรียนเป็นวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้มากที่สุดและทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด ในกระบวนการสอนผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาโดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามเป็นส่วนมาก และมีการพูดคุยกับนักศึกษาเป็นทั้งชั้นเรียนมากกว่าเป็นรายบุคคล ยังมีการใช้ทั้งภาษาจีนและภาษาไทยประกอบในการสอนโดยใช้ภาษาไทยในการอธิบายมากกว่าการใช้ภาษาจีน ทำให้เห็นว่าการสอนแบบบรรยายที่ยึดผู้สอนเป็นหลักทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดและแสดงว่าผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดองค์ความรู้ นอกจากนี้กิจกรรมในห้องเรียนเน้นจัดทักษะการแปลเป็นหลัก รองลงมาคือทักษะการเขียน การพูด การอ่านและการฟัง แต่กิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดคือทักษะการพูด รองลงมาคือ

ทักษะการแปล การฟัง การเขียน และการอ่าน ส่วนในกิจกรรมนอกห้องเรียน นักศึกษาเคยดูภาพยนตร์ละครไทยกับฟังเพลงไทย และเคยฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทยประเทศไทยหรือที่เกี่ยวข้องมากที่สุด ส่วนกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเทศกาลไทยต่างๆ และการฝึกงานในประเทศไทยเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุด สื่อและอุปกรณ์ประกอบใช้ในการสอนมีความหลากหลาย ตำราเรียนเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้มากที่สุด วิธีการวัดผลการเรียนภาษาไทยที่นักศึกษาชอบมากที่สุดคือการปฏิบัตินอกห้องเรียน เพราะสามารถนำความรู้ทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติจริง นอกจากนี้การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนานสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยที่กำลังเรียนในสถาบันอุดมศึกษามณฑลยูนนานนั้น เป็นการประเมินผลการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาไทยให้ครบวงจรคุณภาพ

อภิปรายผลการวิจัย

หลักสูตรภาษาไทยในประเทศจีนได้พัฒนาผ่านมาหลายทศวรรษ และมีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและนโยบายของมหาวิทยาลัย จากการสำรวจข้อมูลเห็นว่าหลักสูตรภาษาไทยในมณฑลยูนนานประเทศจีนมีลักษณะโดดเด่นด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลายประการ ในขณะเดียวกันจากข้อมูลการลงพื้นที่ มีประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาพิจารณาและอภิปรายผลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีนในอนาคต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. **หลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทยที่จัดสอนในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน**

หลักสูตรภาษาไทยที่จัดสอนในประเทศจีนตามรายวิชาหลากหลายที่ประกอบด้วยองค์ความรู้ทั้งด้านทักษะการใช้ภาษา ศิลปวัฒนธรรมและวรรณกรรม และความรู้การใช้ภาษาไทยเฉพาะทาง ในบรรดารายวิชาที่จัดสอนในหลักสูตร รายวิชาเฉพาะทางมีจำนวนประเภทที่นักศึกษาต้องการให้เปิดสอนเพิ่มมากที่สุด เช่น วิชาภาษาไทยเพื่อธุรกิจที่เกี่ยวกับภาษาธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทย สภาพปัจจุบันของการพัฒนาเศรษฐกิจไทย วิชากฎระเบียบและข้อบังคับไทยด้านกฎหมายและเศรษฐกิจการค้าไทย วิชาภาษาไทยทางการเมืองด้านเหตุการณ์ปัจจุบันในไทย วิชาภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว วิชาภาษาไทยเชิงการทูต วิชาภาษาไทยเพื่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ วิชาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศในเอเชียอาคเนย์ด้านประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและเศรษฐกิจการค้ากับกฎระเบียบของประเทศในเอเชียอาคเนย์ วิชาภาษาไทยเพื่องานวิศวกรรม วิชาการประยุกต์ใช้ภาษาไทยบนคอมพิวเตอร์ วิชาภาษาไทยเพื่องานการแพทย์ วิชาภาษาไทยเกี่ยวกับการประชุมเจรจาหารือ ดังนั้นหมวดวิชาเฉพาะทางจึงเป็นแนวทางสำหรับนักศึกษาไปประกอบอาชีพในสาขาวิชาต่างๆ หลังจบการศึกษา แสดงให้เห็นว่า

นักศึกษาต้องการเพิ่มเติมองค์ความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยในสาขาวิชาเฉพาะทางเป็นอย่างมาก เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต จึงสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการศึกษาโดยเน้นทักษะวิชาชีพของนักศึกษาที่นายหลี่ เค่อเฉียง (Li, 2019, 5 March) นายกรัฐมนตรีจีนแถลง**รายงานผลการดำเนินงานของรัฐบาล**ในรอบปี 2018 และได้กำหนดนโยบายด้านการบริหารในปี 2019 ว่า การเร่งพัฒนาการศึกษาระดับอาชีวศึกษาสมัยใหม่ ไม่เพียงแต่ช่วยบรรเทาความกดดันในการจ้างงานในปัจจุบันเท่านั้น แต่ยังเป็นวิธีแก้ปัญหาเชิงกลยุทธ์สำหรับขาดแคลนบุคลากรที่มีทักษะความสามารถสูง ชี้แนวทางกับสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีสามัญในการปฏิรูปการศึกษาโดยเน้นทางด้านการปฏิบัติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ เพิ่มงบประมาณสำหรับสนับสนุนพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบันอาชีวศึกษา และสนับสนุนสถานประกอบการและองค์กรทางสังคมจัดตั้งอาชีวศึกษา เร่งสร้างฐานฝึกอบรมแบบบูรณาการ อาศัยการปฏิรูปและพัฒนาการศึกษาสายอาชีพ เพื่อเร่งรัดพัฒนาบุคลากรที่ประกอบความสามารถทางเทคนิคประเภทต่างๆ ที่ต้องการอย่างเร่งด่วนสำหรับการพัฒนาประเทศชาติ จะได้ทำให้คนรุ่นใหม่ได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเองโดยอาศัยทักษะความสามารถของส่วนตัว ดังนั้นสะท้อนให้เห็นว่าในอนาคตหน้าความรู้สาขาวิชาเฉพาะทางมีความสำคัญมากในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและการประกอบอาชีพในสังคม

2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน

2.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในประเทศจีนจะเน้นทักษะการแปลมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการเขียน การพูด การอ่าน และการฟัง แต่กิจกรรมที่ทำให้นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดคือด้านทักษะการพูด รองลงมาคือทักษะการแปล การฟัง การเขียน และการอ่าน แสดงให้เห็นว่านักศึกษาให้ความสำคัญกับทักษะการแปล การพูดและการฟังมากกว่าการเขียนและการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับผลที่พบในบทความของสิระ สมนาม และ คนอื่นๆ (2552, น. 83) ว่า ทักษะการเรียนภาษาไทยที่นักศึกษาชาวจีนชอบมากที่สุดคือทักษะการพูด รองลงมาได้แก่ทักษะการฟัง มีส่วนน้อยชอบทักษะการอ่านและเขียน แต่การให้ความสำคัญกับทักษะการแปลเป็นประเด็นผลการวิจัยนี้ที่แตกต่างกับบทความดังกล่าวถึงข้างต้น ซึ่งจากการลงพื้นที่ นักศึกษาแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ต้องการเพิ่มรายวิชาการแปลการล่ามไทย เช่น การแปลเชิงปฏิบัติ เทคนิคการแปลเชิงธุรกิจการค้า การแปลข่าวสารด้านเหตุการณ์การเมืองในปัจจุบัน การล่ามแบบพูดพร้อม การล่ามแบบพูดตาม การล่ามเฉพาะทางด้านธุรกิจ การเมือง และการท่องเที่ยว ฯลฯ รวมถึงเพิ่มกิจกรรมด้านการแปลในห้องเรียน เช่น การแปลเอกสารต่างๆ ที่สามารถประยุกต์ใช้ใน

ชีวิตจริงและเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันของประเทศจีนและไทย การฝึกเทคนิคการแปลเชิงปฏิบัติที่เป็นการแปลสด การฝึกการล่ามแบบพูดพร้อมในห้องปฏิบัติการล่าม การฝึกการล่ามจากเอกสาร (sight translation) และล่ามจากการฟัง หรือเลือกบทสนทนาหรือบทอ่านขนาดสั้นให้นักศึกษาแปลในขณะฟัง สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษามุ่งเน้นฝึกทักษะการแปลให้มีการพัฒนามากขึ้น เพื่อยกระดับศักยภาพที่สูงรองรับอาชีพต่างๆ ที่มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาไทยในอนาคต ดังสอดคล้องกับหลี่ หย้าจิ้ง (Li, 2015, น. 21) ที่กล่าวว่า จุดประสงค์ปลายทางของนักศึกษาในการเรียน คือการประกอบอาชีพที่มีความเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ตนเองเรียน ดังนั้นกระบวนการจัดการเรียนการสอนควรคำนึงถึงความต้องการในการดำเนินอาชีพของผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาที่เรียนนอกจากเน้นความรู้พื้นฐานแล้วยังต้องเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพอีกด้วย ถึงจะได้ผลิตบุคลากรที่มีความสามารถและใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริง

นอกจากทักษะการแปลแล้ว ทักษะการพูดการฟังก็เป็นทักษะที่นักศึกษาให้ความสำคัญและต้องการให้เพิ่มวิชาเรียนและกิจกรรม โดยเพิ่มวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและวิชาการพูดภาษาไทยในด้านภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ภาษาพูดที่ไม่เป็นทางการ คำราชาศัพท์ สำนวนและสุภาษิตไทย ภาษาวัยรุ่น คำสแลง และด้านการสัมมนาอภิปรายแสดงความคิดเห็น การพูดสุนทรพจน์ ดังนั้น กิจกรรมในห้องเรียนที่นักศึกษาต้องการเพิ่มมากที่สุดคือกิจกรรมการฝึกสนทนาโดยพูดคุยสื่อสารกับนักศึกษาไทยที่แลกเปลี่ยนเรียนในประเทศจีน สนทนาแบบกะทันหันหรือฝึกพูดในสถานการณ์จำลอง เรียนร้องเพลงและการพากย์เสียงคลิปวีดิทัศน์สั้นเพื่อฝึกและแก้ไขการออกเสียง หรือให้เวลาผู้เรียน 10-15 นาทีซักถาม นอกจากนี้ นักศึกษายังต้องการเพิ่มกิจกรรมนอกห้องเรียนที่สื่อสารกับคนไทยมากที่สุด โดยสร้างโอกาสจัดประชุมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาจีน-ไทย พร้อมสร้างกลุ่มสนทนากันผ่านโปรแกรมทางอุปกรณ์เคลื่อนที่ รวมถึงให้นักศึกษาจีนเป็นผู้นำเที่ยวพานักศึกษาไทยไปทัศนศึกษาตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ หรือจัดงานฉลองเทศกาลไทยด้วยกัน จัดกิจกรรมชมรมภาษาไทย จับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย เล่นเกมแบบไทย ตลอดจนเพิ่มกิจกรรมการฝึกงานในประเทศไทยและการฝึกปฏิบัติการล่าม การประกวดการใช้ภาษาไทย และการฟังบรรยายเกี่ยวกับภาษาไทย สะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาเน้นการเรียนผ่านประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวว่า กิจกรรมที่เป็นประสบการณ์ตรง ประสบการณ์ที่สร้างขึ้นมาหรือได้กำหนดให้ และการทัศนศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อประสาทสัมผัสต่างๆ ที่ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ให้แก่ตนเองได้ กิจกรรมจากการเห็นจากการได้ยินเป็นกิจกรรมมีประโยชน์ทางโสตสัมผัสมากกว่าตาหรือประสาทสัมผัสอื่นๆ ซึ่งเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดสำหรับการเรียนรู้เรื่องเสียง (รุ่งทิวา จักร์กร, 2527, น. 25-27)

2.2 วัฒนธรรมไทยมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย นักศึกษาจีนมีความต้องการเพิ่มวิชาวัฒนธรรมไทยที่เกี่ยวกับอาหารการกินไทย ประเพณีและศาสนาไทย คติชนไทย มารยาทไทย ภาพยนตร์และละครไทยวิจักษ์ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมไทย รวมถึงสังคมวัฒนธรรมไทยปัจจุบัน ตลอดจนการรำไทย เครื่องดนตรีไทย และเพลงไทย ศิลปะไทย การแกะสลัก และงานหัตถกรรม สะท้อนให้เห็นว่าวัฒนธรรมไทยช่วยสร้างความสนใจแก่นักศึกษาในการเรียน และทำให้นักศึกษาได้เข้าใจบริบทสังคมประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ดังนั้น การปฏิบัติกิจกรรมทางวัฒนธรรมจึงเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการให้จัดเพิ่มในห้องเรียนมากที่สุด ทั้งจัดเทศกาลวันสำคัญต่างๆ เพื่อเรียนความเป็นมาของวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมไทยดั้งเดิม จัดทำอาหารไทยขึ้นชื่อ ดังเช่น ต้มยำกุ้ง รวมถึงกิจกรรมศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวกับการรำไทย การแต่งชุดไทยและเดินโชว์ การละเล่นไทย มวยไทย และศิลปะการแต่งหน้าของไทย ตลอดจนกิจกรรมทำหัตถกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมดังทำกระทง นอกจากนี้แล้ว นักศึกษายังต้องการให้จัดกิจกรรมนอกห้องเรียนเพิ่มเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเทศกาลไทยต่างๆ มากที่สุด โดยการจัดกิจกรรมนิทรรศการประเพณีวัฒธรรมไทย จัดศูนย์การแลกเปลี่ยนทางภาษาและวัฒนธรรมสำหรับนักศึกษาจีน-ไทย จัดกิจกรรมเรียนรู้อาหารและสถานที่สำคัญของไทย จัดถนนคนเดินไทย และการแสดงละครไทย ซึ่งสามารถสังเกตได้ว่า กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเทศกาลไทยต่างๆ เป็นกิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมที่มีจำนวนนักศึกษาเคยเข้าร่วมมากถึงอันดับที่ 2 และยังเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาได้รับประโยชน์มากที่สุดและต้องการให้จัดเพิ่มเติมอันดับที่ 1 แสดงว่ากิจกรรมด้านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาไทย เป็นปัจจัยส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าใจและเข้าถึงสังคมวัฒนธรรมไทยมากขึ้น และเป็นอิทธิพลต่อการหลอมรวมวัฒนธรรมสู่การพัฒนาทักษะภาษา สอดคล้องกับคำกล่าวของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532, น. 14-15) การใช้ความรู้ทางภาษาคือการประสานความรู้ในตัวภาษาและความเข้าใจในวัฒนธรรมด้วยกันอย่างกลมกลืน การไม่สนใจในเรื่องสังคมวัฒนธรรมและความรู้เกี่ยวกับรูปแบบของภาษาที่เหมาะสมในการสื่อความ ก็ย่อมเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพ การสอนภาษาไปพร้อมกับการสอนวัฒนธรรมจึงไม่เพียงดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังทำให้ผู้เรียนมีใจกว้าง มองโลกในแง่ดี ยอมรับสิ่งที่แปลกไปจากตน มีผลต่อความเข้าใจภาษาดีกว่าการเรียนรู้ตัวภาษาเพียงอย่างเดียว

2.3 นักศึกษามีความต้องการในการเพิ่มสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน และวิธีการวัดผลการเรียน ในยุคที่เต็มไปด้วยสื่อเทคโนโลยีสมัยใหม่นี้ นักศึกษาไม่เพียงต้องการสื่อแบบดั้งเดิมเท่านั้น แต่ยังต้องการสื่อสมัยใหม่ประกอบในการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริม

ประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาไทย สื่อวัตถุของจริงที่เป็นสิ่งของมีเอกลักษณ์ของประเทศไทยเป็นสื่อที่นักศึกษาต้องการเพิ่มมากที่สุด เช่น ชุดไทย อาหารไทย ผลิตภัณฑ์ไทย ดนตรีไทย ของใช้ในชีวิตประจำวันของไทย นอกจากนี้ยังมีความต้องการเพิ่มสื่อบัตรคำ บัตรรูปภาพ โปสเตอร์ความรู้ หนังสือภาษาไทย หนังสือพิมพ์ภาษาไทย เอกสารประกอบการสอน แบบฝึกคัดลายมือภาษาไทย และภาพยนตร์ คลิปวีดิทัศน์ที่เกี่ยวกับเนื้อหาสาระการเรียนหรือเกี่ยวกับประเทศไทย รวมถึงต้องการเพิ่มเพลงและเสียงบันทึก ข้อมูลข่าวสารภาษาไทยที่เกี่ยวกับสถานการณ์การเมืองปัจจุบันหรือเกี่ยวกับอุบัติเหตุ ตลอดจนเพิ่มห้องปฏิบัติการทางภาษา (Sound lab) วิทยุ และคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย และเพิ่มสื่อบุคคลที่เป็นนักศึกษาไทยหรือผู้สอนชาวไทย ในบทความวิจัยเรื่อง **สถานภาพงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย** ได้วิเคราะห์สถานภาพงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย นับตั้งแต่ปี 2545-2555 จำนวน 61 เรื่อง พบว่าวัตถุประสงค์ของงานวิจัยมุ่งไปหาประสิทธิภาพและการสร้างแบบเรียนแบบฝึกเป็นสำคัญ และยังปรากฏงานในลักษณะนำเทคโนโลยีมาสร้างบทเรียนสร้างแบบฝึกหรือสร้างสื่อประสม เมื่อพิจารณาจากภาพรวมคำสำคัญของงานวิจัยในช่วงระยะ 10 ปีที่ผ่านมาจึงมุ่ง “สร้าง” หรือ “ผลิต” สื่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีความหลากหลาย (พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ, 2559, น. 207-222) แสดงให้เห็นว่าบทความวิจัยดังกล่าวมีผลปรากฏว่าในงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติส่วนใหญ่นิยมสร้างสื่อประเภทแบบเรียนแบบฝึก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยสำรวจและพบว่านักศึกษาจีนต้องการให้เพิ่มสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ เอกสารประกอบการสอนต่างๆ เพียงแต่ว่านักศึกษาต้องการสื่อวัตถุของจริงมากที่สุด เนื่องจากสื่อวัตถุของจริงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของประเทศไทยสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้จากนามธรรมเป็นรูปธรรม ทำให้นักศึกษารับและเข้าใจทั้งทักษะภาษาและวัฒนธรรมไทยง่ายขึ้น

ส่วนวิธีการวัดผลการเรียนที่นักศึกษาต้องการเพิ่มจะเน้นเพิ่มวิธีการทดสอบการพูดมากที่สุด โดยสนทนากับผู้สอนชาวไทย การสร้างบทสนทนาพูดคุยกันระหว่างเพื่อน การแสดงละครพูด และการล่าม นอกจากนี้ยังต้องการให้เพิ่มวิธีการปฏิบัตินอกห้องเรียนโดยฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง การฝึกงาน และการปฏิบัติทางสังคม แล้วมีการเพิ่มวิธีการเขียนสรุปความจากการเรียนรู้ เขียนสรุปแสดงความคิดเห็นจากการทัศนศึกษาเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เพิ่มวิธีการทำงานกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย เช่น รายงานเป็นกลุ่ม ทำกิจกรรมกลุ่ม ทำงานที่ได้รับมอบหมายในชั้นเรียนเป็นกลุ่ม และประเมินผลงานกลุ่ม เพิ่มวิธีการวัดผลด้านทัศนคติและพฤติกรรมในการเรียน การทำงานแข่งขัน

ในชั้นเรียน และการให้ผู้เรียนประเมินตนเอง เพิ่มวิธีการฟังข่าว ฟังเพลง โดยนำข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับประเทศไทยเป็นการทดสอบ เพิ่มวิธีการนำเสนอรายงาน โดยให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อเกี่ยวกับประเทศไทยที่ตนเองสนใจแล้วนำเสนอผลงาน จากรูปแบบวิธีการวัดผลต่างๆ ที่นักศึกษาต้องการให้เพิ่มแสดงให้เห็นว่า ในกระบวนการเรียนการสอน นอกจากการทดสอบข้อเขียนทั่วไปแล้วยังมีรูปแบบวิธีการวัดผลอื่นๆ อย่างหลากหลายที่ครอบคลุมการวัดทักษะความสามารถการใช้ภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อเพิ่มสีสันในการเรียนและสร้างแรงกระตุ้นให้นักศึกษามีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพร้อมคิดทบทวนตนเองในการเรียน สอดคล้องกับคำกล่าวว่า การวัดผลการเรียนสามารถทำให้ผู้สอนทราบประสิทธิภาพการสอนของตน ทราบรูปแบบวิธีการสอนและกิจกรรมที่ได้ผล รวมถึงรู้จุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนรู้สภาพการเรียนของตนเองและหาทางแก้ไขข้อผิดพลาด (สมคิด กอมณี, 2547, น. 173-176)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการสำรวจข้อมูลของนักศึกษาตอบแบบสอบถามในงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบความโดดเด่นของหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยในมณฑลยูนนานประเทศจีน นอกจากนี้ยังพบข้อจำกัดในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนบางประการ และก็ได้ทราบความต้องการของนักศึกษาในการเรียนภาษาไทย จึงแสดงให้เห็นถึงสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาโดยในภาพรวม ทั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการดังนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน และเป็นแนวทางสำหรับการทำงานวิจัยในครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

1.1 โครงการ MOU เป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนภาษาไทยโดยผ่านประสบการณ์ตรง ก่อนนักศึกษาแลกเปลี่ยนเรียนในประเทศไทยควรมีจำนวนมหาวิทยาลัยไทยหลายๆ แห่งให้นักศึกษาเลือกที่ตนเองสนใจ เพื่อกระจายนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนตามมหาวิทยาลัยต่างๆ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยตั้งอยู่ที่กรุงเทพฯ นักศึกษาจะได้ใกล้ชิดกับศูนย์กลางทั้งด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรมไทย ซึ่งจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักศึกษาส่วนมากจะแลกเปลี่ยนเรียนในมหาวิทยาลัยต่างจังหวัด ไม่ถึงสองในห้าของจำนวนนักศึกษาเรียนในกรุงเทพฯ และปริมณฑล นอกจากนี้ระหว่างแลกเปลี่ยนเรียนในไทยควรจัดโครงการทัศนศึกษาให้เพิ่มขึ้นและให้โอกาสแก่นักศึกษาเลือกร่วมกิจกรรมโครงการต่างๆ ตามความต้องการ แล้วควรจัดให้นักศึกษาจีนเรียนกับนักศึกษาไทยในห้องเรียนเดียวกันพร้อมจับคู่พี่

เลี้ยงกัน ทั้งนี้ นักศึกษาส่วนมากคิดว่าระยะเวลาของโครงการ MOU ไม่เพียงพอ จึงควรเพิ่มเวลาการแลกเปลี่ยนเรียนในไทยให้มากขึ้นโดยปรับระยะเวลาจาก 1 ปีเพิ่มเป็น 2-3 ปี และควรแลกเปลี่ยนเรียนที่ไทยในชั้นปีที่ 1-2 ส่วนชั้นปีที่ 3-4 จะได้มีเวลาพอสมควรเตรียมสอบเข้าปริญญาโท สอบข้าราชการ สอบรัฐวิสาหกิจ และสมัครงาน

1.2 ควรจัดหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการในการประกอบอาชีพของนักศึกษาและตลาด เพิ่มรายวิชาภาษาไทยที่น่าสนใจและเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และเพิ่มรายวิชาด้านทักษะภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้มากขึ้น ปรับเนื้อหาสาระรายวิชาให้เหมาะสมกับระดับทักษะความรู้ภาษาไทยของนักศึกษาและสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ เน้นความถูกต้องแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ระบบเสียงภาษาไทยในระดับเบื้องต้น เพื่อปูความรู้พื้นฐานทางภาษาไทยก่อนต่อยอดในระดับความรู้ที่สูงกว่า เพิ่มวิชาเรียนกับผู้สอนชาวไทยซึ่งผู้สอนชาวไทยควรเป็นคนที่ไม่รู้ภาษาจีน นักศึกษาถึงจะได้ฝึกภาษาไทยอย่างเต็มที่กับผู้สอนชาวไทย

1.3 ควรใช้วิธีการสอนอย่างหลากหลายและเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและนักศึกษาให้มากขึ้นเพื่อกระตุ้นความสนใจในการเรียนการสอน เสริมความรู้นอกตำราเรียน ให้โอกาสแก่นักศึกษาฝึกคิดด้วยตนเองโดยมิใช่ผู้สอนอธิบายเพียงคนเดียวหรืออธิบายเจาะจงเฉพาะความรู้ตามตำราเรียนเท่านั้น ควรละทิ้งวิธีสอนแบบเน้นการท่องจำตายตัว ลดอธิบายทฤษฎีให้น้อยลง โดยเน้นการฝึกทักษะต่างๆ ที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตจริงและเหตุการณ์ปัจจุบันด้านธุรกิจการเมืองไทย การเปลี่ยนแปลงทางกฎระเบียบ และวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ เพื่อผลิตบุคลากรที่ประกอบความรู้ทั้งด้านภาษาและทักษะอย่างรอบคอบ เสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันในตลาดแรงงาน

1.4 ในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ควรสร้างโอกาสให้แก่นักศึกษาพูดคุยสื่อสารกับเพื่อนคนไทยและนักศึกษาชาวไทยให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อพัฒนาทักษะภาษาไทยและการใช้คำศัพท์ และควรสร้างโอกาสให้นักศึกษาพูดคุยสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนให้มากขึ้น พร้อมฝึกทักษะแบบบูรณาการด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การแปล การออกเสียง การสนทนาสื่อสารและการนำไปประยุกต์ใช้ ด้วยวิธีการดูภาพยนตร์ละครรายการบันเทิงไทย ฟังข่าวฟังเพลงไทยและอ่านหนังสือภาษาไทยที่เน้นความรู้สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และเรียนรู้วัฒนธรรมเพื่อเข้าถึงสังคมไทย นอกจากนี้ควรหาวิธีท่องจำและสะสมคำศัพท์โดยเรียนคำศัพท์ล่วงหน้าและทำความเข้าใจกับโครงสร้างประโยค ให้ความสำคัญกับการพูดที่เน้นการสื่อสาร ไม่เพียงแต่เรียนภาษาทางการเท่านั้น ยังควรเสริมการใช้ภาษาวัยรุ่นภาษาพูดและศาสตร์ความรู้ด้านอื่นๆ อีกด้วย ดังนั้นผู้สอนควรพยายามใช้ภาษาไทยปฏิบัติการ

สอนและให้นักศึกษาตอบเป็นภาษาไทยมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ให้ความสำคัญกับความสามารถทางการพูดมากกว่าการเขียนข้อสอบ เสริมสร้างกิจกรรมการฝึกทักษะการพูดและความรู้ขั้นพื้นฐานให้มากขึ้น เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ มุ่งฝึกนักศึกษาเป็นคนกล้าพูดกล้าแสดงออก จะได้หลีกเลี่ยงปรากฏการณ์ที่นักศึกษาเขินอายเก็บตัวจนพูดไม่ออก

1.5 ควรให้ความสำคัญกับการสอนทักษะการแปลมากขึ้น ปรับปรุงเอกสารประกอบการสอนด้านการล่ามให้ทันสมัย และสร้างโอกาสฝึกการแปลเชิงปฏิบัติ เช่น จัดกิจกรรมการแปลบทเรียน การแปลข่าว กิจกรรมการล่าม เป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถและเทคนิคในการแปล นอกจากนี้แล้ว ควรเพิ่มกิจกรรมที่น่าสนใจในชั้นเรียน เช่น เชิญวิทยากรภายนอกจากสังคมที่ทำงานเกี่ยวกับภาษาไทยมาบรรยาย เพื่อสร้างวิสัยทัศน์แก่นักศึกษาให้กว้างขึ้น หรือมักเพิ่มกิจกรรมที่ต้องการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลเพื่อเพิ่มความสนใจและกระตุ้นแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ในช่วงระยะเวลาที่เรียนความรู้เบื้องต้นผู้สอนควรเข้มงวดกับการจัดการเรียนการสอน หลังจากนักศึกษามีความรู้ระดับสูงขึ้นควรจัดบรรยากาศในการสอนให้มีความเพลิดเพลินที่เน้นนักศึกษาเป็นหลัก

1.6 ควรเพิ่มโอกาสการฝึกงานในประเทศจีน มักจะจัดความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ เพื่อเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพและการฝึกงานสำหรับนักศึกษาและบัณฑิต หรืออาจแนะนำโครงการการฝึกงานที่ประเทศไทย เพื่อสร้างโอกาสแก่นักศึกษาฝึกการปฏิบัติในสถานการณ์จริงและตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง นอกจากนี้ควรเพิ่มกิจกรรมการฝึกปฏิบัติให้มากขึ้น เช่น กิจกรรมการปฏิบัติทางสังคม การประกวดทักษะการใช้ภาษาไทย เป็นต้น เพื่อสร้างบรรยากาศและส่งเสริมความกระตือรือร้นในการเรียนภาษาไทยผ่านประสบการณ์ตรง

1.7 ควรปรับตำราเรียนให้ทันสมัยและเหมาะสมตามความสามารถของระดับชั้นเรียน จัดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่มีความใกล้ชิดกับชีวิตจริง พัฒนาแบบฝึกหัดนอกตำราเรียนให้มากขึ้นในกระบวนการเรียนภาษาไทยเบื้องต้น เพิ่มเอกสารหนังสือภาษาไทยด้านต่างๆ ที่หาซื้อยากในประเทศจีน เช่น ด้านธุรกิจการค้าระหว่างจีนไทย เศรษฐกิจ การท่องเที่ยว ฯลฯ และควรเพิ่มข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุการณ์การเมืองปัจจุบัน เพื่อเรียนรู้สถานะความคืบหน้าของสังคมไทยผ่านข่าวสื่อมวลชน นอกจากนี้เนื่องจากเอกสารที่เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยค่อนข้างน้อยทำให้การค้นคว้าข้อมูลในประเทศจีนเป็นเรื่องยาก จึงควรสร้างช่องทางเพิ่มเติมในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนรู้ภาษาไทย และสร้างช่องทางการเรียนภาษาไทยผ่านอินเทอร์เน็ตโดยอาจเชิญผู้เชี่ยวชาญในวงการภาษาไทยเปิดสอนหรือบรรยายทางออนไลน์

1.8 ควรเน้นการเรียนภาษาไทยควบคู่กับทักษะ ประยุกต์ใช้ภาษาไทยในฐานะที่เป็นเครื่องมือสืบค้นความรู้เพิ่ม ภายใต้สภาพการพัฒนาของสังคมและนโยบายของประเทศจีนและไทย การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยระดับอุดมศึกษาจึงควรเน้นทักษะความรู้วิชาชีพให้มากขึ้น ตั้งจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ชัดเจน เพื่อผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมยุคสมัยใหม่ หลังจากเรียนภาษาไทยขั้นพื้นฐานแล้วควรจัดแยกนักศึกษาเรียนในวิชาเฉพาะด้าน เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญในองค์ความรู้ต่างๆ เพราะฉะนั้นในชั้นปีที่ 3-4 ควรแบ่งหมวดวิชาเรียนตามทิศทางการประกอบอาชีพ ตามแนวทางการพัฒนาประเทศ หรือตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย เพื่อผลิตบัณฑิตที่ประกอบความรู้ภาษาไทยในทางด้านการท่องเที่ยว ธุรกิจ การทูต การสอนภาษาไทย การแปลภาษาไทย เลขานุการด้านภาษาไทย นักวิจัยทางไทยศึกษา ฯลฯ ส่วนโครงการ MOU นอกจากจัดให้นักศึกษามาเรียนวิชาเอกภาษาไทยที่คณะมนุษยศาสตร์ ศิลปศาสตร์ในมหาวิทยาลัยของไทยแล้ว อาจสามารถเรียนในคณะอื่นๆ ได้ด้วย เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ทั้งนี้รัฐบาลไทยได้ออกประกาศอนุญาตสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสูงของต่างประเทศมาจัดการเรียนการสอนในไทย เพื่อพัฒนาประเทศชาติ (คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ, 2560) มาตรการนี้ไม่เพียงแต่ส่งเสริมความร่วมมือทางการเรียนการสอนการวิจัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษาไทยกับต่างประเทศเท่านั้น ยังส่งเสริมประเทศไทยพัฒนาเป็นศูนย์กลางทางการศึกษาภูมิภาคอาเซียนในอนาคต และปัจจุบันนี้ก็ได้มีมหาวิทยาลัยหลายๆ แห่งจากประเทศจีนเดินทางมาประเทศไทยจัดตั้งคณะหรือสาขาวิชาใหม่โดยร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาของไทย จึงเป็นโอกาสที่ดีในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและความรู้ทางวิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาไทยในทั้งระดับอนุภูมิภาคและระดับภูมิภาคสำหรับนักศึกษา ครูผู้สอนและนักวิจัย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำงานวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาสภาพการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรีของมณฑลอื่นๆ ที่เปิดสอนภาษาไทยในประเทศจีน เพื่อเทียบดูสภาพการเรียนของแต่ละภาค

2.2 ควรศึกษาเฉพาะประเด็น เช่น การเรียนการสอนด้านวัฒนธรรม ด้านภาษาไทยเฉพาะทางของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี เพื่อหาประสิทธิผลในการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการนำไปประยุกต์ใช้ในสังคม

2.3 ควรศึกษาสภาพการใช้ภาษาไทยที่ประกอบในอาชีพต่างๆ สำหรับสถานประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของบัณฑิตและนายจ้าง

บรรณานุกรม

Bi, Y. (2013). 关于泰语教学的几点思考. *Academy*(7), 21.

Dali University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. *Retrieved from* http://202.203.16.5:8088/pub/wgyxy/jxgl/11536.htm.

Duan, L. S., และ Zhao, X. (2014, February). 从泰语和中文教学看中泰两国关系之发展. *Journal of Huaqiao University*(1), 9-10.

Feng, Q. L. (2559). วิธีการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนของมหาวิทยาลัยครูกวางสี. ใน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ *3* "การเรียนการสอนภาษาไทยในเอเชีย" วันที่ *30-31* พฤษภาคม *2559* ณ โรงแรมดิเอมเมอรัล กรุงเทพฯ (น. 57-58). กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.

Honghe University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://202.203.16.5:8088/pub/wgyxy/jxgl/11536.htm

Hu, Y. (2561). การศึกษาอักขรวิธีและทักษะเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นในตำราเรียน ภาษาไทย ระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, *12*(1), 1.

Huang, M., และ Deng, L. N. (2016, August). A Tentative Exploration and Practice of "Thai - English - Chinese" Three Languages Talent Cultivation Model - Taking Thai Majors of Chengdu University as an Example. *Education and Teaching Research, 30*(8), 90-94.

Kunming University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://wyx.kmu.edu.cn/n498c24.aspx

Kunming University of Science and Technology. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://city.kmust.edu.cn/GXGLPT/MHWZ/MHWQTGL/Gjbialist.do?xh=201608121937&lmlbdm=0105&lmlxdm=01

Kunming University of Science and Technology Oxbridge College. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://www.oxbridge.cn/2014/xbjs/wyx/wxy_zy_ty.html

Li, K. Q. (2019, 5 March). 政府工作报告--2019 年 3 月 5 日在第十三届全国人民代表大会第二次会议上. Retrieved from http://www.gov.cn/premier/2019-03/16/content_5374314.htm

Li, Y. J. (2015). 以市场需求为导向的地方泰语教学改革探究-以曲靖师范学院为例. *English on Campus*(6), 21.

Lin, X. M. (2549, มกราคม-มีนาคม). การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย. วารสารสวนดุสิต, *3*(8), 70-77.

Lin, X. M. (2558). การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน: อดีต ปัจจุบัน อนาคต. ใน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ : การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่สังคมโลก ครั้งที่ *2* : การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ *25-26* มิถุนายน *2558* ณ โรงแรม *Swissotel te Concorde Bangkok* (น. 28-43). กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.

Ma, Y. F. (2016). Present Situation and Problems of Thai Teaching Material in Universities of China and Solutions. *Education and Teaching Research, 30*(8), 95-101.

Ministry of Education of the People's Republic of China. (2000-2019). 教育部关于公布 1999-2018 年度普通高等学校专业设置备案或审批结果的通知. Retrieved from http://www.moe.gov.cn/

Ministry of Education of the People's Republic of China. (2019). 2018 年来华留学统计. Retrieved from http://www.moe.gov.cn/

Pan, K. J. (2004). Globalization and Proposals on the Reform of Curriculum and Teaching of Non - Commonly Used Foreign Languages for Four Year Majors in Guangxi University for Nationalities. *Around Southeast Asia*(12), 87-91.

Qujing Normal University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://wgyxy.qjnu.edu.cn/contents/7146/36279.html

Southwest Forestry University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://wy.swfu.edu.cn/newsShow.aspx?cid=ad124a7d-6b3d-429e-8c3a-3e0c4ccc62ee

The College of Arts and Sciences Yunnan Normal University. (2017). Curriculum of the

Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://view.publitas.com/p222-7865/wen-li-xue-yuan-ok/page/36-37

The State Information Center The Belt and Road Big Data Center. (2017). *Big Data Report of Trade Cooperation Under The Belt and Road Initiative*. Retrived from cn/wcm.files/upload/CMSydylgw/201703/201703241243039.pdf

The Steering Committee for Teaching in Higher Education Institutions of Ministry of Education of the People's Republic of China. (2018). *National Standard for Assessing the Quality of Teaching in Undergraduate Programs Offered by Regular Higher Education Institutions* (2nd ed.). Beijing: Higher Education Press.

Wenshan University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://wgy.wsu.edu.cn/index/ .htm

Wu, C. L. (2015, May). 泰语教育在云南省出国留学教育的地位与作用研究. *Brand*(下), 216.

Xiang, X. Y. (2015). 云南省高校泰语专业人才培养现状调查与分析. *Academy*(12), 31-33.

Yan, S. S. (2011). 新形势下广西民办院校的泰语教学. *Education Circle*(18), 116.

Yang, L. (2015). 新形势下泰语教学探索与创新培养 - 以云南师范大学文理学院为例. *Course Education Research*(22), 27-28.

Yunnan Agricultural University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://zjc.ynau.edu.cn/index.aspx?lanmuid=81&sublanmuid=721&id=741

Yunnan Minzu University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://dnywxy.ynni.edu.cn/contenthn4a7500

Yunnan Normal University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://huawen.ynnu.edu.cn/articleview.aspx?id=615

Yunnan Provincial Department of Education. (2014-2018). *2014-2018 云南招生普通高校招生计划版*. 中国云南: 云南教育出版社.

Yunnan University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://zsb.ynu.edu.cn/ynuzsb/?q=node/117

Yunnan University Dianchi College. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://dcxyzs.university-

hr.n/showarticle_zs.php?actiontype=0&id=159

Yunnan University of Finance and Economics. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://www.ynufe.edu.cn/pub/gjwhjyxy/xkjs/yyjy/dyx/index.htm

Yuxi Normal University. (2017). Curriculum of the Bachelor of Arts in Thai Language. Retrieved from http://sfl.yxnu.edu.cn/html/2017/taiyuzhuanye_0620/3854.html

Zhang, M., Zhang, Y. S., และ Zheng, Q. Q. (2016). A Study of the Present Development of Non - universal Languages in Universities of Yunnan Province in the Context of Globalization: The Development Patterns of Non - universal Languages in Yunnan Agricultural University. *Journal of Yunnan Agricultural University (Social Science), 10*(2), 104-109.

Zhao, J. P. (2015, January). Development of Thai Majors of Chuxiong Normal University: Present Situation and Problems. *Journal of Chuxiong Normal University, 30*(1), 93-96.

โรม จิรานุกรม, และ คนอื่นๆ. (2553). การวิเคราะห์หลักสูตรภาษาไทยระดับปริญญาตรี และระดับบัณฑิตศึกษาในมหาวิทยาลัยจีน เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการเรียนการสอนภาษาไทยในมณฑลยูนนาน. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

โรม จิรานุกรมม, เหรียญ หล่อวิมงคล, และ อุบลวรรณา เกษตรเอี่ยม. (2554). สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ณ มณฑลยูนนาน. (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

ไสว ฟักขาว. (2544). หลักการสอนสำหรับการเป็นครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: เอมพันธ์.

กนกกาญจน์ จันทร์อยู่. (2554). การศึกษาเจตคติและความต้องการของผู้เรียนภาษาไทยชาวญี่ปุ่น. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ. (2562, เมษายน). ภาวะการลงทุนโดยตรงจากจีนในประเทศไทยปี 2561 (บทสรุปผู้บริหาร). ใน รายงานภาวะการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในประเทศไทย ฉบับรายปี *2561 (*มกราคม-ธันวาคม) (น. 72, 80). กรุงเทพฯ: กองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ.

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ. (2560, 26 พฤษภาคม). เรื่อง การส่งเสริมการจัดการศึกษาโดยสถาบันอุดมศึกษาที่มีศักยภาพสูงจากต่างประเทศ. ราชกิจจานุเบกษา(เล่ม 134 ตอนพิเศษ 142 ง, น. 20).

จินตนา แซนดิแลนด์ซ. (2544). การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ: มุมมองจากออสเตรเลีย. ใน กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา = *Regional seminar on teaching and learning thai language in the context of thai Studies* ระหว่างวันที่ *20-21* กันยายน *2544* ณโรงแรมฟอร์จูน (น. 137). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ชไมพร กาญจนกิจสกุล. (2555). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. ตาก: โพรเจ็คท์ไฟฟ์-โฟว์

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558ก). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: วีพรินท์ (1991).

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2558ข). *80* นวัตกรรม : การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: พี บาลานซ์ดีไซด์แอนปริ้วติ้ง.

ชาลี พรหมอินทร์. (2562, 30 เมษายน). มข. ยกคณะเยือนจีน เปิดเวทีให้ นศ.จีน โชว์ทักษะภาษาไทย ครั้งที่ 10. สืบค้นจาก https://m.kku.ac.th/news/content.php?did=N0017003&l=th

ชิศากัญญ์ เล่าชู. (2554). การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาจีนต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจแขนงธุรกิจระหว่างประเทศที่จัดการเรียนการสอนด้วยภาษาไทยของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

ดวงเดือน เทศวานิช. (2530). หลักการสอนทั่วไป = *General method of teaching*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครูพระนคร.

ตวงแสง ณ นคร. (2555). การใช้สื่อการสอน = *Utilization of instructional media : ET 353* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทวีป อภิสิทธิ์. (2556). สอนเป็น สอนดี สอนเก่ง (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิดารัตน์ งามนิกร. (2555). ทัศนคติและความพึงพอใจของชาวพม่าที่เรียนภาษาไทยในโรงเรียนสอนภาษาของมูลนิธิร่วมมิตรไทย-พม่า. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.

นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2552, พฤศจิกายน). การจัดหลักสูตรการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วรรณวิทัศน์, 9*, 116-118.

นิตยา กาญจนะวรรณ. (2558). นโยบายภาษาแห่งชาติกับการสอนภาษาไทย. ใน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ : การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่

สังคมโลก ครั้งที่ *2 :* การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ *25-26* มิถุนายน *2558* ณ โรงแรม *Swissotel te Concorde Bangkok* (น. 52-55). กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.

ปรียา หิรัญประดิษฐ์. (2545). สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างประเทศ. (รายงานวิจัย สาขาวิชาศิลปศาสตร์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

พรรณทิวา ไชยชนะ. (2553). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจของชาวต่างชาติ ในการเรียนภาษาไทย. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.

พัทธยา จิตต์เมตตา. (2558). การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี: แนวคิดการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. ใน ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาษา วรรณคดีไทย และการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ : การเรียนรู้และสร้างสรรค์จากสังคมไทยสู่สังคมโลก ครั้งที่ *2 :* การประชุมวิชาการระดับชาติ วันที่ *25-26* มิถุนายน *2558* ณ โรงแรม *Swissotel te Concorde Bangkok* (น. 104-108). กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.

พิมพาภรณ์ บุญประเสริฐ. (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). สถานภาพงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, *12*(2), 207-222.

ฟู่ เจิงโหย่ว. (2544). การเรียนการสอนภาษาไทยในมุมมองจากมหาวิทยาลัยปักกิ่ง. ใน กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย การสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษา = *Regional seminar on teaching and learning thai language in the context of thai Studies* ระหว่างวันที่ *20-21* กันยายน *2544* ณโรงแรมฟอร์จูน (น. 53-55). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภัทรพงศ์ เจริญกิจจารุกร. (2559, เมษายน-มิถุนายน). เส้นทางสายไหมตอนใต้กับยุทธศาสตร์ One Belt and One Road กับโอกาสทางการค้าของไทย The Southern Silk Road, The One Belt and One Road Strategy Trade Opportunity for Thailand. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, *36*(2), 109-209.

ราตรี เพรียวพานิช. (2547). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย = *Learning activities in Thai teaching*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รุ่งทิวา จักร์กร. (2527). วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วรพงศ์ ไชยฤกษ์. (2553). บริบทการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาต่างประเทศระดับ

ปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. (รายงานวิจัยฉบับที่ 230). คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.

วัชรพล วิบูลยศริน. (2558). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ: แนวคิดสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ศูนย์บริการสื่อและสิ่งพิมพ์กราฟฟิคไซท์.

สนิท สัตโยภาส. (2526). การสอนภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.

สมคิด กอมณี. (2547). ยุทธศาสตร์การสอน : เอกสารประกอบการสอนวิชา ศึกษา *361* ยุทธศาสตร์การสอน = *ED 361 teaching strategies* (ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สมพงษ์ วิทยศักดิ์พันธ์. (2545). คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.

สมยศ ศุภกิจไพบูลย์. (2560). จีน-ไทยผูกพันฉันพี่น้อง. กรุงเทพฯ ย้อนรอย.

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2550). การพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน : ประมวลสาระชุดวิชา = Curriculum development and instructional media (หน่วยที่ 1-7). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สิระ สมนาม, และ คนอื่นๆ. (2552, ธันวาคม 51-พฤษภาคม 52). ลักษณะการเรียนรู้และกลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ สถาบันอุดมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, *2*(2), 80, 83.

สุพิน บุญชูวงศ์. (2538). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรพล กาญจนะจิตรา. (2551). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์. (2554, มกราคม-มิถุนายน 2554). การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน: สภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไข. วารสารมนุษยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์), *18*(1), 127-140.

อรุณ จิรวัฒน์กุล. (2556). การออกแบบแบบสอบถามสำหรับงานวิจัย = *Designing a questionnaire for research*. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา เรื่อง สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนานสาธารณรัฐประชาชนจีน

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

เรื่อง สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย
ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน
关于中国云南省高校泰语本科专业学生在国内的泰语学习情况问卷调查

เรียน นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ด้วยดิฉันนางสาวยิ่นเฟย เฉิน เป็นนิสิตชาวจีนที่กำลังศึกษาในหลักสูตรปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย แขนงการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย กำลังทำวิจัยเรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมุ่งศึกษาสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ดิฉันใคร่ขอความร่วมมือท่านในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง และข้อมูลของท่านจะถือเป็นความลับ

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม

ขอแสดงความนับถือ
นางสาวยิ่นเฟย เฉิน
นิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

亲爱的同学：

您好！

我叫陈胤菲，是一名在泰中国硕士研究生，就读于诗纳卡琳威洛大学泰语专业对外泰语方向，目前正在进行“中国云南省高校泰语本科专业学生在国内的泰语学习情况”的课题研究，希望通过收集各位同学的学习情况及看法，以对未来泰语课程的发展提供帮助。

本问卷无需署名，其中的信息仅用于研究且将会被保密，还烦请您能提供与事实相符的情况。对于您提供的无私帮助，我深表感谢！

此致
敬礼！

陈胤菲
诗纳卡琳威洛大学

คำชี้แจง แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 3 ตอน จำนวน 9 หน้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เป็นคำถามแบบปลายปิด โดยมีลักษณะคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษา

เป็นคำถามแบบปลายปิดผสมกับคำถามแบบปลายเปิด โดยมีลักษณะคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Check-list) แบบเติมคำในช่องว่าง (Short Answer) และแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) เนื้อหาแบ่งได้เป็น 2 ด้าน ดังนี้

1 ด้านหลักสูตร

1) เป้าหมายในการเข้าศึกษาในหลักสูตร
2) การมีส่วนร่วมในโครงการ MOU
3) เนื้อหารายวิชาที่เรียนในประเทศจีน
4) ความคิดเห็นต่อหลักสูตร

2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1) วิธีการเรียนที่นักศึกษาใช้ในการเรียนและวิธีการสอนที่ผู้สอนใช้ในการสอน และความคิดเห็นที่นักศึกษาต่อวิธีการเรียนการสอน
2) กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดในห้องเรียน และกิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาเคยร่วม และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อกิจกรรม
3) สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในประเทศจีน และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน
4) วิธีการวัดผลที่นักศึกษาชอบ และความคิดเห็นของนักศึกษาต่อทั้งการวัดและประเมินผล และการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

เป็นคำถามแบบปลายเปิดที่แสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อการเรียนภาษาไทย

说明：该问卷分为 3 部分，共 9 页。

第一部分：基础信息。为封闭性选择题。

第二部分：学生泰语学习情况。为封闭性及开放性混合题目，包括选择题、填空题、等级量表。分为 2 方面内容：

1. 课程方面。
   1) 就读泰语专业的目的。
   2) 参与 MOU 项目当交换生的情况。
   3) 在国内学习的课程。
   4) 对国内课程的看法。
2. 教育教学方面。
   1) 在国内，学生学习方式和教师教学方式，以及学生对学习和教学方式的看法。
   2) 国内课堂活动的进行、学生课外活动的参与、以及学生对课堂内外活动的看法。
   3) 国内使用的教学材料和教具，以及学生对教学材料和教具的看法。
   4) 在国内，学生喜欢的学习成绩测评方式、学生对成绩测评及评估的看法、以及对泰语水平考试的看法。

第三部分：意见及建议。为开放性问题，学生就学习泰语的感受发表看法及给予建议。

แบบสอบถาม 问卷

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงใน □ หรือเติมคำตอบในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
说明：请选择与您真实情况相符的选项，或在空白处填写答案。

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป 第一部分：基础信息。

1. เพศ 性别 □ 1) ชาย 男 □ 2) หญิง 女

2. เมื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาไทยเป็นสาขาวิชาที่ท่านสมัครไว้ในลำดับที่เท่าไหร่ใน 5 ลำดับ
在您 5 个高考志愿报考中，泰语专业是第几志愿？

□ 1) ในลำดับที่ 1 第一志愿 □ 2) ในลำดับที่ 2 第二志愿 □ 3) ในลำดับที่ 3 第三志愿
□ 4) ในลำดับที่ 4 第四志愿 □ 5) ในลำดับที่ 5 第五志愿 □ 6) ไม่ได้อยู่ในสาขาวิชาที่สมัครไว้ 不在报考志愿中

ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา 第二部分：学生泰语学习情况。

1 ด้านหลักสูตร 课程方面。

1.1 สาเหตุสำคัญที่ท่านเรียนวิชาภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) **您选择学习泰语专业的原因。(多选题)**

□ 1) ชอบวัฒนธรรมไทย 喜欢泰国文化
□ 2) ชอบเรียนภาษาต่างประเทศ 喜欢学习外语
□ 3) มีโอกาสไปเที่ยวประเทศไทย 可以有机会去泰国旅游
□ 4) ถูกย้ายมาเรียนจากสาขาอื่นๆ 从其他专业被调剂到泰语专业
□ 5) ต้องการศึกษาต่อในประเทศไทย 希望赴泰留学
□ 6) เพื่อนและญาติพี่น้องแนะนำให้เรียน 亲戚朋友介绍就读泰语专业
□ 7) ตั้งใจเลือกเรียนวิชาภาษาไทยโดยตรง 特意报考的泰语专业
□ 8) มีเพื่อนเป็นคนไทยและต้องการสื่อสารกันได้ 希望能和泰国朋友进行交流
□ 9) เป็นการเปิดโอกาสในการประกอบอาชีพให้กว้างขึ้น 能扩大就业机会
□ 10) ชอบดาราไทย ต้องการดูหนัง ดูละคร และฟังเพลงไทยให้เข้าใจ 喜欢泰国明星,希望能看懂泰国影视剧
□ 11) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明)_____

1.2 เมื่อจบการศึกษาท่านมีความคาดหวังเกี่ยวกับอนาคตอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
毕业之后您所期望的发展方向。(多选题)

□ 1) ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับสาขาวิชาภาษาไทย 继续攻读泰语专业研究生
□ 2) ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเกี่ยวกับสาขาวิชาอื่นๆ 继续攻读其他专业研究生
□ 3) ทำงานทั่วไปที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาไทย 找工作，不必与泰语相关
□ 4) ทำงานเป็นมัคคุเทศก์ภาษาไทย 当泰语导游
□ 5) เป็นครูสอนภาษาไทยให้ชาวจีน 当泰语教师，教中国学生泰语
□ 6) เป็นครูสอนภาษาจีนให้ชาวไทย 当汉语教师，教泰国学生汉语
□ 7) ทำธุรกิจการค้าระหว่างจีน-ไทย 从事中泰贸易
□ 8) เป็นนักแปลและล่ามภาษาไทยในหน่วยงานต่างๆ 从事翻译工作
□ 9) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明)_____

1.3 ท่านเคยเข้าร่วมโครงการ MOU แลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยกับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหรือไม่
您曾赴泰参与过交换生项目吗？

☐ 1) เคย 参与过　　☐ 2) ไม่เคย 没有参与过

1.4 ท่านเคยแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยที่ประเทศไทยเมื่อศึกษาในชั้นเรียนปีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
您赴泰参与交换生项目的时间是什么时候？(多选题)

☐ 1) ปีที่ 1 เทอมที่ 1 大一第一学期　　☐ 2) ปีที่ 1 เทอมที่ 2 大一第二学期
☐ 3) ปีที่ 2 เทอมที่ 1 大二第一学期　　☐ 4) ปีที่ 2 เทอมที่ 2 大二第二学期
☐ 5) ปีที่ 3 เทอมที่ 1 大三第一学期　　☐ 6) ปีที่ 3 เทอมที่ 2 大三第二学期
☐ 7) ปีที่ 4 เทอมที่ 1 大四第一学期　　☐ 8) ปีที่ 4 เทอมที่ 2 大四第二学期
☐ 9) ไม่เคยแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยที่ประเทศไทย 没有赴泰参与过交换生项目

1.5 ชื่อมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ท่านเคยเข้าไปแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยคือ
您赴泰参与交换生项目的大学是：

☐ 1) ชื่อมหาวิทยาลัย 大学校名 _____
☐ 2) ไม่เคยแลกเปลี่ยนเรียนวิชาภาษาไทยที่ประเทศไทย 没有赴泰参与过交换生项目

1.6 โปรดเลือกรายวิชาในประเทศจีนที่ท่านเรียนแล้วได้รับประโยชน์มากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
在国内泰语科目的学习中最使您受益匪浅的科目是：(多选题)

☐ 1) ไวยากรณ์ / หลักภาษาไทย 泰语语法　　☐ 11) การแปลการล่ามไทย 泰语翻译
☐ 2) ระบบเสียงภาษาไทย 泰语语音　　☐ 12) วัฒนธรรมไทย 泰国文化
☐ 3) ภาษาไทยพื้นฐาน 基础泰语　　☐ 13) วรรณกรรมไทย 泰国文学
☐ 4) การฟังภาษาไทย 泰语听力　　☐ 14) ภาษาไทยเพื่อธุรกิจ 商务泰语
☐ 5) การพูดภาษาไทย 泰语口语　　☐ 15) ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว 旅游泰语
☐ 6) การอ่านภาษาไทย 泰语阅读　　☐ 16) ภาษาไทยเชิงการทูต 外交泰语
☐ 7) การเขียนภาษาไทย 泰语写作　　☐ 17) ประวัติศาสตร์ไทย 泰国历史
☐ 8) การดู ฟังและพูดภาษาไทย 泰语视听说　　☐ 18) คติชนวิทยาและศาสนาไทย 泰国宗教民俗
☐ 9) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย 泰国概况　　☐ 19) กฎระเบียบเศรษฐกิจการค้าไทย 泰国经济贸易法律法规
☐ 10) ภาษาไทยระดับสูง 高级泰语　　☐ 20) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明)_____

1.7 ท่านคิดว่ายังมีรายวิชาเกี่ยวกับภาษาไทยหรือประเทศไทยวิชาใดควรเปิดสอนเพิ่มเติมในประเทศจีน
您认为还有哪些关于泰语或泰国方面的科目应在国内增设？

☐ 1) มี (โปรดระบุ) 有 (请注明) _____
☐ 2) ไม่มี 没有

1.8 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรภาษาไทยที่เรียนในประเทศจีน **您对国内所学泰语课程的看法**

กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常赞同 4 = เห็นด้วย 赞同 3 = ปานกลาง 一般 2 = ไม่เห็นด้วย 不赞同 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常不赞同	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
	1) จุดประสงค์ของหลักสูตรชัดเจน 课程目标明确					
	2) การจัดรูปแบบหลักสูตร (MOU) มีความเหมาะสม 交换生项目形式合理					
	3) เนื้อหาในหลักสูตรเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก 课程内容由易到难					
	4) เนื้อหารายวิชาสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา 科目内容符合学生需求					
	5) นักศึกษาสามารถนำเนื้อหารายวิชาประยุกต์ใช้ในบริบทสังคมปัจจุบัน 学生能把从科目中学习到的知识在现实社会中学以致用					
	6) เนื้อหารายวิชาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล 科目内容覆盖听说读写译技能					
	7) เนื้อหารายวิชาสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ช่วยนักศึกษาปรับตัวเข้ากับสังคมไทย 科目内容穿插跨文化交际，有助于学生更好的融入泰国社会					
	8) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明) _____					

2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 教育教学方面。

2.1 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการเรียนและวิธีการสอน 您对泰语学习方式和教学方式的看法						
กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常赞同 4 = เห็นด้วย 赞同 3 = ปานกลาง 一般 2 = ไม่เห็นด้วย 不赞同 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常不赞同	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
	วิธีการเรียนของท่าน 您的学习方式					
	1) เข้าชั้นเรียนทุกครั้ง 出席每堂课					
	2) นัดเรียนกับเพื่อนเป็นกลุ่ม 和朋友进行小组学习					
	3) ศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเอง 自主探索学习					
	4) เน้นทำงานที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียน 偏向于完成课堂上布置的作业					
	5) ตั้งใจเรียนในชั้นเรียน และทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ 课上认真听讲，课后多复习					

	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
	6) พูดคุยกับคนไทยอยู่เป็นประจำเพื่อฝึกภาษา 经常与泰国人交流练习泰语					
	7) เรียนผ่านเทคโนโลยี Internet web youtube เป็นต้น 借助网络、网站等信息技术学习					
กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常赞同 4 = เห็นด้วย 赞同 3 = ปานกลาง 一般 2 = ไม่เห็นด้วย 不赞同 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常不赞同	8) โปรดระบุวิธีการเรียนของท่านที่ท่านได้รับประโยชน์มากที่สุด: 请写出最让您受益的学习方式: _____					
	วิธีการสอนของผู้สอน 教师教学方式					
	1) อธิบายด้วยภาษาไทยเป็นส่วนใหญ่ 使用大量泰语进行解释					
	2) อธิบายด้วยภาษาจีนเกิน 50 % 使用超过 50% 的中文进行解释					
	3) ใช้สื่อต่างๆ ประกอบในการสอน 使用不同的教学材料和教具进行教学					
	4) ทบทวนเนื้อหาเดิม 复习旧知识					
	5) เกริ่นนำเข้าเนื้อหาใหม่ 在新的教学内容开始前有课堂导入					
	6) มีการบ้านหรือแบบทดสอบ 布置作业或有测试					
	7) แนะนำความรู้นอกตำราเรียน 介绍课外知识					
	8) พูดคุยกับนักศึกษาเป็นรายบุคคล 与学生一对一交流					
	9) พูดคุยกับนักศึกษาทั้งชั้นเรียน 与全班学生一起交流					
	10) เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถาม 给学生提问机会					
	11) โปรดระบุวิธีการสอนของผู้สอนที่ท่านได้รับประโยชน์มากที่สุด: 请写出最让您受益的教师教学方式: _____					

2.2 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

กิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน 在国内泰语课上进行的课堂活动						
	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = จัดบ่อยมาก (> 80 %) 经常进行 4 = จัดบ่อย (51 % - 80 %) 较常进行 3 = จัดบางครั้ง (20 % - 50 %) 有时进行 2 = จัดนาน ๆ ครั้ง (< 20 %) 很久进行一次 1 = ไม่เคยจัดเลย (0 %) 从不进行	1) ฟังบทสนทนา 听对话					
	2) ฟังเพลง 听歌曲					
	3) ฟังข่าว 听新闻					
	4) ดูสารคดี 看纪录片					
	5) ดูภาพยนตร์ 看电影					
	6) ฝึกออกเสียง 发音练习					
	7) ฝึกสนทนา 会话练习					
	8) พูดสุนทรพจน์ 演讲					
	9) อ่านจับใจความ 阅读后抓文章主旨					
	10) อ่านวิเคราะห์ 阅读后对文章进行分析					
	11) อ่านตีความ 阅读后解释文章含义					
	12) อ่านประเมิน 阅读后对文章进行评价					
	13) เขียนตามคำบอก 听写					
	14) แต่งประโยค 造句					
	15) เขียนสรุปความ 写总结					
	16) แปลคำศัพท์ 翻译单词					
	17) แปลข้อความ 翻译短句段落					
	18) แปลเอกสาร 翻译资料					
	19) โปรดระบุกิจกรรมที่จัดในห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่ท่านได้รับประโยชน์มากที่สุด: 请写出最让您受益的在国内进行的泰语课堂活动: _____					
	20) ท่านคิดว่ายังมีกิจกรรมใดอีกควรจัดเพิ่มเติมในห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน 您认为还有哪些活动应该增加在国内泰语课堂中? ☐ 1. มี (โปรดระบุ) 有 (请注明) _____ ☐ 2. ไม่มี 没有					

2.3 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

กิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่ท่านเคยเข้าร่วม 您曾在国内参与过的泰语课外活动		
รายการ 项目	เคย 曾参加过	ไม่เคย 没参加过
1) การรำไทย 泰国舞蹈		
2) การแสดงละคร 戏剧表演		
3) การทัศนศึกษา 外出游学		
4) ดูภาพยนตร์ ละครไทย และฟังเพลงไทย 看泰国影视剧、听泰国歌曲		
5) กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย เทศกาลไทยต่างๆ 关于泰国的各类节日文化活动		
6) การฟังบรรยายหัวข้อต่างๆ เกี่ยวกับภาษาไทย ประเทศไทย หรือที่เกี่ยวข้อง 听关于泰语、泰国或相关方面的讲座		
7) การร่วมกิจกรรมชมรมภาษาไทย 参加泰语社团活动		
8) การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านอินเทอร์เน็ต 通过网络自学		
9) การประกวดการใช้ภาษาไทย 参加泰语相关技能运用比赛		
10) การจับคู่พี่เลี้ยงกับนักศึกษาชาวไทย 和泰国学生结成语言伙伴		
11) การฝึกปฏิบัติการล่าม 泰语口译实践		
12) การฝึกงานในประเทศไทย 赴泰实习		
13) โปรดระบุกิจกรรมที่จัดนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่ท่านได้รับประโยชน์มากที่สุด: 请写出最让您受益的在国内进行的泰语课外活动: _____		
14) ท่านคิดว่ายังมีกิจกรรมใดอีกที่ควรจัดเพิ่มเติมนอกห้องเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน 您认为还有哪些活动应该增加在国内泰语课外活动中? ☐ 1. มี (โปรดระบุ) 有 (请注明) _____ ☐ 2. ไม่มี 没有		

2.4 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในวิชาภาษาไทยในประเทศจีน 国内泰语课上使用的教学材料和教具							
กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = ใช้มากที่สุด (> 80 %) 经常使用 4 = ใช้มาก (51 % - 80 %) 较常使用	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级					
		5	4	3	2	1
	1) ตำราเรียน 课本					
	2) แบบฝึกหัด 练习					
	3) เอกสารประกอบการสอน 教辅资料					
	4) หนังสือทั่วไป 书籍					
	5) บัตรคำ บัตรรูปภาพ 单词卡片、图片卡					

3 = ใช้ปานกลาง (20 % - 50 %) 一般 2 = ใช้น้อย (< 20 %) 很少使用 1 = ไม่ใช้เลย (0 %) 从没使用过	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
	6) คลิปวีดิทัศน์ 视频					
	7) เพลง 歌曲					
	8) ภาพนิ่ง 图片					
	9) ภาพยนตร์ 电影					
	10) รายการวิทยุโทรทัศน์ 广播电视节目					
	11) วัตถุของจริง 实物					
	12) กระดานไวท์บอร์ด/กระดานดำ 黑板或白板					
	13) โปสเตอร์ความรู้ต่างๆ 不同的知识海报					
	14) คอมพิวเตอร์มันติมีเดีย 电脑多媒体					
	15) ท่านคิดว่ายังควรเพิ่มเติมสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนแบบใดในวิชาภาษาไทยในประเทศจีน 您认为还有哪些教学材料和教具应该增加使用在国内泰语教学中? ☐ 1. มี (โปรดระบุ) 有 (请注明) _____ ☐ 2. ไม่มี 没有					

2.5 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

ความคิดเห็นของท่านที่มีต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ใช้ในวิชาภาษาไทยในประเทศจีน **您对国内泰语课上使用的教学材料和教具的看法**						
กำหนดระดับความคิดเห็น: **评价等级规定:** **5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常赞同** **4 = เห็นด้วย 赞同** **3 = ปานกลาง 一般** **2 = ไม่เห็นด้วย 不赞同** **1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常不赞同**	**รายการ 项目**	**ระดับความคิดเห็น 评价等级**				
		5	**4**	**3**	**2**	**1**
	1) สื่อที่ใช้ในชั้นเรียนสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชา 课堂上使用的教学材料和教具符合所教科目目标					
	2) สื่อมีความทันสมัย 教学材料和教具新颖					
	3) สื่อเหมาะสมกับระดับความสามารถการใช้ภาษาไทยของนักศึกษา 教学材料和教具符合学生泰语水平能力					
	4) สื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยได้ 教学材料和教具可以帮助提高泰语技能					
	5) สื่อช่วยเพิ่มเติมความสนใจในการเรียน 教学材料和教具为学习增添乐趣					
	6) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请说明) _____					

2.6 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

วิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีนที่ท่านชอบ 您喜欢的泰语学习成绩测评方式						
กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = ชอบมากที่สุด 非常喜欢 4 = ชอบมาก 喜欢 3 = ชอบปานกลาง 一般 2 = ชอบน้อย 不太喜欢 1 = ไม่ชอบเลย 不喜欢	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
	1) ทำการบ้าน 做作业					
	2) ทดสอบย่อย 小测试					
	3) สอบกลางภาค 期中考					
	4) สอบปลายภาค 期末考					
	5) การเข้าห้องเรียน 出勤率					
	6) การเขียนรายงาน 写报告					
	7) การปฏิบัตินอกห้องเรียน 课外实训					
	8) การสัมมนาในห้องเรียน 课堂讨论					
	9) การตอบคำถามในชั้นเรียน 回答课堂问题					
	10) ท่านคิดว่ายังควรเพิ่มเติมวิธีการวัดผลการเรียนวิชาภาษาไทยแบบใดในประเทศจีน: 您认为还有哪些学习成绩测评方式应该增加在国内泰语学习中? ☐ 1. มี (โปรดระบุ) 有 (请注明) _____ ☐ 2. ไม่มี 没有					

2.7 โปรดใส่เครื่องหมาย √ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด
请选择与您真实情况相符的选项。

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการวัดและประเมินผล 您对泰语学习成绩测评及评估的看法						
กำหนดระดับความคิดเห็น: 评价等级规定: 5 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常赞同 4 = เห็นด้วย 赞同 3 = ปานกลาง 一般 2 = ไม่เห็นด้วย 不赞同 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 非常不赞同	รายการ 项目	ระดับความคิดเห็น 评价等级				
		5	4	3	2	1
	1) การวัดผลสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน 成绩测评与学习的内容一致					
	2) การวัดและประเมินผลของรายวิชามีกฎเกณฑ์ชัดเจน 每门科目的学习成绩测评及评估均有明确规定					
	3) การวัดผลช่วยนักศึกษาวัดความรู้ความเข้าใจที่ได้จากชั้นเรียน 成绩测评有助于学生衡量自身所获得的知识					
	4) การวัดผลต่างๆ ช่วยกระตุ้นให้นักศึกษาตั้งใจเรียน 各类成绩测评有助于激励学生认真学习					
	5) การวัดผลจากกิจกรรมต่างๆ มีสัดส่วนคะแนนที่เหมาะสม 各类活动的成绩测评分数比列合适					
	6) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明) _____					

2.8 โปรดเลือกการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่ท่านเคยร่วม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) **请选择出您曾经参与过的泰语应用能力测试。(多选题)**

☐ 1) เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 4
曾参与过云南省高等学校泰语应用能力考试 专业 4 级

☐ 2) เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษามณฑลยูนนาน ระดับ 8
曾参与过云南省高等学校泰语应用能力考试 专业 8 级

☐ 3) เคยเข้าร่วมการทดสอบ CUTFL ที่ม.ยูนนานโดยร่วมจัดกับสถาบันภาษาไทยสิรินธร
曾参与过云南大学与泰国朱拉隆功大学诗琳通语言研究院联合举办的泰语水平考试 (CUTFL)

☐ 4) ไม่เคยเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย
没有参与过泰语应用能力测试

☐ 5) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明) _____

2.9 มหาวิทยาลัยของท่านได้บังคับให้ท่านเข้าร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยหรือไม่ **您所在院校有规定学生必须要参加泰语应用能力测试吗?**

☐ 1) บังคับ 有规定 ☐ 2) ไม่ได้บังคับ 没有规定

2.10 ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) **您对泰语应用能力测试的看法。(多选题)**

☐ 1) มีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต
对未来就业有帮助

☐ 2) เป็นแรงบันดาลใจพัฒนาภาษาไทยของตนเอง
是激励自身学习泰语的动力

☐ 3) ทำให้รับรู้จุดแข็งจุดอ่อนด้านทักษะการใช้ภาษาไทยของตนเอง
能让自己了解到自身泰语应用能力方面的优缺点

☐ 4) ไม่ได้มีส่วนช่วยในการประกอบอาชีพ
对就业没有帮助

☐ 5) เป็นเรื่องที่สิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่าย
是一件浪费时间和金钱的事情

☐ 6) สนใจสอบใบประกอบวิชาชีพอย่างอื่นมากกว่าสอบการวัดความสามารถการใช้ภาษาไทย
相对于泰语能力测试来说更愿意考其他方面的资格证书

☐ 7) อื่นๆ (โปรดระบุ) 其他 (请注明) _____

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ 第三部分：意见及建议。

ท่านมีความรู้สึกหรือความคิดเห็นอย่างไรต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โปรดแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
您对在泰语专业学习有一些什么感受或想法，请在下面写出您的看法和建议。

_____
_____
_____
_____
_____

*** ขอขอบคุณสำหรับให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ***
非常感谢您参与此次问卷调查

ภาคผนวก ข

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ผศ.ดร วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา

สังกัด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ที่ ศธ 6918/ 1866

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

19 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา แล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อข้อคำถามของแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชาวจีน เรื่อง
สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน เกี่ยวกับด้านหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+ 1 หมายถึง เห็นด้วย
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
– 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	-1	
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป					
1.1	เพศ	✓			
1.2	ลำดับที่นักศึกษาสมัครสาขาวิชาภาษาไทยตอนเข้ามหาวิทยาลัย	✓			
ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา					
2.1 ด้านหลักสูตร					
2.1.1	สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาไทย	✓			
2.1.2	ความคาดหวังหลังเรียนจบ	✓			
2.1.3	ประสบการณ์การเข้าร่วมโครงการ MOU	✓			
2.1.4	ระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการ MOU	✓			
2.1.5	มหาวิทยาลัยของไทยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยน			✓	
2.1.6	รายวิชาที่นักศึกษาเรียนแล้วคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
2.1.7	รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าควรเปิดเพิ่มเติม	✓			

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา					
2.1 ด้านหลักสูตร					
2.1.8	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร	✓			
2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
วิธีการเรียนการสอน					
2.2.1	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการเรียนของตนเองและวิธีการสอนของผู้สอน	✓			
2.2.2	วิธีการเรียนของนักศึกษาที่คิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
2.2.3	วิธีการสอนของผู้สอนที่นักศึกษาคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
กิจกรรมการเรียนการสอน					
2.2.4	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับกิจกรรมที่จัดในห้องเรียน	✓			
2.2.5	กิจกรรมจัดในห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์	✓			
2.2.6	กิจกรรมในห้องเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
2.2.7	กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม	✓			
2.2.8	กิจกรรมจัดนอกห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์	✓			
2.2.9	กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
2.2.10	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน	✓			
2.2.11	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	✓			
2.2.12	สื่อและอุปกรณ์ที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
การวัดและประเมินผล					
2.2.13	ระดับความชอบของนักสึกษาสำหรับวิธีการวัดผลการเรียน	✓			
2.2.14	วิธีการวัดผลการเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
2.2.15	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับวิธีการวัดและประเมิลผลการเรียน	✓			
2.2.16	การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเข้าร่วม	✓			
2.2.17	การบังคับร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	✓			
2.2.18	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	✓			
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ					
/	ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเรียนวิชาภาษาไทย	✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

_____

_____

_____

_____

_____

ลงชื่อ_____**ผู้ประเมิน**

(_ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา_)

วันที่_12_/_ก.ย._/_2561_

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

รศ.ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์

สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/ 1866 **วันที่** 29 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับ รองศาสตราจารย์ ดร.สุนีย์ เหมะประสิทธิ์ แล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป โดยสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทรศัพท์ 090 056 7119

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวยิ่นเฟย เฉิน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อข้อคำถามของแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชาวจีน เรื่อง
สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน เกี่ยวกับด้านหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+ 1 หมายถึง เห็นด้วย
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
– 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป					
1.1	เพศ	✓			
1.2	ลำดับที่นักศึกษาสมัครสาขาวิชาภาษาไทยตอนเข้ามหาวิทยาลัย	✓			
ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา					
2.1 ด้านหลักสูตร					
2.1.1	สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาไทย	✓			
2.1.2	ความคาดหวังหลังเรียนจบ	✓			
2.1.3	ประสบการณ์การเข้าร่วมโครงการ MOU	✓			
2.1.4	ระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการ MOU	✓			
2.1.5	มหาวิทยาลัยของไทยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยน	✓			
2.1.6	รายวิชาที่นักศึกษาเรียนแล้วคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
2.1.7	รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าควรเปิดเพิ่มเติม	✓			

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา					
2.1 ด้านหลักสูตร					
2.1.8	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร	✓			
2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
วิธีการเรียนการสอน					
2.2.1	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการเรียนของตนเองและวิธีการสอนของผู้สอน	✓			
2.2.2	วิธีการเรียนของนักศึกษาที่คิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
2.2.3	วิธีการสอนของผู้สอนที่นักศึกษาคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
กิจกรรมการเรียนการสอน					
2.2.4	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับกิจกรรมที่จัดในห้องเรียน	✓			
2.2.5	กิจกรรมจัดในห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์	✓			
2.2.6	กิจกรรมในห้องเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
2.2.7	กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม	✓			
2.2.8	กิจกรรมจัดนอกห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์	✓			
2.2.9	กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
2.2.10	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน	✓			
2.2.11	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	✓			
2.2.12	สื่อและอุปกรณ์ที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
การวัดและประเมินผล					

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
การวัดและประเมินผล					
2.2.13	ระดับความชอบของนักศึกษาสำหรับวิธีการวัดผลการเรียน	✓			
2.2.14	วิธีการวัดผลการเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
2.2.15	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับวิธีการวัดและประเมิลผลการเรียน	✓			
2.2.16	การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเข้าร่วม	✓			
2.2.17	การบังคับร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	✓			
2.2.18	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	✓			
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ					
	ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเรียนวิชาภาษาไทย	✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โดยรวมดีมาก ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยอยู่เสมอ

ลงชื่อ_____ผู้ประเมิน

(_____)

วันที่_____/_____/_____

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ และแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ผศ.ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน

สังกัด สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานบริหารและธุรการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 15664

ที่ ศธ 6918/1866 **วันที่** 29 มิถุนายน 2561

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน แล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป โดยสามารถสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ โทรศัพท์ 090 056 7119

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวยิ่นเฟย เฉิน และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อข้อคำถามของแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาชาวจีน เรื่อง
สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี
ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้ในการสอบถามสภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาจีน เกี่ยวกับด้านหลักสูตร และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน แต่ละข้อว่ามีความถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ เมื่อพิจารณาแล้วให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+ 1 หมายถึง เห็นด้วย
0 หมายถึง ไม่แน่ใจ
– 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+ 1	0	-1	
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป					
1.1	เพศ	✓			
1.2	ลำดับที่นักศึกษาสมัครสาขาวิชาภาษาไทยตอนเข้ามหาวิทยาลัย	✓			
ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา					
2.1 ด้านหลักสูตร					
2.1.1	สาเหตุที่นักศึกษาเลือกเรียนวิชาภาษาไทย	✓			
2.1.2	ความคาดหวังหลังเรียนจบ	✓			
2.1.3	ประสบการณ์การเข้าร่วมโครงการ MOU	✓			
2.1.4	ระยะเวลาในการเข้าร่วมโครงการ MOU	✓			
2.1.5	มหาวิทยาลัยของไทยที่นักศึกษาแลกเปลี่ยน	✓			
2.1.6	รายวิชาที่นักศึกษาเรียนแล้วคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
2.1.7	รายวิชาที่นักศึกษาคิดว่าควรเปิดเพิ่มเติม	✓			

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ตอนที่ 2 สภาพการเรียนวิชาภาษาไทยของนักศึกษา					
2.1 ด้านหลักสูตร					
2.1.8	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตร	✓			
2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
วิธีการเรียนการสอน					
2.2.1	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อวิธีการเรียนของตนเองและวิธีการสอนของผู้สอน	✓			
2.2.2	วิธีการเรียนของนักศึกษาที่คิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
2.2.3	วิธีการสอนของผู้สอนที่นักศึกษาคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด	✓			
กิจกรรมการเรียนการสอน					
2.2.4	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับกิจกรรมที่จัดในห้องเรียน	✓			
2.2.5	กิจกรรมจัดในห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์	✓			
2.2.6	กิจกรรมในห้องเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
2.2.7	กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาเคยเข้าร่วม	✓			
2.2.8	กิจกรรมจัดนอกห้องเรียนที่นักศึกษาได้รับประโยชน์	✓			
2.2.9	กิจกรรมนอกห้องเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน					
2.2.10	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับการใช้สื่อและอุปกรณ์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน	✓			
2.2.11	ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	✓			
2.2.12	สื่อและอุปกรณ์ที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
การวัดและประเมินผล					
2.2.13	ระดับความชอบของนักศึกษาสำหรับวิธีการวัดผลการเรียน	✓			
2.2.14	วิธีการวัดผลการเรียนที่นักศึกษาคิดว่าควรเพิ่ม	✓			
2.2.15	ความคิดเห็นของนักศึกษาสำหรับวิธีการวัดและประเมิลผลการเรียน	✓			
2.2.16	การทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทยที่นักศึกษาเข้าร่วม	✓			
2.2.17	การบังคับร่วมการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	✓			
2.2.18	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการทดสอบทักษะการใช้ภาษาไทย	✓			
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ					
	ให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการเรียนวิชาภาษาไทย	✓			

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

_____

_____

_____

_____

_____

ลงชื่อ_____อัจศรา ประเสริฐสิน_____ผู้ประเมิน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจศรา ประเสริฐสิน)

วันที่_____14____/____กย____/__2561___

ภาคผนวก ค

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวยิ่นเฟย เฉิน

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะมนุษยศาสตร์

รหัสโครงการวิจัย : 199/61X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 12 กรกฎาคม 2561

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 17 กรกฎาคม 2561

ลงชื่อ).....
(นายปิยชาติ บุญเพ็ญ)
กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศรี เดชะปัญญา)
รองประธานคณะกรรมการฯ รักษาการแทน
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X-199/2561

ภาคผนวก ฆ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ ศธ 6918/ว417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Ding Hengfeng สาขาวิชาภาษาไทย Yunnan Agricultural University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/1497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Su Jiao สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาตะวันออก
Yunnan University of Finance and Economics

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Zhao Juan สาขาวิชาภาษาไทย Yunnan University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Liu Jiajia ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย
Southwest Forestry University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/2497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Li Juncai สาขาวิชาภาษาไทย Kunming University of Science and Technology

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/1497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Li Yajing ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย Qujing Normal University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Zhang Jing สาขาวิชาภาษาไทย Weshan University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย Kunming University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/1447

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Chen Jingjing ประธานหลักสูตร สาขาวิชาภาษาไทย
Kunming University of Science And Technology Oxbridge College

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/1497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Bo Min สาขาวิชาภาษาไทย Honghe University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว.447

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Mu Wencheng ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย Yunnan Minzu University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Xue Qing ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย Yuxi Normal University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว497

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย Dali University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/1417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Zhu Yuelin ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาต่างประเทศ
The College of Arts and Sciences Yunnan Normal University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/ว417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Dao Li สาขาวิชาภาษาไทย Yunnan Normal University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ที่ ศธ 6918/1417

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

21 กันยายน 2561

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์ Bao Dejiao ประธานหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย Dianchi College of Yunnan University

เนื่องด้วย นางสาวยิ่นเฟย เฉิน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัควิทย์ เรืองรอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยโดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง "สภาพการเรียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทย ระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัย ณ มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน" กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2561 ถึงเดือนธันวาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 0 2649 5064
หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 090 056 7119

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวยิ่นเฟย เฉิน
วัน เดือน ปี เกิด	17 ธันวาคม 2534
สถานที่เกิด	มณฑลยูนนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยพายัพ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) สาขาวิชาภาษาไทย วิชาเอกการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	City Home รัชดาภิเษก ซอย 10 แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10400